

DE STER

99E JAARGANG NUMMER 2 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • FEBRUARI 1999



DE STER



OP DE OMSLAG

Voorzijde: Michael J. Nelson, Jezus knielt in gebed en meditatie. Achterzijde, van boven naar beneden: Harry Anderson, "Gaot uit in de gehele wereld"; Carl Heinrich Bloch, Christus geneest de blinde man, origineel in de kapel van kasteel Fredenksborg (Denemarken), geplaatst met toestemming van het Frederiksbergmuseum; Carl Heinrich Bloch, Het bad van Betesda, Bethesda Dansk Indre Zending, Kopenhagen (Denemarken).

OMSLAG DE KINDERSTER

Fotograaf: Jed Clark

ARTIKELN

- 2 BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUM: DAT ZIJ U KENNEN, DE ENIGE WAARACHTIGE GOD, EN JEZUS CHRISTUS PRESIDENT JAMES E. FAUST
- 7 ZONNESTRAALTJESLIEFDE SHARON MONTGOMERY MEYERS
- 8 'ELKE BEKEERLING IS KOSTBAAR' PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY
- 14 MIJN VRIEND LARRY DON WATSON
- 25 HUISBEZOEKBOODSCHAP: DE GAVE DIE ALLEEN HIJ KON GEVEN
- 26 'DE LIEFDE VERGAAT NIMMERMEER' JEANIE MCALLISTER
- 32 BRODEN, VISSEN EN MEDEDOGEN KAREN ROSE MERKLEY
- 34 ZIJN LEVEN ALS VOORBEELD NEMEN OUDERLING JOSEPH B. WIRTHLIN
- 44 VREDE UIT DE SCHRIFTEN PAMELA AKINYI OBARO

VOOR DE JONGEREN

- 18 DOELGERICHT PLEZIER JANET THOMAS
- 23 MORMORANDUM: GEEF IEDEREEN DE RUIMTE
- 24 POPULAIR ANNE BILLINGS
- 46 VAN JEUGDWERK TOT ZENDINGSWERK BRIAN LEWIS
- 48 DE SABBAT HEILIGEN

DE KINDERSTER

- 2 VAN VRIEND TOT VRIEND OUDERLING RUSSELL M. NELSON
- 4 VERHAAL: MIJN HELD RONDA GIBB HINRICHSSEN
- 7 DE VOORNEMENS VAN JE HART OUDERLING NEAL A. MAXWELL
- 8 WAAR IN DE SCHRIFTEN STAAT . . . ? ANN WOODBURY MOORE
- 10 OP JEZUS GAAN LIJKEN
 - DE BESTE DAG VAN MIJN LEVEN MCKAY MEYER
 - EEN CADEAUTJE VOOR MIJN BROERTJE DIANA LEANEY LÓPEZ RUANO
 - 'NEE, DANK JE' JEREMY DRIGGS
 - EEN GEBED OM HULP IRINA MISHELL LÓPEZ RUANO
- 12 PARTICIPATIEPERIODE: GELOOF IN JEZUS CHRISTUS SYDNEY S. REYNOLDS
- 14 GELOOFSSPRONG LINDA BJORK

ZIE BLZ. 8



ZIE BLZ. 26



ZIE BLZ. 34



Februari 1999 99e jaargang Nummer 2

DE STER 99982-120

Officiële Nederlandse uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het **Eerste Presidium:**

Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Roed der Twalf:

Boyd K. Packer, L. Tom Perry, David B. Haight, Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring

Editeur: Marlin K. Jensen

Adviseurs: Jay E. Jensen, John M. Madson

Directie afdeling leerplannen:

Hoofdredacteur: Ronald L. Knighton

Directeur redactie: Richard M. Romney

Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Redactie:

Hoofdredacteur: Marvin K. Gardner

Adjunct-hoofdredacteur: R. Val Johnson

Redacteur: David Mitchell

Assistent-redacteur: Janifer Greenwood

Rooster: Beth Doyley

Assistent publicaties: Connie Shakespear

Afdeling vormgeving:

Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki

Art-director: Scott Van Kampen

Senior vormgever: Shari Cook

Vormgever: Todd R. Peterson

Productiemanager: Jane Ann Peters

Productie: Reginald J. Christensen, Thomas S. Graberg,

Denise Kirby, Jason L. Mumford, Deena L. Sorenson

Digitale voorbewerking: Jeff Martin

Abonnementen (in VS):

Directeur: Kay W. Briggs

Distributiemanager: Kris Christensen

Manager: Joyce Hansen

Verfteling:

CPB Vertaalsbureau

Heschepad 1, NL-5341 GS Oss

Telefoon: 0412-690490

Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijldemann

Gravestins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Kopië lijst op diskette aanleveren.

Abonnementenadministratie:

Administratrice: R. de Kock-Gauberg

Postbus 224, NL-3430 AE Nieuwegein

Telefoon: 030-4053804

Fax: 030-4000502

Abonnementenprijs:

Nederl. NLG 22,00 België: BEF 390,00. Het jaarabonnement kan elk gewenst moment ingaan en wordt automatisch verlengd. U ontvangt een acceptatiekaart (België: startings-/overschrijvingformulier).

Stuur bijdragen en vragen, anders dan voor de rubriek Kerkenieuws naar: International Magazines, 50 East North Temple, Floor 25, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA, USA; of e-mail naar CUR:Liahona-Wag@kirkchurch.org

De tijdschriften van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen verschijnen maandelijks in het Chinees, Deens, Duits, Engels, Fins, Frans, Italiaans, Japans, Koreaans, Nederlands, Noors, Portugees, Spaans, Spaans, Tongaans en Zweeds; eens in de twee maanden in het Indonesisch en Thai; en eens per kwartaal in het Bulgaars, Cebuano, Fijisch, Kiribaï, Hongaars, Ilands, Pools, Roemeens, Russisch, Tagalog, Tsaichich, Oekraïens en Vietnamese. Pas beginnende tijdschriften kunnen onregelmatig verschijnen.

Uitgever:

©1999 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

For Readers in the United States and Canada:

February 1999 vol. 99e no. 2, DE STER (ISSN 1044-3401) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$14.00. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions and queries to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone.

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.



LEIDING VAN HEDENDAAGSE PROFETEN

Ik lees graag de boodschappen van de hedendaagse profeten in de *Liahona* (Spaans), en ik ben gek op de toespraken van president Gordon B. Hinckley; ik leer er veel van. Ik lees ook de nieuwe gids bij de studie *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young*. President Youngs leringen zijn als 'een stem als van zeven donderslagen' (zie *De Ster*, april 1998, blz. 26–31). Zij raken mij in mijn ziel.

Ik weet dat Jezus Christus leeft en dat onze hemelse Vader ons zegent als we getrouw zijn. Ik weet dat deze kerk waar is en dat de profeten ons kunnen leiden.

Ana María Martínez Rollán,
Gemeente Old Town (Spaans),
Ring Mount Vernon (Virginia)

HET LEVEND WATER ZOEKEN

Ik kom uit de Filipijnen, maar woon nu in Duitsland met mijn man. Mijn hele leven heb ik de Heer en zijn evangelie gezocht. Toen ik het verhaal van de Samaritaanse vrouw bij de bron las, besefte ik dat ik ook op zoek was naar het levend water (zie Johannes 4:4–42). Uiteindelijk heb ik de waarheid gevonden, en ik heb mij in 1995 laten dopen als lid van de kerk. Ik ben de Heer dankbaar voor alles wat Hij voor mij gedaan heeft. Ik bid dat ik trouw en standvastig kan blijven, zoals onze profeten ons hebben aangeraden.

Elena R. Müller,
Wijk Essen,
Ring Dortmund (Duitsland)

EEN AANSPORING OM MIJ TE ABONNEREN

Ik was ongeveer een jaar lid van de kerk toen een zending me aanspoorde om mij te abonneren op *A Liahona* (Portugees). Ik had mijn hele leven nog niet zo'n tijdschrift gelezen. Toen ik de eerste nummers las, kreeg ik een getuigenis dat wat erin stond, waar was. Ik kon zien wat het evangelie van Jezus Christus teweegbrengt in het leven van de mensen. Als ik nu in het tijdschrift lees, probeer ik raad te vinden die ik zelf kan toepassen.

Jefferson Carlos Nogueira da Silva,
Gemeente Aracati,
District Mossoró (Brazilië)

OPROEP: IDEEËN VOOR DE KERSTVIERING

Wat doet u in de kersttijd met uw gezin om Jezus Christus te gedenken? Wat doet uw wijk of gemeente? De Ster is op zoek naar ideeën, verhalen, tradities en verslagen van de manier waarop onze lezers hun kerstviering op de Heiland concentreren. Stuur uw artikel en, zo mogelijk, foto's naar: Christmas Celebration Ideas, International Magazines, 50 East North Temple, Floor 25, Salt Lake City, UT 84150–3223, USA. Stuur uw artikel vroeg genoeg in om er zeker van te zijn dat het uiterlijk 15 maart 1999 arriveert. Vermeld de volledige naam van alle personen die u in uw artikel noemt, alsmede uw adres, telefoonnummer, uw wijk en ring of gemeente en district.



DAT ZIJ U KENNEN, DE ENIGE WAARACHTIGE GOD, EN JEZUS CHRISTUS

President James E. Faust

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Ik voel mij ootmoedig en timide bij deze poging om mijn kennis te bespreken van God, de eeuwige Vader, en Jezus Christus, de Verlosser van de wereld en de Zoon van God.

Enige tijd geleden werd een groep uitstekende, ervaren zendingen de vraag gesteld: 'Wat is de grootste behoefte in de wereld?' Een van hen gaf dit wijze antwoord: 'Is de grootste behoefte in de hele wereld niet dat iedereen een persoonlijke, blijvende, dagelijkse band met de Godheid heeft?' Een dergelijke band kan het goddelijke in ons wakker maken. En niets kan een groter verschil maken in ons leven dan onze goddelijke band met God en zijn geliefde Zoon, onze Meester, te kennen en te begrijpen. Zoals Jezus heeft gezegd in het grote hogepriesterlijk gebed: 'Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt' (Johannes 17:3).

Wij dienen er oprecht naar te streven om niet alleen de Meester te kennen, maar om bovendien één met Hem te worden (zie Johannes 17:21), 'met kracht gesterkt te worden door zijn Geest in de inwendige mens'



Een vurig, oprecht gebed is tweerichtingscommunicatie die er in grote mate toe zal bijdragen dat de Geest als heilzaam water zal stromen om ons bij te staan in de beproeving, de ontbering, het verdriet en de pijn waarmee wij allen geconfronteerd worden.

(Efeziërs 3:16). Misschien voelen we ons niet erg dichtbij Hem omdat wij denken dat Hij ver weg is, of misschien is onze band met Hem niet van een heiligende aard omdat wij Hem niet als een werkelijke persoon beschouwen.

Hoe kunnen wij de zegening ontvangen van de goddelijke, verhogende uitwerking die de Meester op ons leven heeft? Daar onze eigen gevoelens heilig voor ons zijn en niet door anderen in twijfel getrokken kunnen worden, beginnen we met die stille gevoelens van zekerheid die wij allen af en toe hebben, waarvan wij weten dat ze waar zijn. We kunnen die gevoelens van zekerheid niet altijd bewijzen aan andere mensen, maar toch zijn ze voor ons een vorm van kennis. Maakt dat deel uit van het goddelijke in ons dat van binnen gist en zich uitstrekt naar zijn bron? Is het niet als een eigen getuigenis van de waarheid die door de dunne sluier stroomt die deze wereld van een andere scheidt? Is er geen verlangen om met uw verstand te begrijpen wat er in uw hart leeft, een gevoel dat u niet kunt uiten omdat het zo onuitsprekelijk persoonlijk is? In antwoord daarop heeft de Meester gezegd dat zo'n stille realiteit 'vrede in uw gemoed aangaande de aangelegenheid' brengt (Leer en Verbonden 6:23).

Ik wil graag vijf essentiële maatregelen voorstellen om mee te beginnen. Ze zullen het kanaal vrijmaken voor een dagelijkse stroom 'levend water' uit de uiteindelijke oorsprong van de bron (zie Johannes 4:7-15).

Ten eerste, een dagelijks intiem gesprek in gebed. Een vurig, oprecht gebed is tweerichtingscommunicatie die er in grote mate toe zal bijdragen dat de Geest als heilzaam water zal stromen om ons bij te staan in de beproeving, de ontbering, het verdriet en de pijn waarmee wij allen geconfronteerd worden. Hoe effectief is ons stil gebed? Bij het bidden behoren we te denken aan onze hemelse Vader als zijnde dichtbij ons, met volledige kennis, begrip, liefde en mededogen, het wezen van macht, en met grote verwachtingen voor ieder van ons.

Ten tweede, dagelijks onzelfzuchtig dienstbetoon. De volgelingen van de goddelijke Christus moeten worden gewogen op de weegschaal van hun gedrag in plaats van hun vrome geloofsbetuigingen. De ware maatstaf staat in Matteüs: 'In zoverre gij dit aan één van deze (. . .) hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan' (Matteüs 25:40). Een wijs man heeft eens gezegd: 'De mens die alleen en voor zichzelf leeft, zal geneigd zijn om bedorven te worden door het gezelschap dat hij erop na houdt' (Charles

Henry Parkhurst, aangehaald in *The International Dictionary of Thoughts* [1969], blz. 659).

Ten derde, dagelijks streven naar meer gehoorzaamheid en volmaking. De Heiland heeft gezegd: 'Welke soort mensen behoort gij daarom te zijn? Voorwaar zeg Ik u: Zoals Ik ben' (3 Nephi 27:27). Vanwege de volmaakte verzoening die Jezus tot stand heeft gebracht, kunnen wij vervolmaakt worden (zie LV 76:69).

Ten vierde, dagelijkse erkenning van zijn goddelijkheid. Om dagelijks een persoonlijke band met de Meester te hebben, moeten we zijn discipel zijn. 'Want hoe kent iemand de meester, die hij niet heeft gediend, en die voor hem een vreemdeling is, en verre is van de gedachten en voornemens van zijn hart?' (Mosiah 5:13.)

Ten vijfde, dagelijkse schriftstudie. President Spencer W. Kimball heeft eens gezegd: 'Ik heb gemerkt: dat als ik mijn relatie met God gewoon laat worden en het lijkt dat er geen goddelijk oor luistert en geen goddelijke stem spreekt, dan ben ik het die ver, ver weg is. Als ik mijzelf in de Schriften verdiep, wordt de afstand kleiner en keert de spiritualiteit terug' (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, bezorgd door Edward L. Kimball [1982], blz. 135).

Zij die eerlijke twijfels hebben, kunnen het beste eens kijken wat ooggetuigen te zeggen hebben over Jezus van Nazaret. De eerste apostelen waren erbij. Zij hebben alles gezien. Zij hebben zelfs deelgenomen. Niemand is ons vertrouwen meer waard dan zij. Petrus heeft gezegd: 'Want wij zijn geen vernuftig gevonden verdichters nagevolgd, toen wij u de kracht en de komst van onze Here Jezus Christus hebben verkondigd, maar wij zijn ooggetuigen geweest van zijn majesteit' (2 Petrus 1:16). Johannes heeft deze uitspraak van de Samaritanen opgetekend: 'Want wij zelf hebben Hem gehoord en weten, dat deze waarlijk de Heiland der wereld is' (Johannes 4:42). De hedendaagse getuigen Joseph Smith en Sidney Rigdon hebben verklaard: 'Want wij zagen Hem, namelijk ter rechterhand Gods; en wij hoorden de stem, die getuigenis gaf, dat Hij de Eniggeborene des Vaders is' (LV 76:23).

Petrus raadt ons aan om 'deel [te] hebben aan de goddelijke natuur' (2 Petrus 1:4). De invloed en leringen van de Messias zouden voorrang moeten hebben boven alle andere interesses en zorgen in ons leven. Wij moeten voortdurend opwaarts reiken voor de rijkdommen van de eeuwigheid, want het koninkrijk Gods is in ons (zie Lucas 17:21).



CARL HEINRICH BLOCH, LAAT DE KINDEREN TOT MIJ KOMEN (DETAIL), ORIGINEEL IN DE KAPEL VAN KASTEEL FREDERIKSBORG (DĒNEMÅRKEN), GEPLAATST MET TOESTEMMING VAN HET FREDERIKSBORGMUSEUM, FOTOGRAF: STEVE BLUNDERSON

De volgelingen van de goddelijke Christus moeten worden gewogen op de weegschaal van hun gedrag in plaats van hun vrome geloofsbetelingen.

In de Leer en Verbonden belooft God dat de Heilige Geest ons alles wat wij vragen in ons verstand en ons hart kan laten weten (zie LV 8:1-2).

Als wij ons heiligen, zal de dag komen dat 'Hij zijn aangezicht voor [ons] zal ontsluiten' (LV 88:68). 'Indien uw oog alleen op mijn eer is gericht, zal uw ganse lichaam met licht worden vervuld, en er zal in u geen duisternis zijn; en hij, die met licht is vervuld, begrijpt alle dingen' (LV 88:67).

Als we ons tijdens de vele beproevingen van het leven verlaten voelen, en als verdriet, zonde, teleurstelling, mislukking en zwakheid ons op de proef stelen, dan kunnen we de genezende kalmering voelen van de onvoorwaardelijke liefde in de genade van God. Het is een liefde die vergeeft en vergeet, een liefde die verheft en zegent. Het is een liefde die een nieuw begin aanmoedigt op een hoger niveau en vervolgens voortgaat 'van genade tot genade' (LV 93:13).

Mijn hele leven ben ik met een ootmoedige geest op mijn knieën gegaan om mij tot de Enige te wenden van wie ik hulp kon krijgen. Vaak was dat met een geest van beklemming, waarbij ik God oprecht smeekte om mij te steunen in het werk dat meer voor mij is gaan betekenen dan het leven zelf. Ik heb bij gelegenheid de verschrikkelijke eenzaamheid gevoeld van het doorwonde hart, van de zoete zielenstrijd, de slagen van Satan, en de alles omringende, hartverwarmende troost van de Geest van de Meester.

Ik heb ook de verpletterende last gevoeld, de innerlijke twijfels van onbekwaamheid en onbeholpenheid, het vluchtige gevoel van verlaten worden, maar van vervolgens honderdvoudig versterkt worden. Ik heb tientallen keren een geestelijke berg Sinā beklommen in mijn streven om te communiceren en instructies te ontvangen. Het lijkt wel alsof ik een bijna echte berg der verheerlijking ben opgezwoegd en bij gelegenheid de grote kracht en macht in de nabijheid van God heb gevoeld. De invloed van een bijzonder, heilig gevoel is mij tot steun geweest, en is vaak een intieme metgezel geweest.



CARL HEINRICH BLOCH, DE BERGREDDE (DETAIL), ORIGINEEL IN DE KAPEL VAN KASTEEL FREDERIKSBORG (DENUMARKEN), GEPLAATST MET TOESTEMMING VAN HET FREDERIKSBORGMUSEUM, FOTOGRAFEN JED CLARK, CRAIG DIMOND EN MATT REIER

President Spencer W. Kimball heeft eens gezegd: 'Ik heb gemerkt: dat als ik mijn relatie met God gewoon laat worden en het lijkt dat er geen goddelijk oor luistert en geen goddelijke stem spreekt, dan [verdiep ik] mijzelf in de Schriften [. . .] en keert de spiritualiteit terug.'

Het is mijn getuigenis dat wij voor moeilijke tijden staan. Wij moeten moedig en gehoorzaam zijn. Het is mijn getuigenis dat ons gevraagd zal worden om ons geestelijk uithoudingsvermogen te beproeven, want de tijd die voor ons ligt zal vol beproevingen en moeilijkheden zijn. Maar met de zekere troost van een persoonlijke band met God, zullen we kalmerende moed ontvangen. Van God die zo dichtbij is, zullen we deze rustige verzekerings ontvangen:

'Mijn zoon, vrede zij uw ziel; uw tegenspoed en smarten zullen slechts kort van duur zijn;

'En dan, indien gij het goed verdraagt, zal God u ten hemel verheffen; gij zult over al uw vijanden zegevieren' (LV 121:7-8).

Ik ben heel zeker in mijn kennis dat Jezus van Nazaret onze goddelijke Heiland is. Ik weet dat Hij leeft. Al

zolang ik mij kan herinneren, ben ik daar zeker van. Zolang ik leef heb ik al een eenvoudig geloof waar ik nooit aan getwijfeld heb. Ik heb het niet altijd begrepen, maar toch heb ik het altijd geweten, door kennis die zo heilig is dat ik hem niet kan uiten. Ik weet en ik getuig met heel mijn wezen dat Jezus de Christus is, de Messias, de goddelijke Verlosser, en de Zoon van God. Mogen wij altijd gehoorzaam zijn aan zijn wens 'kom tot Mij, uw Zaligmaker' (LV 19:41). □

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

1. Onze grootste behoefte is een blijvende band met de Godheid.
2. Zo'n band wordt aangekweekt en versterkt door:
 - Dagelijkse communicatie in gebed.
 - Dagelijks onzelfzuchtig dienstbetoon.
 - Dagelijks streven naar meer gehoorzaamheid en volmaking.
 - Dagelijkse erkenning van zijn goddelijkheid.
 - Dagelijkse schriftenstudie.

Op mijn bureau ligt een felblauw bonenzakje. Aan beide kanten staat een gele zon. Dat zakje ligt daar om mij te herinneren aan een wonder dat ik 'zonnestraaltjesliefde' noem.

Het begon, enkele maanden nadat ik weer actief geworden was, met een roeping als jeugdwerklerares. De moeilijkheden die ik had doorgemaakt, hadden geleid tot een hernieuwde geestelijke toewijding, en ik wilde graag wat doen in de kerk.

Maar de eerste les die ik een groep zonnestraaltjes gaf, overtuigde me dat ik er nog lang niet klaar voor was. Toen ik met de kinderen kennismaakte, was ik geschokt hoever ik omhoog moest kijken om de bovenkant van hun hoofd te zien. Ze keken me vol verwachting aan.

Als inleiding had ik een spelletje met het bonenzakje gepland — met een ruim uitgevallen bonenzak die ik zelf had gemaakt. Bij de eerste worp besefte ik onmiddellijk dat ik de grootte van deze kinderen overschat had. Met die worp gooide ik een meisje met grote ogen dat moedig de

klap van de zak opving, helemaal om.

Die avond smeekte ik mijn hemelse Vader om hulp. *Hoe ga ik met zulke kleine, tere wezentjes om?* Plotseling bleef mijn blik rusten op een poster aan de muur. Het was een portret van Jezus Christus die een kind vasthield. Ik bestudeerde de uitdrukking van liefde in Christus' ogen. Hoeveel liefde moet Hij hebben voor kinderen! Hoe graag wil Hij hun duidelijk maken dat Hij ze liefheeft! Toen besefte ik dat dit precies was wat de Heiland wilde dat ik deed: ze zo liefhebben dat ze zonder twijfel zouden voelen dat Hij ze liefhad.

Het was een eenvoudig antwoord. Maar mij scheen het toe dat mij gevraagd was een wonder te bewerkstelligen. De zes jaar als stiefouder, gevolgd door een echtscheiding, hadden mijn hart verdoofd — vooral voor de gedachte dat ik van anderen kinderen kon houden. De hele avond worstelde ik met die strijd in mijn hart. Pas na uren bidden overtuigde de Geest me dat ik kon veranderen.

Vanaf die zondag begon zich een wonder te ontvouwen. Elke week

werd ik door de Geest geleid in de kunst van het liefhebben. En gedurende het jaar kreeg ik liefde terug. Ik zag tijdens de avondmaalsdienst opgewonden wuivende handjes, er werden mij uit gangpaden in de supermarkt begroetingen toegevoegd en ik kreeg vreemd gevormde koekjes cadeau.

De paniek sloeg toe toen het jaar ten einde liep en mijn heerlijke rij zonnestraaltjes overging naar een andere klas. Mijn hart verlangde intens naar mijn kleine vriendjes. Ik voelde me verlaten, en zat er verdoofd bij, toen ik omringd was door acht kleine vreemden.

Toen kwam het inleidende spelletje met het bonenzakje. Toen ik de versleten, veel te grote bonenzak oppakte, hield ik even stil. Ik dacht aan een soortgelijke zondag, een jaar terug. Wat voelde ik me toen overweldigd! En hoever was ik toch gekomen! De herinneringen die met deze bekende bonenzak verbonden waren, gaven me nieuwe hoop. Toen ik in de heldere ogen van de kinderen keek, zag ik ze smekend vragen: 'Houd alstublieft ook van mij'.

En dat deed ik. □

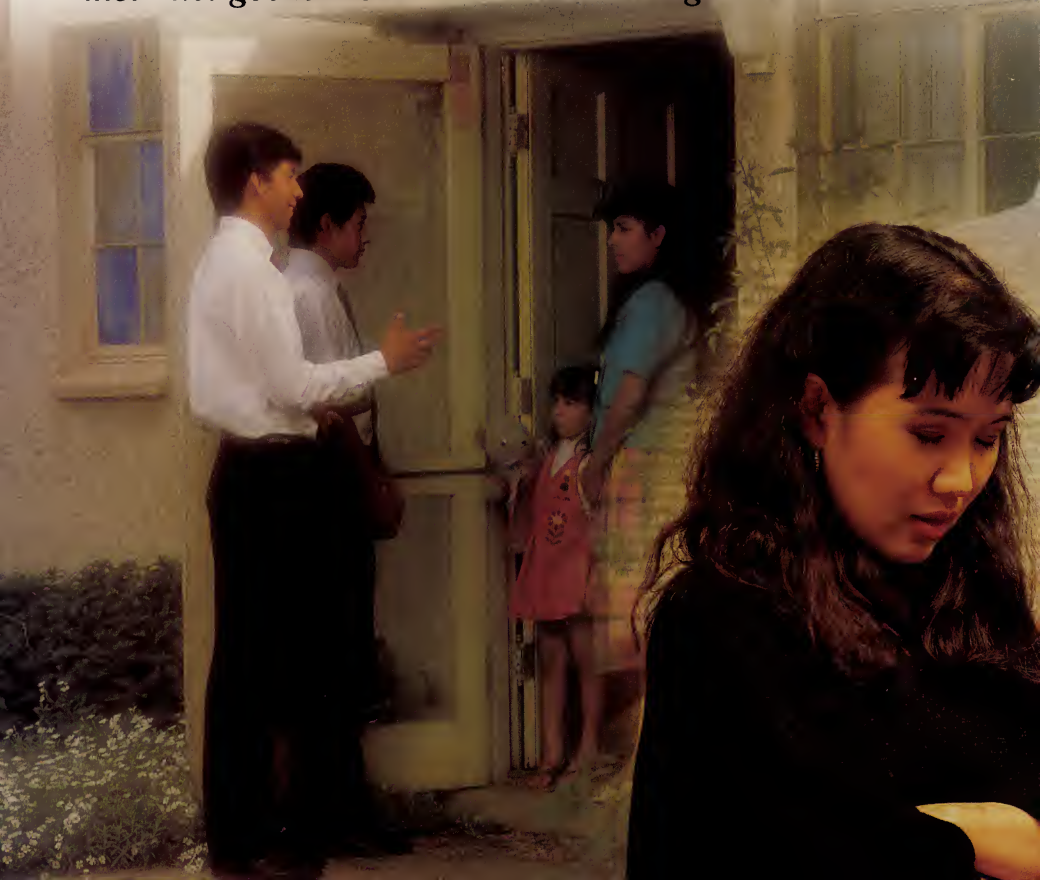
Zonnestraaltjesliefde

Sharon Montgomery Meyers
ILLUSTRATOR: BETH WHITTAKER



'Elke bekeerling is kostbaar'

Elke bekeerling heeft 'een vriend, een taak, en voeding met "het goede woord van God"' nodig.





**Uitleg en raad van
president Gordon B. Hinckley**

FOTOGRAFEN: WELDEN ANDERSON, MICHAEL SCHÖNFELD,
MICHAEL VAN DORN EN FLOYD HOLIDMAN

Het is niet makkelijk om lid te worden van deze kerk. In de meeste gevallen moet men er oude gewoonten, oude vrienden en relaties voor opzij zetten, en in een nieuwe gemeenschap stappen die anders is, en zelfs enigszins veeleisend.

‘Met een steeds toenemend aantal bekeerlingen moeten we steeds meer inspanningen leveren om ze op hun weg te begeleiden. Allemaal hebben zij behoefte aan drie dingen: een vriend, een taak, en voeding met “het goede woord van God” (Moroni 6:4). Het is onze plicht en onze kans om daarin te voorzien.’¹

‘Ik hoop dat iedereen in de kerk, over de hele wereld, zich zal inspannen om elke nieuwe bekeerling in de kerk te houden.’²

‘De uitdaging is nu groter dan ooit omdat het aantal bekeerlingen groter is dan ooit.’³

Een vriend

'Ik vraag u dringend (. . .), ik vraag u, ieder van u, om u daarvoor in te zetten. Elke bekeerling is kostbaar. Elke bekeerling is een zoon of dochter van God. Elke bekeerling vormt een belangrijke en ernstige verantwoordelijkheid.'¹⁴

'[Bekeerlingen] komen enthousiast over wat ze gevonden hebben de kerk binnen. Daarop moeten we meteen inhaken. U hebt mensen in uw wijk die met elke bekeerling vriendschap kunnen sluiten. Ze kunnen naar ze luisteren, ze leiden, hun vragen beantwoorden en klaarstaan om in elke situatie en onder alle omstandigheden hulp te bieden. [. . .] Ik vraag elk lid om in vriendschap en liefde de bekeerlingen die in de kerk komen de hand te reiken.'¹⁵



Een taak

'Iedere bekeerling die lid wordt van de kerk zou meteen een taak moeten krijgen. Hoe klein die taak ook is, het zal alle verschil uitmaken in zijn leven. (...) Ik kan niet begrijpen waarom nieuwe leden niet meteen meer verantwoordelijkheid krijgen onmiddellijk na hun doop. We hebben de neiging om te zeggen: "Ze weten niet genoeg." Maar neem eens een risico met ze. Bedenk wat een risico de Heer met u genomen heeft. Geef ze iets te doen, hoe klein het ook is, iets concreets waardoor ze zullen groeien. (...) U zult de mensen in deze kerk pas ontwikkelen als u ze een taak geeft.'⁶



Voeding met 'het goede woord van God'

'Moroni zegt verder over [nieuwe leden] na hun doop: "En nadat zij de doop hadden ontvangen, en de macht van de Heilige Geest op hen had ingewerkt en hen had gereinigd, werden zij tot het volk der kerk van Christus gerekend; en hun namen werden ingeschreven, opdat zij bekend zouden zijn, en door het goede woord van God worden gevoed om hen op het rechte pad te houden, en hen voortdurend het gebed indachtig te doen zijn, en alleen te doen vertrouwen op de verdiensten van Christus, Die de Bron en Voleinder van hun geloof was" (Moroni 6:4).

'Ook in onze tijd worden bekeerlingen "tot het volk der kerk (...) gerekend (...) opdat zij bekend [zullen] zijn, en door het goede woord van God worden gevoed om hen op het rechte pad te houden, en hen voortdurend het gebed indachtig te doen zijn." (...) laten we ze behulpzaam zijn bij hun eerste stappen als lid.

'Dat is een taak voor iedereen. Voor huisonderwijzers en huisbezoeksters. Voor de bisschop, de priesterschapsquorums, de zustershulpvereniging, de jongemannen en jongevrouwen en zelfs voor het jeugdwerk.

'Afgelopen zondag was ik in een vasten- en getuigenisdienst. Een jongen van een jaar of vijftien stond voor de gemeente en zei dat hij besloten had zich te laten dopen.

'Toen liepen de jongens van het lerarenquorum één voor één naar de microfoon om te zeggen dat ze van hem hielden, dat hij juist handelde en dat ze hem terzijde zouden staan. Het was geweldig om te horen hoe die jongemannen hun waardering voor hun vriend uitten en hem aanmoedigden. Ik ben ervan overtuigd dat al die jongens, ook degene die afgelopen maandag gedoopt is, op zending zullen gaan.¹⁷





De ene die zoek is

‘In een recent interview door de pers werd mij gevraagd: “Waarin vindt u nu de grootste voldoening als u het werk van de kerk beschouwt?”

‘Ik antwoordde: “De grootste voldoening ervaar ik als ik zie wat dit evangelie voor mensen doet. Het geeft hun een nieuwe kijk op het leven. Het geeft hun perspectief als nooit tevoren. Het richt hun blik op edele en goddelijke zaken. Er gebeurt iets wonderlijks met ze. Zij zien op tot Christus en komen tot leven.”

‘Welnu, broeders, ik vraag uw aller hulp bij deze aangelegenheid. We hebben behoefte aan uw vriendelijke aanpak, uw verantwoordelijkheidsgevoel. De Heiland van de mensheid liet de negenennegentig achter om de ene die zoek was, op te sporen. Het was niet nodig dat die ene zoekraakte. Maar als hij daar ergens in de schaduw is, en als we de negenennegentig achter moeten laten om hem te gaan zoeken, moeten we dat doen. (Zie Lucas 15:3-7.)¹⁸ □

NOTEN

1. ‘Bekeerlingen en jongemannen’, *De Ster*, juli 1997, blz. 47.
2. ‘Een paar gedachten over de tempels, bekeerlingen en zendingswerk’, *De Ster*, januari 1998, blz. 50.
3. *De Ster*, juli 1997, blz. 48.
4. *De Ster*, juli 1997, blz. 48.
5. *De Ster*, juli 1997, blz. 51.
6. Regionale BYU-conferentie voor gehuwde studenten, priesterschapsleidersvergadering, Provo (Utah), 10 februari 1996.
7. *De Ster*, juli 1997, blz. 48.
8. *De Ster*, juli 1997, blz. 48.

M I J N V R I E N D L A R R Y

*Ik vond een vriend — en hij vond
het evangelie weer.*

Don Watson
ILLUSTRATOR: WILSON ONG

Mijn vrouw, Jean, en ik hadden die oktoberoch- tend in 1986 gebeden dat we naar iemand geleid zouden worden die wij ten goede zouden kunnen beïnvloeden. Toen ik die middag het bericht kreeg dat ik een man moest bezoeken in verband met een verzekeringsprobleem, legde ik geen verband tussen de opdracht en ons gebed. Maar zo maakte ik kennis met Larry.

Al vroeg tijdens het bezoek vernam ik dat Larry die dag ook geknield had en zijn hemelse Vader had gevraagd iemand te sturen die hem kon helpen. Larry was kort daarvoor gearresteerd wegens rijden onder invloed en zijn rijbewijs was hem afgenomen tot hij een opfriscursus had gevolgd. Die vernederende omstandigheden hadden hem ertoe gebracht te knielen naast de bank in zijn woonkamer.

Tijdens ons gesprek ontstond er al gauw een bijzondere band tussen ons. Ik ontdekte een aantal interessante feiten over Larry. Hij was 82, lid van de kerk, maar al zestig jaar niet meer actief. Drie jaar daarvoor was zijn vrouw overleden zonder ooit lid te worden van de kerk. Hij woonde in mijn wijk, maar blijkbaar wist niemand dat hij lid was. De wijk had zijn lidmaatschapskaart niet.

Ik liet er geen gras over groeien en vroeg of hij samen met mij en mijn vrouw de volgende zondag mee naar de kerk ging. Hij stemde daarmee in. Ik legde uit dat hij geen verzekering nodig had omdat hij toch niet mocht autorijden. Ik bood aan om hem een lift te geven als hij ergens heen moest.

Toen we hem de volgende zondag ophaalden, vond Jean hem meteen aardig, net als mij overkomen was.

Larry, die bij het lopen een stok gebruikte, liep zichtbaar mank. Daarom kwam hij slechts moeizaam overeind toen ik hem in de priesterschapsvergadering voorstelde. Hij verbaasde me toen hij de broeders zei dat hij blij was om er te zijn. Toen we hem later naar huis reden, zei hij dat hij van de bijeenkomsten en de mensen genoten had. Hij zei dat hij de volgende week ook graag naar de kerk zou gaan.

Bij elk bezoek hoorde ik meer over zijn leven. Hij was geboren in Ephraim (Utah) en kon zich zijn doop in zijn jonge jaren herinneren. Hij was door zijn oom tot diaken geordend. Ik gaf de bisschop die gegevens, en vroeg of hij in Salt Lake City Larry's gegevens wilde opvragen. Intussen kregen Jean en ik toestemming om Larry thuis evangelielessen te geven.

Hij las het exemplaar van het Boek van Mormon dat we hem gegeven hadden in recordtijd uit. Daarom stelde ik voor dat hij het nog een keer zou lezen, omdat het de tweede keer meer betekenis zou hebben. We gaven hem bovendien een exemplaar van de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde voor zijn schriftstudie.

We gingen door met de lessen en namen hem enkele weken mee naar de kerk. En toen hield de bisschop Larry en mij op een zondagochtend tegen toen we op weg waren naar de priesterschapsklas en zei: 'Larry, we kunnen je lidmaatschapskaart niet vinden.' Ik maakte een lollige opmerking dat hij misschien wel opnieuw gedoopt moest worden.

Er was iets aan de situatie dat Larry beledigend vond. Toen we de bijeenkomst van de hogepriestersgroep



verlieten, keek hij me aan en zei: 'Don, ik zet nooit meer een voet in deze kerk. En als ik zoiets beloof, houd ik me eraan.' Ik kon niet geloven wat ik hoorde. 'De bisschop wil me hier niet en zegt dat ik hier niet thuis hoor. Daarom kom ik niet meer terug', voegde hij er nog aan toe.

Hij wilde dat ik hem naar huis bracht. Tijdens de rit probeerde ik uit te leggen dat hij de woorden van de bisschop verkeerd moest hebben begrepen. Toen Larry uitstapte, vroeg ik of we hem die week toch nog een les konden geven, maar hij zei nee. Ik voelde me dagenlang heel vervelend.

Ik wilde iets doen. Ik besloot de hoofdzetel van de kerk te bellen om na te gaan wat er met Larry's lidmaatschapskaart gebeurd was. De gegevens van zijn ordening tot diaken waren meteen te vinden, maar de dame die me hielp, kon zijn doopgegevens niet vinden. Ze zei dat ik over twee dagen maar moest terugbellen. Toen had ze ook de doopgegevens gevonden en ze stuurde de wijk een lidmaatschapskaart.

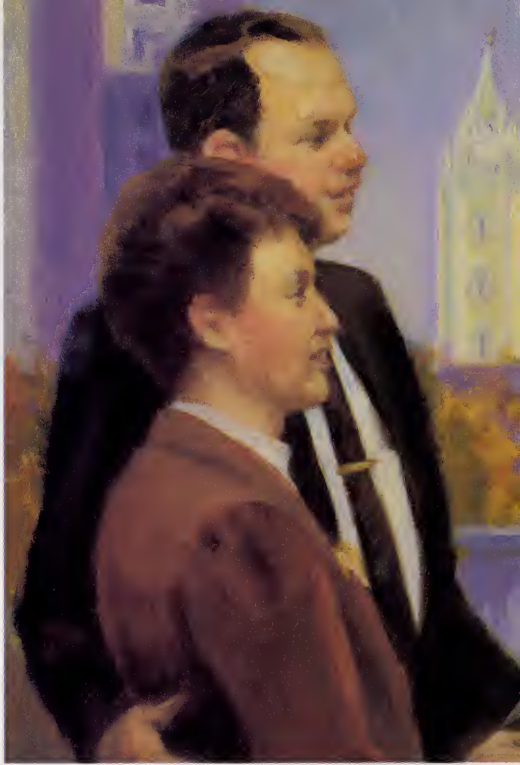
Ik was in de wolken! Nu had ik een reden om naar Larry te gaan. Hij was erg blij dat hij de datums van zijn doop en ordening kreeg, en hernieuwde met plezier onze vriendschap. Ik kreeg weer hoop dat we hem ertoe konden brengen om weer actief te worden.

Rond die tijd kwam Larry erachter dat hij geopereerd moest worden om zijn heup te laten vervangen. Ik vroeg of hij van tevoren een zalving wilde ontvangen.

'Wat is een zalving?' vroeg hij.

Ik legde het uit en Larry zei dat hij dat graag wilde. Dus belde ik de bisschop om me bij te staan. De bisschop sprak de zegen uit. Larry heeft sindsdien vaak verteld dat er op dat moment een gevoel van warmte door zijn lichaam ging, en dat hij een gemoedsrust voelde die hem tijdens zijn operatie en snelle herstel bijbleef.

Toen hij uit het ziekenhuis ontslagen werd, revaleerde hij thuis. Een verpleegster van de thuiszorg bezocht hem dagelijks. En ik bezocht hem ook dagelijks, alsmede enkele anderen. Zusters uit de wijk brachten hem voldoende maaltijden voor een hele week.



In de drie of vier weken die Larry's herstel vergde, hadden we ruim de gelegenheid om elkaar beter te leren kennen. Hij sprak vaak zijn dank uit voor de hulp die hem gegeven werd. Ik vernam van hem dat hij grote liefde had opgevat voor de kerk, de bisschop en de leden die hem bezochten.

Ik kon zien dat het tijd was om Larry ertoe te brengen weer kerktjeenkomsten te bezoeken. Hij nam de uitnodiging van mijn vrouw om weer naar de kerk te gaan aan. De beproeving van zijn voornemen kwam toen Jean en ik op een weekend buiten de stad naar een ringconferentie moesten. Ik vroeg Larry of ik iemand kon vragen om hem naar de kerk te rijden, maar hij zei: 'Nee, ik denk dat ik zondag maar thuisblijf.' Dat was een teleurstelling! Zodra we terug waren, gingen we bij hem langs. We hoorden dat een buurman Larry had gevraagd of hij mee naar de kerk wilde die dag. Larry was met hem meegegaan. Alweer had de Geest een handje geholpen.

Larry's ervaringen versterkten ons getuigenis doordat we de hand van God in zijn leven aan het werk zagen. De



Larry was diep onder de indruk van de steeds grotere schoonheid van elke volgende ruimte in de tempel. Hij werd ook geraakt door de vriendschap en liefde die de tempelwerkers hem schonken. Later zei hij: 'Als de hemel zo is, dan is dat de plek waar ik naar toe wil.'

afbeelding van de tempel 'erbij hoorde'.

Dus toen ik de mogelijkheid opperde met hem naar de tempel te gaan voor zijn eigen begiftiging, vond ik het bevredigend om hem te horen zeggen: 'Ja, dat wil ik.' Ik vroeg of hij wilde dat ik met de bisschop sprak over zijn voorbereiding. 'Nee, Don,' antwoordde hij, 'ik vind dat ik nu eens op eigen benen moet gaan staan. Ik praat zondag zelf wel met de bisschop.'

Op een prachtige zomerochtend haalden Jean en ik Larry op voor ons ritje naar de Salt Lake-tempel. Later vertelde Larry ons dat hij, toen hij als jongeman in Salt Lake City had gewoond, vaak de tempel had gezien en gewenst had dat hij er eens naar binnen mocht. Eenmaal binnen was hij diep onder de indruk van de steeds grotere schoonheid van elke volgende ruimte. Hij werd ook geraakt door de vriendschap en liefde die de tempelwerkers hem schonken. Later zei hij: 'Als de hemel zo is, dan is dat de plek waar ik naar toe wil.'

Larry is een inspiratie voor me geweest, en hij zet mij aan tot zelfverbetering. Hij is vriendelijk, zorgzaam en is goed in complimentjes geven. Voor zijn leeftijd lijkt hij nog heel jong, en hij heeft een positieve kijk op alles. Het is een voorrecht om hem te hebben gekend.

Er zijn veel Larry's in de kerk. God is hen niet vergeten, en zij zijn God ook niet helemaal vergeten. Zij zijn door een gouden geheugendraad verbonden met hun vroegere kennis en ervaring met het evangelie. Onze hemelse Vader wil dat zij terugkeren naar Christus. En als zij dat willen, grijpt Hij in hun leven in. Vaak brengt Hij ze terug door middel van actieve leden die gewoon bereid zijn om te helpen. □

eens vergeten man werd uit het donker in het licht gebracht. Hij heeft vaak gezegd dat hij sinds onze ontmoeting geen enkele behoefte meer heeft gehad aan alcohol, hoewel hij jarenlang had gedronken.

Omdat Larry zich had gehouden aan het rijverbod, kreeg hij zonder verdere sancties zijn rijbevoegdheid weer terug. Toen hij in de post zijn rijbewijs had ontvangen, zei hij: 'Je hoeft me niet meer op te halen voor de kerk. Ik zie je daar wel.'

Niet lang daarna werd hij tot hogepriester geordend. Het leek de juiste tijd om hem het idee te geven naar de tempel te gaan.

Vanzelfsprekend was de tempel ter sprake gekomen in de lessen die we bij hem thuis hadden gegeven. Op een dag had ik Larry meegenomen naar de begraafplaats om enkele kransen van het graf van zijn vrouw, Billie, te halen. Het verbaasde me om te zien dat er een afbeelding van de Salt Lake-tempel in de grafsteen was gegraveerd. Hij legde uit dat het hem, hoewel hij ten tijde van haar overlijden niet actief was in de kerk, had geleken dat die

Doelgerich



Janet Thomas FOTOGRAAF: DE AUTEUR

De jeugd in de wijk Waxahachie, in de ring Dallas (Texas), hebben het altijd over plezier maken. Bij elke activiteit en elke vergadering van klas- of quorumpresidium, en bij elke vergadering van het jongerencomité van de bisschop komt het gesprek onvermijdelijk op de vraag hoe men plezier kan maken.

Maar de manier waarop zij plezier maken, is ongebruikelijk. Ze concentreren zich op de behoeften van anderen. De planning van elke activiteit — of het nu een dienstbetoonproject, een kampeeractiviteit, een spel of

een feest is — wordt gebaseerd op de behoeften van iemand in hun groep.

'Ik vind het cool als we denken aan anderen', zegt Lacy Giles, presidente van de lauwermeisjes. 'Ik pak dan een blaadje en we maken een lijst van alle lauwermeisjes. We schrijven van iedereen op wat ze graag doen en komen met allerlei ideeën. En dan baseren we de plannen voor de activiteiten daarop. Dat heeft hen echt geholpen om meer activiteiten bij te wonen.'

LET OP CONCRETE INTERESSES

Dit is de manier waarop het klaspresidium lauwer-

t plezier



Als je bij de planning van je activiteiten de volgende beginselen aanhoudt, worden ze niet saai en doet iedereen beter mee.

meisjes de lauwermeisjes in hun wijk laat letten op de behoeften van anderen — en hoe ze er nog plezier in hebben ook:

In één geval ontdekte het presidium dat een van hun minder-actieve leden een ongebruikelijke poppenverzameling had. Daarom namen ze naar een activiteit allemaal hun lievelingspoppen mee.

In een ander geval wilde een lauwermeisje met een Spaanse achtergrond de jongeren in de wijk Spaanse dansen leren als deel van haar lauwermeisjesproject. Ze plande de activiteit, leerde verschillende dansen van haar ouders, tantes en ooms, en leerde de jongevrouwen



**DENK AAN
ANDEREN**

Voorgaande bladzijde: Het klaspresidium lauwermeisjes (Jenny Rencher, Jamie South, Lacy Giles en Audrie Young) plant hun activiteiten zo dat ze in bepaalde behoeften voorzien.

Onder: De moeder van Darrin (links) en Mark Jones is aan een rolstoel gekluisterd. De broers weten precies hoe ze andere jongeren moeten duidelijk maken hoe moeilijk het is om mobiel te blijven in een rolstoel.

Rechts: Chelsea MacDonnell (links) legt Stephanie Horne en Roque Contreras uit hoe zij doeltreffender blinden kunnen begeleiden.

LET OP CONCRETE INTERESSES EN VOORZIE IN BEHOEFTE



van de wijk ze uit te voeren. Het was een groot succes. 'Het was leuk om met haar te dansen', zegt Jenny Rencher, secretaresse van de lauwermeisjesklas.

De nadruk leggen op plezier maken en toch letten op de behoeften van anderen, heeft zowel de vergaderingen van de klas- als die van de quorumpresidiums een duidelijk doel gegeven. Zo plant het diakenenquorum de activiteiten voor hun groep:

Mark Jones is president. 'Ons quorum heeft zes leden. We zijn bezig met een paar jongens die helemaal niet komen. We plannen bijvoorbeeld een kampeeractiviteit omdat we op grond van iemands persoonlijkheid denken dat hij dat leuk zal vinden. We planden een activiteit voor een bepaalde jongen, en hij kwam nog ook. En nu komt hij wat vaker. Het is een goede kerel.'

Vanzelfsprekend kan het gebeuren dat als je een activiteit plant om één persoon te helpen, er verscheidene anderen zijn die iets anders zouden willen. Wat doen de diakenen dan? Ze hebben geleerd om goed te plannen en flexibel te zijn.

'Als je iets plant en er gaat iets mis, moet je de plannen aanpassen', zegt Mark.

'En iets opnieuw op de kalender zetten, telkens opnieuw', voegt zijn tweede raadgever, Royden Jeffries, eraan toe.

'En dan moet je het zo aanpassen dat het werkt', vervolgt Mark.

EEEN PRESIDIUM DAT WERKT

Het eerste dat een buitenstaander merkt, is dat dit quorumpresidium diakenen, en alle andere quorum- en klaspresidiums in de wijk, werkt — en goed werkt. Ze vergaderen regelmatig. Ze houden de hand aan hun handboek, maken een agenda voor de vergadering, en hun adviseur is aanwezig. Omdat hun wijk een nogal groot gebied beslaat, komen de presidiums 's zondags bijeen, of vlak voor of na wekelijkse activiteiten, al naar gelang wat het beste werkt in het desbetreffende presidium. En alle presidiums komen bijeen in de

vergaderingen van het jongerencomité van de bisschop. Maar tegen die tijd zijn alle activiteiten al gepland. Het is alleen nog een kwestie van taken aanwijzen.

Kijk eens naar de planning van de gecombineerde APJV-activiteit voor deze maand. De activiteit is dit keer een bijzondere behoeftenavond. De jongeren gaan leren hoe het is om aan een rolstoel gekluisterd te zijn en hoe toegankelijk hun gebouw is voor mensen in een rolstoel. En er komt ook iemand demonstreren hoe het is om blind of doof te zijn.

Het wordt een leuke activiteit, maar het heeft ook een nuttig doel: het houdt rekening met de behoeften van enkele jongeren en andere wijkleden. De jeugd zal zelf enkele problemen ervaren waarmee hun eigen wijkleden dagelijks geconfronteerd worden. De moeder van twee jongemannen zit in een rolstoel; als de jongeren inzien hoe moeilijk zij het heeft, zullen ze haar bij gelegenheid beter kunnen helpen. De grootvader van een van de jongevrouwen is blind; zij zal laten zien hoe je iemand goed kunt begeleiden. Een ander wijklid heeft een gehoorstoornis; een jongevrouw wil de anderen laten zien hoe men haar van dienst kan zijn.

In het jongerencomité heeft de groep jongeren die de leiding heeft, het werk voor de activiteit in zes taken verdeeld. De ene groep verzamelt rolstoelen. Een andere groep neemt versnaperingen mee. Weer een andere doet de publiciteit. En al gauw is schoonmaken de enig overblijvende taak. Dat doen de diakenen. Iedereen begint te lachen. De diakenen hebben nog niet geleerd zich snel genoeg aan te bieden voor een andere taak om te voorkomen dat zij met de schoonmaak komen te zitten. Maar ze vatten het goedmoedig op. Het is een taak waarmee zij goed bekend zijn.

LETTEN OP ELK LID

Een punt dat altijd op de agenda van een klas- of quorumpresidium staat, is de leden die zij niet vaak of zelfs helemaal nooit zien. De diakenen hebben slechts enkele leden die ze niet zo vaak zien. In de presidiumvergadering vraagt Mark Jones: 'Heeft iemand Francisco nog gesproken?'

Royden antwoordt: 'De laatste tijd niet. Ik geloof dat ik hem twee weken geleden voor het laatst gezien heb.'

Mark zegt: 'Ik zal er met de bisschop over praten. Ik



geloof dat het moeilijk voor hem is om iemand te vinden met wie hij mee kan rijden naar de kerk.'

Royden noemt vervolgens een project dat hij aan het plannen is. Hun wijk beslaat zo'n groot gebied dat je inter-lokaal moet bellen van het ene uiteinde naar het andere. Royden probeert uit te vinden wie naar wie moet bellen om te voorkomen dat er interlokale telefoontjes voor nodig zijn.

'Het is net als de voedselketen', zegt hij. De anderen staren hem onbegrijpend aan.

'Het is net als beren, herten en gras', vervolgt Royden. 'Iets eet iets dat weer iets anders eet enzovoort.'

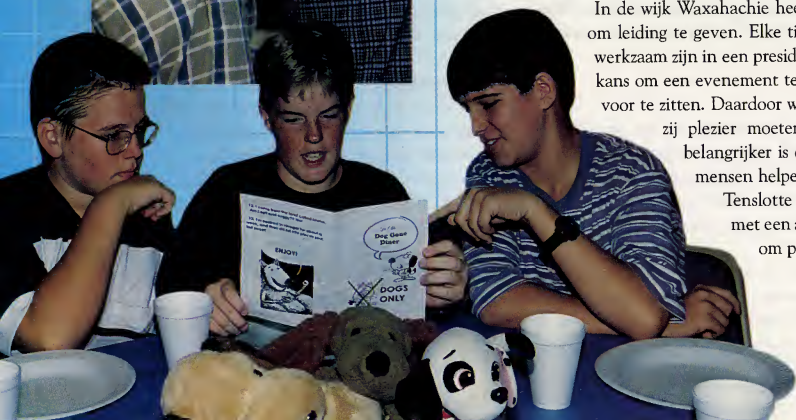
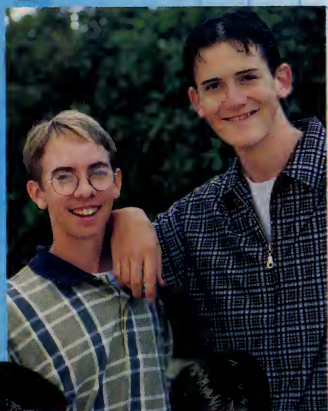
'O,' zegt Jay Venable, de eerste raadgever, 'een soort telefoonkring. Dat is een goed idee.' En al gauw bedenken ze een plan om andere quorumleden te bellen zonder al teveel telefoonkosten te maken.

DELEGEREN, DELEGEREN, DELEGEREN

Het werk verdelen, oftewel delegeren, is een van de belangrijkste vaardigheden die de jeugdpresidiums in Waxahachie hebben geleerd. Lacy Giles zegt: 'Ik heb geleerd om als presidente goed georganiseerd te zijn en te delegeren. Delegeren is het belangrijkste wat ik geleerd heb. Daardoor loopt alles soepeler. Iedereen raakt bij de organisatie betrokken en heeft meer plezier dan als één persoon alles doet en er helemaal zenuwachtig van wordt. Ik ben er inmiddels achter hoe ik alles in kleinere taken kan verdelen.'

Boven: Russ Ellis (rechts) is weer actief sinds quorumpresident Nick Clark (links) hem had uitgenodigd voor jeugdactiviteiten en zondagsdiensten. **Onder:** Royden Jeffries, Beau MacDonnell en Mark Jones nemen het menu door voor de Hondse Horeca, een vervolg op de populaire activiteit van vorig jaar, het Knettergekke Kattencafetaria. De diakenen hadden toen een menu samengesteld uit raadseltjes, zodat niemand precies wist wat hij te eten bestelde.

WERK SAMEN EN HEB PLEZIER



'Het eerste wat onze jongevrouwenpresidente, zuster Clark, vraagt als we activiteiten gaan plannen, is: "Wie zou dat volgens jullie goed kunnen? Wie denk je dat dit het beste zou doen? Wie zou ermee geholpen zijn als ze deze activiteit kon leiden of iets anders kon doen?" Zij heeft me geleerd om te delegeren.'

Iemand een taak toewijzen, is een prima manier om hem een gevoel van betrokkenheid te geven. Michael South, de eerste assistent van het priestersquorum, legt het als volgt uit: 'Als iemand lid is van een presidium, wordt hij actiever in het quorum.' In Michaels quorum heeft bijna iedereen de kans om ervaring als leider op te doen. Het quorum maakt gebruik van comités om tempelbezoeken te organiseren, kampeer- en sportactiviteiten, de uitvoering van priesterschapstaken en dienstbezoeken te plannen. Elk comité heeft een ander quorumlid als voorzitter, en vrijwel alle leden van het quorum zijn op de een of andere manier betrokken bij een van de comités.

IEDEREEN IS EEN LEIDER

De leiderskwaliteiten die sommige jongeren geleerd hebben in de wijk hebben ook uitwerking gehad op andere aspecten van hun leven. Michelle Clark, bijvoorbeeld, werd door de beginselen die ze in de jongevrouwenpresidiums leerde voorbereid op haar taken als leidster onder de leerlingen op school. Hoewel ze nog niet in de examenklas zit, is Michelle gekozen als voorzitter van de leerlingenraad. Ze heeft de verkiezingen vooral gewonnen door haar vermogen om te organiseren en te letten op de behoeften van andere leerlingen.

In de wijk Waxahachie heeft men vaak de kans om leiding te geven. Elke tiener, zelfs zij die niet werkzaam zijn in een presidium, heeft wel eens de kans om een evenement te leiden of een comité voor te zitten. Daardoor weten de jongeren hoe zij plezier moeten hebben, maar nog belangrijker is dat zij daarbij tegelijk mensen helpen.

Tenslotte is rekening houden met een ander de beste manier om plezier te hebben. □

MORMORANDUM

GEEF IEDEREEN

DE RUIMTE



KIJK EENS OM JE HEEN.
VERHONGERT ER IEMAND GEESTELIJK OF SOCIAAL OMDAT
JOUW GROEP HEM DE RUG HEEFT TOEGEKEERD?

(ZIE LV 38:25.)

POPULAIR

Anne Billings

Maar afgezien van een plichtmatig 'hallo' had ik geen idee wat ik tegen Sunshine moest zeggen. Ik was bang dat ze iets wat ik zei stom zou vinden.

Toen we thuiskwamen, vluchtte ik snel naar mijn kamer.

Toen Sunshine en ik jaren later in het examenjaar van het voortgezet onderwijs zaten, werden we beiden redacteur van de schoolkrant. Daardoor moesten we elke maand enkele avonden samen aan de layout van de krant werken. Tegen die tijd had ik wat meer zelfvertrouwen en genoot ik zelfs van de tijd die ik met haar doorbracht. Ik kwam erachter dat we vrij veel gemeen hadden. Op een dag hadden we het over groep zes. Ik zei dat ik blij was dat die moeilijke periode van mijn leven voorbij was. 'Ik ook', zei Sunshine ernstig, 'Ik had

toen helemaal geen vriendinnen.'

Ik was geschokt. Ik herinnerde me al die ritten naar huis dat ik dacht dat ze uit verwaandheid niet met me praatte. *Had zij zich ook geen houding weten te geven en was ze ook bang om met mij te praten? Had zij zich dat jaar, net als ik, eenzaam gevoeld, ook al was ze altijd omringd door andere mensen?*

Ik vraag me af of Sunshine en ik toen vriendschap hadden kunnen sluiten als ik me niet zo druk had gemaakt over de vraag wat zij van me vond. Sinds dat gesprek heb ik geprobeerd eraan te denken het voorbeeld van de Heiland te volgen en iedereen vriendelijk te behandelen, niet alleen mensen die duidelijk hulp nodig hebben. Ik ben gaan inzien dat niemand te populair is om vriendelijk behandeld te worden. □

In mijn ogen was Sunshine het populairste meisje van groep zes. Ze droeg leuke kleren en liep altijd met andere populaire meisjes te giechelen en te kletsen. Ik was altijd bang dat ze het over mij hadden.

Denk je eens in hoe ik schrok toen mijn moeder me op een dag zei dat als ze die dag mijn broers en mij van school ophaalde, Sunshine ook mee naar huis zou rijden! Mijn moeder had erin toegestemd haar tekenles te geven in het kader van een programma voor begaafde leerlingen.

Ik was vreselijk bang voor Sunshine omdat ze zo populair was. De gevreesde tijd van de eerste tekenles brak aan en ik had rode wangen van schaamte toen Sunshine in ons onaantrekkelijke oude bruine personenbusje stapte. Ik dacht dat ze gewend was aan snelle sportwagens. De hele weg naar huis zat ik wanhopig te denken wat ik kon zeggen tegen iemand die zo populair was.

Samen met Natuurmonumenten de natuur een handje helpen



De jongste deelnemer aan het project in de duinen geniet van zijn soep.

Een groep leden van de wijk Haarlem en de gemeente IJmond heeft op zaterdag 26 september 1998, samen met nog andere vrijwilligers, de natuur in het duingebied Duin en Kruidberg (Noord-Holland) een handje geholpen. Van Natuurmonumenten hadden we gehoord dat er behoefte was aan mensen om daar 'wat boompjes uit te trekken', waardoor de in dat gebied gewenste vegetatie meer kans zou krijgen. Enthousiast gingen we naar de aangewezen plek.

Al spoedig werd duidelijk dat 'boompjes uittrekken' voor genoemde vereniging een andere invulling had dan voor ons, leken,

want uit een vrachtwagentje werd zwaar materieel aangedragen: kindhoge snoeischaar, indrukwekkende beugelzagen, berries (voor het afvoeren van gesnoeid materiaal) en nog meer. Met veel enthousiasme, in onderlinge samenwerking en in een hoogst plezierige sfeer werd de klus geklaard.

Voor zover wij weten is het woord 'kerk' geen enkele maal gevallen, maar iedereen die laat in de middag met de tong op de tenen en blaren in de handen thuis op de bank viel, had het aangename gevoel iets goeds te hebben gedaan voor de gemeenschap. ■

Greet van Adrichem

Wijk Apeldoorn ondersteunt actie voor Stichting Oekraïne



Ook zandingspresident Brevster bezocht de pleinmarkt.



Een stukje van de pleinmarkt op de parkeerplaats van het Apeldoornse kerkgebouw.

FOTO: DE NALISE

Zuster Nel Mulder, de jongevrouwenpresidente van de wijk Apeldoorn, en broeder Jon Knudsen hoorden werden het afgelopen voorjaar geraakt door een radio-uitzending over de activiteiten van de Stichting Oekraïne ten bate van weeskinderen en gehandicapte kinderen. Ze boden hun hulp aan en wisten de leiders en leden van hun wijk al snel enthousiast te maken om iets te ondernemen.

Op 5 juni werd een voorlichtingsavond gehouden, waarin we konden zien hoe groot de nood was bij de kinderen die deze stichting helpt. De beelden waren indrukwekkend; iedereen was er nog meer van overtuigd dat onze inzet welbesteed zou

zijn. Intussen waren de voorbereidingen voor de pleinmarkt, die voor juni stond gepland, al in volle gang, en konden we op 5 juni al een vrachtwagen met kleding en speelgoed voor de kinderen meegeven.

Bij de voorbereiding van de pleinmarkt waren alle leden betrokken. Met plezier en grote inzet werkten ze samen om die dag tot een succes te maken. Er heerste een geest van liefde en opoffering, die voor iedereen voelbaar was en die allen liet voelen hoe fijn het is om je samen in te zetten voor het welzijn van een ander.

Tot onze grote verrassing werd die dag 6500 gulden bij elkaar gebracht, bijna twee maal zoveel als

we hadden verwacht. In elk geval kon het project dat we hadden gekozen, de vernieuwing van de verwarmingsinstallatie voor een weeshuis van geestelijk gehandicapte kinderen, nu verwezenlijkt worden.

Daarnaast konden we die dag nog eens een lading kleding en speelgoed voor de kinderen meegeven. Op zondag 28 juni werd ter afsluiting van het project een gastendienst gehouden met als thema 'De vreugde van het leven'. Dominee Van der Horst van de Stichting Oekraïne was een van de sprekers; ze uitte haar waardering voor de inzet van de leden om de stichting in haar activiteiten te steunen.

De leden van de wijk besloten het hier niet bij te laten. Jaarlijks collecteren de scouts uit de wijk voor Jantje Beton. Het deel van de collecte dat ze normaal mogen houden om hun eigen activiteiten te ondersteunen, ging deze keer naar de Stichting Oekraïne, terwijl er ook plannen werden gemaakt om nog vóór het begin van de winter een flinke lading dekens en beddengoed daarheen te laten gaan. Naast de voldoening iets te hebben gedaan voor de kinderen, die in alle opzichten zoveel minder hebben dan wij, was de geest van broeder- en zusterschap die we voelden door met elkaar aan dit project te werken, op zich al een rijke beloning. ■



Leden en niet-leden werken broederlijk samen (zie blz. 1).

Max van der Put

Rotterdam: speelgoed en boeken naar kindertehuis



Leden helpen bij het inladen van de dozen met speelgoed.



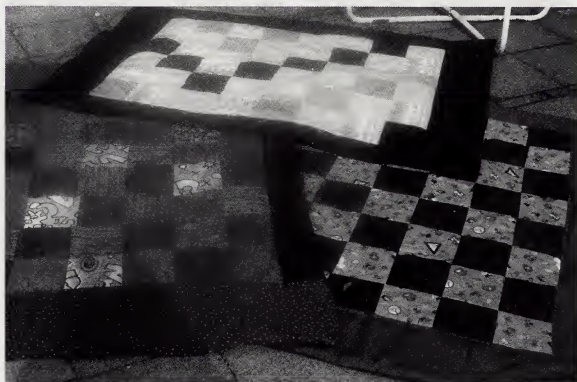
De directrice van het Kinderhuis en Neeltje Ardon, gefotografeerd door een jeugdige bewoner van het tehuis.

Net als het voorgaande jaar hebben de leden van enkele wijken in Rotterdam het afgelopen jaar speelgoed verzameld, schoongemaakt en gerepareerd voor de ongeveer 100 kinderen uit het Kinderhuis der Hervormde Gemeente te Rotterdam. De leden hebben niet alleen hun eigen kasten nagezocht op boeken, speelgoed en spelletjes, maar ook affiches opgehangen, waarop diverse aanmeldingen kwamen. Het resultaat van een half jaar verzamelen mocht er zijn: een forse bestelwagen en drie personenwagens vol speelgoed werden op 11 juli bij het Kinderhuis afgeleverd. Enkele weken eerder was de hele bibliotheek van een buurt-huis in Vlaardingen, met vaak nog splinternieuwe boeken, al bij het Kinderhuis gebracht. Een paar stevige jongens, bewoners van het huis, hielpen ijverig mee om alle schatten naar binnen te brengen. Ook waren enkele bedrijven zo vriendelijk om prachtig speelgoed op te sturen, waardoor dit tehuis het leven voor

de kinderen die er wonen, en die vaak een zwaar belast verleden hebben, een beetje leuker kan maken.

Natuurlijk willen we dit herhalen. Wellicht is dit een goed idee voor andere wijken en gemeenten. Op die manier krijgt het speelgoed van de

leden een tweede leven, worden er kinderen geholpen en kunnen veel mensen op een positieve manier met de Kerk kennis maken. Als u meer wilt weten, kunt u contact opnemen met Neeltje Ardon (telefoon 010-4224514). ■



Ook tijdens de zomerkampen van de jongemannen en jongevrouwen werden er dienstbetoonprojecten gedaan. Zo maakten de jongevrouwen van de ring Antwerpen deze mooie dekens voor weeskinderen in een ver land.

Nieuw ringpresidium in ring Rotterdam

Tijdens de ringconferentie van de ring Rotterdam op 20 september is een nieuw ringpresidium aangeesteld. Johannus (Hans) D.T. Noot werd geroepen om Hendrik Vernes op te volgen als ringpresident. Zijn raadgevers zijn Hylke J.B. Falkena en Arto A. Hoornweg; Rolf van der Put is ringsecretaris geworden.

De nieuwe ringpresident werd in 1956 in Zeist geboren. Zijn ouders waren toen al lid van de kerk. Vier jaar later kreeg zijn vader het commando over de mariniers in Zuid-Nieuw-Guinea, waar het gezin drie jaar lang verbleef. Daarna woonde de familie Noot in Doorn en in Rotterdam. De vader van het gezin, Arie Noot senior, was gemeentepresident in Zeist en later bisschop in Rotterdam-Noord. Voor zijn zoons was hij het eerste voorbeeld van een kerkeleider.

Hans Noot werd op twaalfjarige leeftijd secretaris van het jongemannenpresidium van de wijk Rotterdam-Noord – de eerste van een lange reeks roepingen, waaronder verschillende als leerkracht en bij de scouting. Verder was hij onder meer zondagsschoolleider, hogeraadslid, raadgever in het ringpresidium en vier maal gemeentepresident.

Ongeveer acht jaar (met onderbrekingen) woonde hij in de Verenigde Staten. Van daaruit ging hij op zending naar Noord-Ierland en Schotland; ook studeerde hij aan de University of Utah (Salt Lake City), aan de universiteit in Dallas (Texas) en aan de Brigham Young University (Provo), waar hij het afgelopen jaar de titel M.O.B. (*Master of Organizational Behavior*) behaalde.

Tijdens een bezoek aan Nederland na zijn zending ontmoette ouderling Noot (opnieuw) Margriet Heijdemann, met wie hij het jaar daarop trouwde in de Salt Lake-tempel. Ze hebben nu vier kinderen in de leeftijd van zeven tot achttien. Na zijn huwelijk was broeder Noot eerst werkzaam als leerkracht aan het op-



Het nieuwe presidium van de ring Rotterdam: Hylke Falkena (eerste raadgever, links), Hans Noot (ringpresident, midden) en Arto Hoornweg (tweede raadgever, rechts).

leidingsinstituut voor zendingen in Provo (Utah), later onder meer als buschauffeur in Houston (Texas). Hij ging terug naar zijn geboorteland om leiding te geven aan het seminarie en instituut in Nederland en Vlaanderen. Door dat werk heeft hij regelmatig contact met de leden in een groot aantal plaatsen.

Eerste raadgever in het nieuwe ringpresidium is Hylke Falkena (42), die voor deze roeping onder meer hogeraadslid, ringzendingspresident, quorumpresident ouderlingen en bisschop van de wijk Capelle is geweest. Hij heeft van jongsaf aan belangstelling voor godsdienst gehad. 'Toen ik 23 was, ging ik naar verschillende kerken, in de hoop de ware kerk van Christus te vinden', vertelt broeder Falkena. 'In die periode kwam ik in contact met de zendingen.'

Al spoedig na zijn doop in 1979 wilde hij op zending gaan. Hij werd geroepen in het zendingsgebied Londen-Zuid, en zegt: 'Tot op vandaag heb ik veel profijt gehad van mijn zending.' Na zijn zending ontmoette hij Lucia Kabel, met wie hij in juni 1983 trouwde. Intussen hebben ze drie zoons, en in januari van dit jaar werd een vierde kind verwacht. Hij is werkzaam als technisch adviseur van industriële afsluiters. President Falkena is de uitdaging die zijn nieuwe roeping inhoudt, vol

goede moed aangegaan. 'Ik ben dankbaar voor het evangelie in mijn leven', zegt hij. 'Ik heb een getuigenis dat het waar is, en het heeft me het doel gegeven waar ik mijn hele leven naar had gezocht.'

Als tweede raadgever in het ringpresidium werd Arto A. Hoornweg (41) geroepen. Ook hij is hogeraadslid geweest en raadgever in een bischop; verder was hij twee maal wijkzendingsleider, en voor zijn roeping in het ringpresidium is hij drie jaar jongemannenpresident geweest in de wijk Capelle. Velen kennen broeder Hoornweg als trompettist: al tijdens zijn studie aan het conservatorium speelde hij in het Rotterdams Philharmonisch orkest, waar hij in 1982 een vaste aanstelling kreeg.

Tijdens een tournee met het orkest ontmoette hij in Moskou iemand die hem in contact bracht met de kerk. In 1987 werd hij gedoopt; hij maakte kennis met Femke Onstein, trouwde en heeft nu vier kinderen, waarvan de jongste kort na zijn aanstelling als raadgever in het ringpresidium is geboren.

Intussen speelt president Hoornweg nog steeds in het Rotterdams Philharmonisch Orkest en is hij docent trompet aan het conservatorium in Utrecht. Over zijn nieuwe roeping zegt hij: 'Ik vind het geweldig om met veel mensen samen te kunnen werken. Ik hoop dat we gezamenlijk Zion op een hoger plan kunnen brengen.'

Het nieuwe ringpresidium begrijpt dat leiding geven in de kerk een dienende taak is. President Noot definieert leiderschap als 'het scheppen van een omgeving waarin de mensen zichzelf tot hun hoogste niveau kunnen ontplooiën'. Voor hem en zijn raadgevers is het daarom belangrijk om te weten wat de leden bezighoudt en om de wederzijdse contacten goed te onderhouden. ■

Frans Heijdemann

Boekenbeurs Ring Antwerpen



De uitstalling van boeken in de Antwerpse kapel.

'Boeken? Ze zijn toch slechts een stel geveld bomen, met wat inkt beklad?' 'Neel', zouden alle kinderen roepen die op 26 september 1998 de boekenhappening in Antwerpen beleefden.

Voor het eerst werd er, in het kerkgebouw van Antwerpen, een boekenbeurs georganiseerd voor de gehele ring. Na maandenlange voorbereiding met een dertigtal medewerkers werd het een heel leuke dag. Je kon er tussen boeken neuzen, nieuwe titels en schrijvers ontdekken, workshops met schrijvers bezoeken, een gezellige babbel in de bistro meemaken. Voor elke leeftijd was er iets voorzien. Zo was er animatie voor kinderen. Zij maakten spelenderwijs kennis met toffe boeken vol avontuur, spanning, ontspanning en wetenschap. Linda Buysse stelde de jeugd een aantal boeiende boeken voor. Guy Didelez, een gelauwerd jeugdschrijver, las voor uit eigen werk.

Er was aansluitend een workshop waarin de auteur met de jongeren

over het schrijversvak praatte. In het multimedialokaal kon je een surf-tocht over het Internet maken; er waren boeken on-line, bib-sites, 's werelds grootste boekhandel, boekbesprekingen en nog veel meer. Gilbert Staepels presenteerde het ultieme hulpmiddel voor al het zoekwerk in de Schriften en andere boeken. Een aantal schrijvers hadden we uitgenodigd. Hoyt Brewster jr. vertelde hoe we het boek *Jesaja* beter kunnen begrijpen en wat de boodschap omtrent Christus is. Guy Didelez las voor uit zijn nieuwste boek: *De tocht naar O*. Gerd Skibbe vertelde over zijn leven als christen en mormoon tijdens de tweede wereldoorlog en onder het socialistische regime in de DDR. Erik Roos, onze enige niet-schrijver, bracht een uiteenzetting over het boek *Mosiah*.

Voor de kinderen was er veel te beleven. Ze konden vanuit tenten een reis door een 'bibliotheek' maken, zich verkleeden en toneelstukjes spelen. Ze konden hun kennis vergroten door mee te doen aan een

spel met veel opzoekwerk in atlas-sen, woordenboeken en encyclopedieën. Creatievelingen konden in de boeken voorbeelden vinden voor een handpop of een prachtige wenskaart. Dan was het uitblazen bij spannende verhalen, of wegdromen in een houten chaletje, waar je de fantasie- en sprookjeswereld in kon duiken.

Boeken? Er is voor ieder wel wat. Het was een heel boeiende dag, waarop mens en boek nog eens wat dicht bij elkaar werden gebracht. ■

Eddy Martens en Els van Gijssel



Godelieve Roos en Manique van Gijssel (achtergrond) druk bezig met de kinderen.

Nieuwe bisschoppen

Op 11 oktober 1998 is Klaas Klunder aangesteld als bisschop van de wijk Amersfoort. Voor die tijd was hij eerste raadgever van bisschop Woldhuis. De broeders H.M.L. Schuur en P.C.J.A. Schollen zijn geroepen als raadgevers in de nieuwe bisschop.

In Leiden werd bisschop Chris Kleijweg eveneens opgevolgd door zijn eerste raadgever, Jan Prins. De nieuwe raadgevers in de Leidse bisschop zijn broeder Tom Vlainic en broeder Van der Weijden.

Tenslotte heeft de wijk Capelle sinds september een nieuwe bisschop, Jan de Regt. Hij volgde Hylke Falkena op. Broeder De Regt was voor zijn roeping als bisschop secretaris van de ring Rotterdam. Zijn raadgevers zijn Hans Vermeer en Michel Koppe. ■

Nieuwe tempelpresident Frankfurt-tempel

Karl Friedrich Borcherding (72) uit de wijk Stadthagen in de ring Hannover (Duitsland) is geroepen als president van de Frankfurt-tempel. Hij volgt president Henry A. Haurand op. President Borcherdings vrouw, Hanna Ruth, wordt tempelmater.

President Borcherding was al



Hanna Ruth en Karl F. Borcherding

werkzaam geweest als raadgever in een ringpresidium, districtspresident en gemeentepresident. Hij is bovendien tweemaal met zijn vrouw op zending geweest. President Borcherding, een gediplomeerd ingenieur, is gepensioneerd manager van een glasfabriek.

Zuster Borcherding is voormalig ZHV-presidente en raadgeefster in een jeugdwerkpresidium, en is bovendien veertig jaar werkzaam geweest als organisator van de gemeente. Zij heeft boekhouden gestudeerd. ■

Nieuwe tempelpresident Freiburg-tempel

Magnus R. Meiser (68) is sinds juni 1998 president van de Freiburg-tempel. Hij is president Justus Ernst opgevolgd. President Meisers vrouw, Ingeborg, is tempelmater.

President Meiser was al werkzaam geweest als president van het zendingengebied Leipzig (Duitsland), regionaal vertegenwoordiger, ringpresident, districtspresident, hogeraadslid, bisschop en gemeentepresident. Hij is gepensioneerd manager verkooptraining van Kraft/General Foods.

Zuster Meiser is voormalig jeugdwerkpresident van de zending, raadgeefster van de jeugdwerkpresident van de zending, en



Magnus R. en Ingeborg Meiser

leerkracht in het jeugdwerk en de ZHV. ■

Sint-Niklaas: nieuw gebouw en nieuwe gemeentepresident

De gemeente Sint-Niklaas (ring Antwerpen) heeft enkele maanden geleden een nieuw kerkgebouw in gebruik genomen. Intussen Patrick D'Hooge aangesteld als gemeentepresident; hij volgde Romain Baetens op. Broeder D'Hooge was voor zijn nieuwe roeping hogeraadslid in de ring Antwerpen. Zijn raadgevers zijn Gustaaf Lammens en Dirk Philips. ■

Immo Luschin von Ebengreuth overleden

Op 24 september 1998 is na een lange, ernstige ziekte broeder Immo Luschin von Ebengreuth op 79-jarige leeftijd gestorven.

Broeder Luschin kwam oorspronkelijk uit Graz in Oostenrijk. Daar werd hij in 1960, samen met zijn vrouw Helmi, lid van de kerk. Hij is bijna 30 jaar lang als vertaler voor de kerk werkzaam geweest en vertaalde onder meer de boeken *Jesus de Christus en Leringen van de profeet Joseph Smith* in het Duits. Zijn grootste taak was de hervertaling van de tripelcombinatie (Boek van Mormon, Leer en Verbonden, Parel van grote waarde).

Broeder Luschin heeft in loop der jaren veel roeping gehad, maar de meeste leden in West-Europa kennen hem toch als president van de Zwitserse Tempel in Zollikofen van 1972 tot 1977.

Broeder Luschin laat zijn vrouw, vier kinderen, 23 kleinkinderen en twee achterkleinkinderen achter. De begrafenis vond op 30 september in Graz plaats. ■

'Wie waren mijn voorouders?'



Grote belangstelling voor de gegevens van de centra voor familiegeschiedenis.

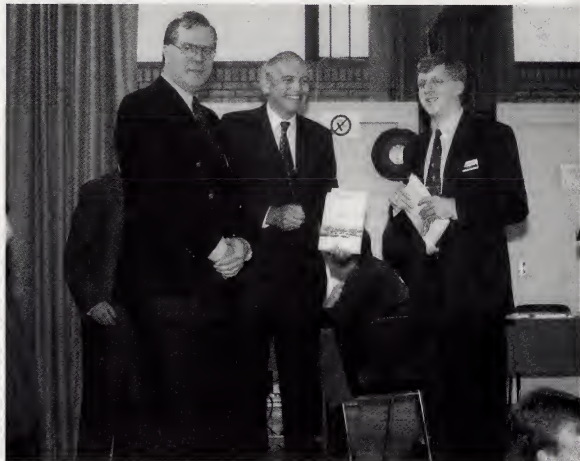
'Wie waren mijn voorouders? Hoe lang geleden zijn ze gestorven? Die vragen zal menig bezoeker zich zaterdag gesteld hebben tijdens de open dag van de Nederlandse Genealogische Vereniging. De NGV afdeling Kennemerland bestaat 50 jaar en pakte daarom maar eens flink uit in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, waar de vereniging te gast was. Zowel de Haarlemse burgemeester J. Pop als H. Bulte, bisschop van bovengenoemde kerk, ontving van NGV-voorzitter Henno Zelis de eerste exemplaren van het jubileumboek *Metterwoon*'. Met deze tekst begon het artikel in *De Haarlemmer* waarin verslag werd gedaan van de Genealogische Beurs op 10 oktober 1998. Meer dan twintig organisaties, waaronder historische verenigingen uit de regio, archiefdiensten en specialisten op het gebied van computergenealogie presenteerden hun materiaal aan het publiek.

Meer dan 500 bezoekers kwamen over de drempel, om vervolgens urenlang rond te neuzen. Een jaar lang is Rob Hubert van de wijk Haarlem met de NGV bezig geweest

om de dag te plannen. Het resultaat was er dan ook naar: alles liep op rolletjes. Het enthousiasme van zowel deelnemers als bezoekers was hartverwarmend. Voor de computers van de familiehistorische centra van Den Helder, Amsterdam en Gouda stond men de hele dag in de

rij. Ook de stand van de kerk met informatie over het hoe en waarom van familiegeschiedenis werd druk bezocht. De volgende dag hield de wijk Haarlem een gastendienst met als thema: Familieverbanden in eeuwig perspectief. ■

Ineke den Hollander



Burgemeester Pop en bisschop Bulte ontvangen de eerste exemplaren van *Metterwoon*.

Een beter begrip van het evangeliebegrip door studie en bespreking

Van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen



FOTOGRAFIE: STIVE HANSEN

Eind 1997 kondigde het Eerste Presidium aan dat de broeders van de Melchizedekse priesterschap en de ZHV-zusters eenzelfde schema voor onderricht en instructie zouden krijgen. Dat schema was opgezet om de leden het evangelie beter te leren begrijpen. Studie en bespreking van het evangelie zowel in gezinsverband als in zondagsbijeenkomsten wordt hierdoor gestimuleerd.

Om die doelen te bereiken, is het belangrijk dat de MP-groepen in de wijk of gemeente op de tweede, derde en vierde zondag van de maand dezelfde lesonderwerpen bespreken als de ZHV-klas. Het ringpresidium en de bisschop dienen de te bespreken lesonderwerpen te coördineren. Op de tweede en derde zondag behoren de leerkrachten zich te con-

centreren op de beginselen en leerstellingen van president Brigham Young in *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young*. De tekst in dat boek is, aangevuld met schriftteksten, voldoende voor de les. De vragen aan het eind van de les moedigen nuttige overpeinzing aan, alsmede de toepassing en zinvolle bespreking van president Youngs leringen. De leden behoren de woorden van president Young over de te bespreken leerstellingen en beginselen aandachtig te lezen en ze te gebruiken bij de bespreking. De uitgave van Brigham Youngs leringen geeft aan dat het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen het leerstellige begrip van de kerkleden willen verdiepen en een groter verlangen in hen willen op-

wekken om de aangelegenheden van God te leren kennen. Dit boek, en daaropvolgende boeken in de serie, zullen belangrijke aanvullingen op de thuisbibliotheek zijn.

Op de vierde zondag behoren de leerkrachten alleen te kiezen uit de bronnen die vermeld staan in *Leringen voor onze tijd*. Die bronnen zijn voldoende voor het te bespreken onderwerp.

De leden worden aangemoedigd om de leringen en beginselen die behandeld worden in *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* en *Leringen voor onze tijd*, na de kerkdienst op zondag thuis te bespreken. Doen ze dat, dan zal hun begrip van het evangelie toenemen. Wij zullen allen geïnspireerd worden tot een grotere toewijding en spiritualiteit. ■

DE KINDERSTER

VOOR DE KINDEREN VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN VAN DE LAATSTE DAGEN • FEBRUARI 1999



Ouderling Russell M. Nelson

van het Quorum der Twaalf Apostelen

Naar een interview met Rebecca M. Taylor

In juni 1972 besloten zuster Nelson en ik om met ons gezin een tocht in een boot op de Colorado te maken. Het leek ons leuk om een weekje bij elkaar te zijn en omdat we hoorden dat het water laag stond, dachten we dat het wel veilig zou zijn. We hadden geen flauw idee hoe gevaarlijk die tocht zou zijn!

Onze jongste was pas vier maanden oud, dus lieten we hem bij familie logeren en gingen op pad met onze negen dochters en één schoonzoon. Op de tweede dag kwamen we bij de watervallen van Horn Creek. Plotseling zagen we voor ons een waterval die wel tien meter diep was. Mijn lieve gezinsleden stonden op het punt met een rubberboot van een waterval naar beneden te storten en ik was bang! Vlug liet ik het touw van de boot los en sloeg mijn armen beschermend om mijn vrouw en onze jongste dochter, Marjorie, die nog geen zeven jaar was.

Ik zat achterin de boot en toen we bij de stroomversnellingen kwamen, werd ik in de lucht gegooid. Ik kwam in het water terecht en iedere keer als ik naar boven wilde komen, mislukte dat omdat ik onder de boot zat. Ik werd in het water heen en weer geslingerd als een ei in een mixer; ik kon geen lucht krijgen en verdronk bijna. Mijn gezinsleden konden me niet zien, maar ik kon ze horen schreeuwen: 'Papa! Papa! Waar is papa?'

Eindelijk kwam ik uitgeput
boven water en konden
de anderen me

uit het water trekken. Ze waren opgelucht — en wat was ik blij hen te zien!

De volgende dagen waren de stroomversnellingen veel rustiger. Maar tegen het eind van de tocht kwamen we bij stukken die veel moeilijker waren dan alles wat we hadden meegemaakt.

We vonden dat het tijd was voor een gezinsraad, dus legden we de boot aan de oever. We wisten dat we een plan moesten hebben, wilden we deze ervaring overleven. Ik maakte me zoveel zorgen over de veiligheid van mijn gezin dat ik direct rechtsomkeer had willen maken, als dat had gekund. Maar er was geen andere manier om op ons eindpunt te komen of terug te keren naar het beginpunt dan over de rivier.

Ik zei tegen mijn gezin: 'Waar we goed om moeten denken is dat de boot erop gemaakt is om te blijven drijven. Als we ons dus met al onze kracht vasthouden aan het touw van de boot, halen we het. Zelfs als de boot omslaat, halen we het.'

Ik wendde mij tot mijn jongste dochter. 'Marjorie,' zei ik, 'jij moet je papa vasthouden. Ga achter me zitten, sla je armen om me heen en houd me vast — stevig!'

We zijn die steile, wilde stroomversnellingen afgegaan, waar in het verleden mensen verdronken waren — dat hoorden we later — en we hebben het gehaald.





Boven: Ouderling Nelson op tweejarige en vijfjarige leeftijd. Rechts: Ouderling Nelson en zijn vrouw, Dantzel, op hun trouwdag.

Boven: Ouderling en zuster Nelson met hun negen dochters en hun zoon.

We leerden van deze tocht dat we, voordat we aan een nieuwe belevenis beginnen, goed op de hoogte moeten zijn. Als het gevaarlijk is — zelfs levensbedreigend, zoals de onze — moeten we het zo mogelijk niet doen. Als we het niet kunnen vermijden, weten we tenminste zeker dat we voorbereid zijn.

We hebben ook geleerd dat er een goede en een verkeerde manier is om over de gevaarlijke stroomversnellingen van het leven heen te komen. De verkeerde manier is instinctief te handelen en te doen wat je direct invalt, zoals ik deed toen ik het touw losliet en uit het vlot vloog. De goede manier voor ouders is zich vast te klampen aan de ijzeren roede van het evangelie

en de goede manier voor kinderen is zich vast te klampen aan hun ouders en leiders, zoals Marjorie zich aan mij vastklampte. Dan zullen ze het allemaal halen door ruw water.

Mijn vrouw en ik hebben geprobeerd ons vast te klampen aan de ijzeren roede van het evangelie en wij hebben onze kinderen geleerd dat ze zich aan ons moesten vastklampen zolang zij nog aan het leren waren om zich ook aan de ijzeren roede vast te klampen. Als je vasthoudt aan het evangelie en de raad van je rechtvaardige ouders, zul je je door alle moeilijkheden in het leven heenslaan. □



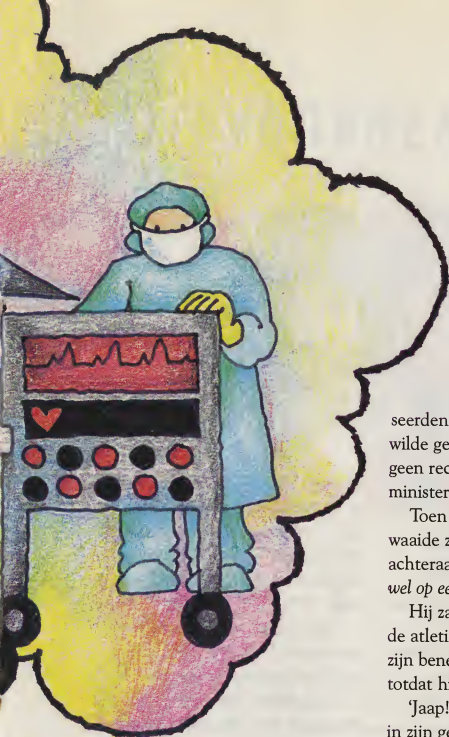


Mijn held

VERHAAL

Ronda Gibb Hinrichsen

ILLUSTRATOR: SHALINA MOONEY KAWASAKI



seerden hem helemaal niet. Hij wilde geen politieagent worden, geen rechter en zelfs niet de minister-president van zijn land.

Toen hij na school naar huis liep, waaide zijn pet af. Hij rende er achteraan en dacht: *Misschien wil ik wel op een Olympisch atleet lijken.*

Hij zag zichzelf in gedachte al op de atletiekbaan rennen waarbij hij zijn benen steeds harder liet werken totdat hij als eerste de finish haalde.

'Jaap! Jaap!' juichte de menigte in zijn gedachten.

Iemand pakte zijn arm vast.

'Hé Jaap, hoorde je me niet?'

'Eh, nee, Ton. Wat is er?'

'Niets. Ik wilde alleen vragen of we samen naar huis konden gaan.'

'Natuurlijk. Kom op. Over wie ga jij je opstel schrijven?'

Ton lachte. 'Mijn overgrootvader. Hij heeft in de Tweede

Wereldoorlog een medaille gekregen. Hij heeft veel mensen het leven gered. En jij? Heb je al wat bedacht?'

'Nee. Een oorlogsheld, hè?'

'Ja. Hij was piloot bij de luchtmacht.'

Jaap keek naar de lucht en zag zichzelf al door de wolken vliegen. Misschien wilde hij bij de luchtmacht om mensenlevens te redden. Of . . . hij kon dokter worden. Hij stelde zichzelf voor in een operatiekamer.

'Hoe is de hartslag, zuster?'

'Goed, dokter.'

'En de bloeddruk?'

'Perfect! Het is u weer gelukt. U heeft zijn leven gered.'

Jaap voelde zich warm van binnen. Het zou wel fijn zijn om levens te redden.

Toen hij thuiskwam, ging hij naar zijn kamer, pakte een leeg blaadje, zette de punt van zijn potlood en schreef: 'Mijn held is iemand die levens redt. Het is een dokter.'

Toen hij nalas wat hij had geschreven, vond hij het toch niet zo goed als eerst. Hij wilde eigenlijk geen dokter worden. Hij wist niet wat hij wilde worden. Hij legde het papier weg en ging woordjes leren.

'Hoe was het vandaag op school?' vroeg mam, terwijl ze om het hoekje keek.

'Goed.'

'Je bent druk met je huiswerk bezig. Kan ik je ergens mee helpen voordat ik ga koken?'

'Nee, dankjewel.'

'Oké. Als je me nodig hebt . . . ik ben in de keuken. O, ik heb je jeugdwerklerares vandaag gesproken. Ze zei dat je altijd heel eerbiedig bent en dat je een goed voorbeeld voor de andere kinderen bent. Ze is erg blij met je.'

Jaap was blij. Hij hield van zijn lerares. Ze zorgde dat het jeugdwerk

Wie is jouw held, Jaap?
Jaap de Boer keek de andere kant op. 'Ik weet het niet.'

'Is er iemand op wie je zou willen lijken?' vroeg ze.

Jaap haalde zijn schouders op.

'Nou, je hebt nog wat bedenktijd voordat je je opstel moet schrijven.'

Jaap hoorde welke helden zijn klasgenoten hadden. Die interes-



leuk was en in haar klas leerde je Jezus echt kennen. En zij — een lerares — was blij met hem! Hij pakte zijn blaadje en begon opnieuw: ‘Mijn held is een leraar. Een leraar geeft je de kans om iets te leren en laat je zien hoe je gelukkig kunt worden.’

Hij glimlachte. Een leraar was perfect. Wat zou hij er nog meer over kunnen schrijven? Na een paar minuten nadenken, wist hij niets meer en legde het blaadje weer weg.

Na het eten ging iedereen naar de zitkamer voor de gezinsavond.

‘Wat zullen we zingen, Jaap?’ vroeg mama.

‘Ook Jezus was eens een kindje klein’. Dat was zijn lievelingsliedje.

‘Karin, wil jij het gebed uitspreken?’ vroeg papa.

Jaaps zusje vouwde haar handjes en papa hielp haar met bidden.

‘Dankjewel, Karin. Jullie moeder en ik hebben voor vanavond een leuke les voorbereid,’ zei papa. ‘We gaan een spelletje doen dat heet: “Ik kan op Jezus lijken.”’

Jaap luisterde goed. Hij hield van spelletjes.

‘We hebben hier een paar platen van Jezus en van zijn leven op aarde,’ zei mama. ‘We gaan over iedere plaat even praten en verzinzen wat wij kunnen doen om op Hem te lijken.’

Terwijl Jaap naar mama en papa luisterde en met ze praatte over de

Heiland en over manieren waarop ze op Hem konden gaan lijken, kwam er een sterk, warm gevoel in zijn hart. Hij wilde wel dat de gezinsavond voor altijd door kon gaan.

Toen de gezinsavond afgelopen was, rende Jaap naar zijn kamer en pakte een nieuw blaadje.

Hij schreef: ‘Mijn held is iemand die levens redt. Hij is een genezer, een leraar en een vriend, en ik houd heel veel van Hem. Ik wil precies op Hem lijken. Mijn held is Jezus Christus.’ □



DE VOORNEMENS VAN JE HART



Ouderling Neal A. Maxwell
van het Quorum der Twaalf Apostelen
ILLUSTRATOR: DICK BROWN

Kinderen, jullie hebben 'de gedachten en voornemens van [je] hart' (zie Leer en Verbonden 88:109) vaak op de Meester gericht. Als je dat doet, zelfs al ben je nog niet groot, ben je vol geloof! Jullie zijn nog te jong voor een roeping in de kerk, maar jullie zijn 'geroepen om te dienen' als goed voorbeeld.

Ik vond het fijn om een paar adoptiekinderen aan Nan en Dan Barker, die nu in Arizona wonen, te verzegelen. Een tijdje geleden zei Nate, hun zoonnetje van net drie jaar: 'Mama, er is nog een meisje dat bij ons gezin moet komen. Ze heeft donker haar en donkere ogen en woont hier heel ver vandaan.'

De wijze moeder vroeg: 'Hoe weet je dat?'

'Jezus heeft het me verteld, toen ik boven was.'

De moeder zei: 'We hebben geen bovenverdieping', maar beseft snel wat zijn woorden betekenden. Na veel moeite en vele gebeden kwam de familie Barker in de herfst van 1995 naar de verzegelkamer in de tempel van Salt Lake City — waar een klein meisje met donker haar en donkere ogen, uit Kazachstan, voor tijd en eeuwigheid aan hen werd verzegeld. Geïnspireerde kinderen vertellen hun ouders nog steeds 'grote en wonderbare dingen' (zie 3 Nephi 26:14).

Benjamin Ballam, die een open rugje heeft, is een

bijzonder kind van Michael en Laurie Ballam uit Logan (Utah). Hij is hen en vele anderen tot zegen geweest. Benjamin heeft al zeventien operaties ondergaan en weet dus alles van ziekenhuizen en dokters. Op een keer raakte een verzorger erg overstuur en zei lelijke dingen — niet tegen Benjamin, maar omdat hij het zo druk had — en de kleine driejarige Benjamin was toen een voorbeeld van het gebod van de Heer dat we 'vol liefde' moeten zijn (zie Mosiah 3:19). Hij strekte zijn armpjes uit, klopte de geïrriteerde verzorger zachtjes op de rug en zei: 'Ik houd toch van je.'

Een vierjarig Braziliaans meisje, Mayara Fernanda Dos Santos, heeft leukemie en krijgt via een slangetje in haar neus zuurstof toegediend. In 1996 gaven ouderling Claudio Costa en ik haar in Curitiba (Brazilië) een zegen. Na die zegen veegde de kleine Mayara met een glimlach een traan weg van de wang van haar verzorgde moeder. Van nature wijs voor haar leeftijd weet Mayara hoe ze 'hen [moet] vertrouwen, die vertroosting nodig hebben' (zie Mosiah 18:9), met inbegrip van haar geliefde ouders.

Als je probeert te doen wat de Heiland wil, zal de rustige goedheid van je leven de mensen in je gezin, je buren en vrienden versterken, troosten en inspireren. □

Naar een toespraak van de algemene conferentie in april 1996.



Ann Woodbury Moore

OUDE
TESTAMENT



NIEUWE
TESTAMENT



BOEK VAN
MORMON



LEER EN
VERBONDEN



PAREL
VAN GROTE
WAARDE



PAREL
VAN GROTE
WAARDE



LEER EN
VERBONDEN



NOU
VAN



Het Oude Testament bevat 39 boeken, het Nieuwe Testament bevat 27 boeken en het Boek van Mormon 15. De Leer en Verbonden bestaat uit 138 afdelingen en 2 officiële verklaringen, en de Parel van grote waarde bevat 4 boeken en de geloofsartikelen. In dit spel word je getest op je kennis van waar ieder boek of schriftgedeelte te vinden is.

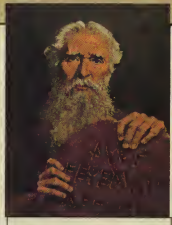


Waar Schriften

Spel 1

De spelers nemen om de beurt een Titelkaartje en vertellen waar dat boek of schriftgedeelte te vinden is. Als de speler het juiste antwoord heeft gegeven, legt hij het kaartje op zijn plaats aan zijn kant van het speelveld. Als hij niet het juiste antwoord heeft gegeven, doet hij het kaartje terug in de doos.

OUDE
TESTAMENT



NIEUWE
TESTAMENT



BOEK
MOR



BOEK
MORMON



NIJEUW
TESTAMENT



OUDE
TESTAMENT



Instructies

Haal deze twee bladzijden en bladzijde 16 uit *Liahona*. Plak ze zo mogelijk op stevig papier en plastificeer ze. Knip de Titelkaartjes op bladzijde 16 uit, doe ze in een doosje en schud ze door elkaar. Gebruik de inhoudsopgaven voorin je Schriften om je antwoorden te controleren.

in de staat . . . ?

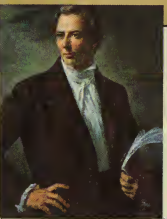


Spel 2

Niet alleen moet de speler vertellen waar dit boek of schriftgedeelte te vinden is (zie Spel 1), maar hij moet bovendien nog zeggen welke boeken of schriftgedeelten hiervoor en hierna komen (tenzij er niets voor of na komt).



VAN
MON



LEER EN
VERBONDEN



PAREL
VAN GROTE
WAARDE

TED HENNINGER, MOZES, DE WITTEVEER, HENRICH HOFMANN, CHRISTUS EN DE RIJKE JONGELING (DETAIL), TOM LOVELL, MORMON MAAKT EEN SAMENVATTING VAN DE PLATEN, ALVIN GITTINS, JOSEPH SMITH, DEL PARSON, ABRAHAM NEEMT SAAK TEN OFFER



PAREL
VAN GROTE
WAARDE



LEER EN
VERBONDEN



BOEK VAN
MORMON



NIJEUW
TESTAMENT



OUDE
TESTAMENT





McKay Meyer



Diana Leaney
López Ruano



DEL PARSON, TIJD VOOR EEN VERHAAL IN GALILEA



Jeremy Driggs



Irina Mishell
López Ruano

De beste dag van mijn leven

McKay Meyer
ILLUSTRATOR: ROBERT MCKAY

Ik ben dol op sleeën, vooral op de heuvel bij ons huis. Op zekere dag vroeg mama mij en mijn zusjes of we wilden sleeën. Natuurlijk zeiden we 'ja'. Toen we net wilden vertrekken, belde Braiden, een van mijn beste vriendjes, die vroeg of we samen konden spelen. Ik vroeg of hij met ons wilde gaan sleeën. Hij kwam zo snel mogelijk naar ons huis toe en we gingen naar de heuvel.

De heuvel was superglad, precies zoals ik gehoopt had. We hadden echt veel pret! Maar na een tijdje zei Braiden dat zijn handen bijna bevroren. Hij had zijn handschoenen vergeten. Ik had medelijden met hem omdat zijn handen zo koud waren. Ik deed mijn handschoenen gauw uit en gaf ze aan hem. We hebben nog ongeveer een uur gesleed. Nu waren mijn handen waarschijnlijk bevroren, maar het kon me niet schelen, want ik was blij dat ik mijn handschoenen aan mijn vriendje had gegeven. Ik weet zeker dat Jezus dat ook voor zijn vriend zou doen. Ik wil altijd proberen te doen wat Hij zou doen. Die dag op de heuvel was de beste dag van mijn leven, want ik voelde me van binnen warm. □

McKay Meyer, 7 jaar,
wijk Compton Bench,
rins Farmington-Noord (Utah)

Een cadeautje voor mijn broertje

Diana Leaney López Ruano
ILLUSTRATOR: GREGG THORKELOSON

Op een dag gaf mijn vriendinnetje mij een lolly. Het was mijn lievelingsmaak en ik wilde hem graag opeten. Toen ik het papiertje eraf haalde, zag mijn broertje, Steven, mij en vroeg om de lolly. Ik dacht even na en gaf hem toen aan hem.

Hoewel ik echt zin in de lolly had, voelde ik me heel blij toen mijn broertje 'dankjewel, Leaney' zei en zijn armen om mij heen sloeg. Als ik iets goeds doe, voel ik me heel gelukkig. Ik weet dat Jezus wil dat ik op Hem lijk. □

Diana Leany López Ruano, 7 jaar,
wijk West Jordan 1 (Spaans),
ring West Jordan (Utah)



'Nee, dank je'

Jeremy Driggs

ILLUSTRATOR: ROBERT A. MCKAY

Vorig jaar nodigde een vriendje mij een keer uit voor een theevisite met hem en zijn zusjes. Ik dacht dat ze nepthee op dat feestje zouden drinken. Maar ze boden me echte thee met honing aan. Ik dacht toen aan een verhaal over David O. McKay dat ik had gelezen. Toen hij eens bij de koningin van Nederland op bezoek ging, bood zij hem thee aan. Hij bedankte beleefd. Ik wist dat als thee niet goed was voor een profeet, het ook niet goed is voor mij.

Tegen mijn vriendjes zei ik: 'Nee, dank je. Thee is niet goed voor je.' Zij kenden het woord van wijsheid niet en zeiden dat thee wel goed voor me was. Maar ik zei weer: 'Nee, dank je.' Dus gaven mijn vriendjes mij water en we hadden nog veel plezier.

Toen ik deze keuze maakte, voelde ik me goed van binnen. Mijn vader en moeder zeiden dat ik een goed voorbeeld was geweest voor mijn vriendjes, die geen lid van de kerk zijn. Ik weet dat Jezus wil dat ik goed voor mijn lichaam zorg, en probeer te doen wat Hij wil. □

Jeremy Driggs, 6 jaar,
wijk Mountain Home 3,
ring Mountain Home (Idaho)



Een gebed om hulp

Irina Mishell López Ruano

ILLUSTRATOR: GREGG THORKEISON

Op mijn school zijn twee jongens die altijd iedereen lastigvallen. Iedereen is bang voor ze. Op een dag zaten die jongens een paar meisjes te pesten en de meisjes huilden bijna. Ik bad in mezelf om hulp, voelde me toen heel flink en zei duidelijk tegen die jongens dat ze moesten ophouden met pesten. Ik voelde me niet alleen of bang. Zij keken me alleen maar aan. Hoewel ze groter waren dan ik zeiden ze niets en gingen weg.

Op dat ogenblik probeerde ik te doen wat Jezus zou hebben gedaan. Ik weet dat Hij leeft en van me houdt. Ik ga graag naar de kerk, vooral naar het jeugdwerk, omdat ik dan veel over het evangelie te weten kom. □

Irina Mishell López Ruano, 8 jaar,
wijk West Jordan 1 (Spaans),
ring West Jordan (Utah)



Op Jezus lijken

Liahona zou graag willen weten hoe jij hebt geprobeerd om op de Heiland te gaan lijken. Je verslagje mag niet langer zijn dan drie bladzijden (dubbele regelafstand, getypt of met de hand geschreven). Een volwassene kan je helpen met schrijven. Doe er minstens één foto van jezelf bij, en je naam, leeftijd, adres, telefoonnummer, wijk of gemeente, en ring. Stuur je artikel naar Trying to Be like Jesus, International Magazine, 50 East North Temple Street, Floor 25, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA.

Geloof in Jezus Christus

Sydney S. Reynolds

'Als gij geloof hebt, hoopt gij op dingen, die niet worden gezien, maar die waar zijn' (Alma 32:21).



Wat betekent geloof hebben? Geloof wil zeggen dat je denkt dat iets echt bestaat al heb je het niet gezien (zie Alma 32:21).

Joseph Smith wilde weten bij welke kerk hij zich moest aansluiten. Op een avond las hij in de Bijbel Jakobus 1:5, 'Indien echter iemand van u in wijsheid tekort schiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt; en zij zal hem gegeven worden.'

Joseph geloofde wat daar stond en maakte in zijn hart ruimte voor die waarheid. Hij wist dat de Heer zijn gebed zou beantwoorden. Joseph bad in geloof en hij ontving een antwoord.

Geloof in Jezus Christus betekent dat we, hoewel we Hem niet gezien hebben, geloven dat Hij leeft en dat we op Hem kunnen vertrouwen. Als we in geloof bidden dat Hij ons zal helpen bij het kiezen van het goede, weten we dat ons gebed beantwoord zal worden. Als we luisteren naar de influisteringen van de Heilige Geest, voelen we dat Hij dichtbij ons is en weten we dat Hij van ons houdt.

Hoe kan ons geloof in Jezus Christus groeien? Alma zegt dat het woord van God als een zaadje is (zie Alma 32:27-43). Als we geloven dat het zal groeien, zaaien we het zaadje in de aarde. Dan verzorgen we het door onkruid te wieden, het plantje water te geven en het een plekje in de zon te geven. Als het een goed zaadje is, zal het gaan groeien.

Als wij geloof hebben in de leringen van Jezus Christus, zaaien we ware woorden van God in ons hart. Zulke zaad verzorgen we door te bidden, naar de profeten te luisteren, de geboden na te leven, en naar de ingevingen van de Heilige Geest te luisteren. Als we dit doen, zal het zaadje van waarheid in ons hart groeien. Dan zullen we weten dat Jezus Christus blij is met wat we doen.

Alma zegt dat wij, als we het woord van God met ons geloof blijven voeden, uiteindelijk met het eeuwige leven zullen worden gezegend. Ons geloof zal dus enorme vreugde geven!

Instructies

Activiteit 1: Maak een boekje ter herinnering dat het woord van God als een zaadje is. Plak daartoe bladzijde 13 op stevig papier. Knip de vier grote delen uit en maak gaatjes op de aangegeven plaatsen. Leg de bladzijden zo op elkaar dat het zaadje gezaaid wordt en tot een boom uitgroeit. Maak de bladzijden met garen of draad aan elkaar vast.

Activiteit 2: Als je het zaadje wilt zien groeien, moet je de lange delen en het vak met het hart uitknippen. Knip de onderbroken lijnen in het hart door. Maak een lange sliert door de lange delen op de aangegeven plaatsen aan elkaar te plakken. Trek de sliert door de opening onderin het hart naar boven en door de andere weer naar beneden. Trek de sliert door het hart heen, en kijk eens hoe het zaadje groeit.

Ideeën voor de participatieperiode

1. *Laat de kinderen Alma 32:21 uit het hoofd leren. Lees daarna Alma 32:27-43 voor of vertel erover. Bespreek hoe belangrijk het is dat wij het woord van God in ons hart zaaien en het voeden door ons geloof. Verzamel plaatjes van tuinmateriaal en doe ze in een doos of zak. Laat de kinderen om de beurt een plaatje pakken en iets noemen waardoor we het woord van God kunnen voeden met ons geloof in Jezus Christus (bidden, geloven, de geboden onderhouden, gehoorzamen, enzovoorts). Plak op iedere plaat een woord dat de kinderen genoemd hebben.*

2. *In Hebreëen 11 staan verwijzingen naar verhalen over geloof. Schrijf de volgende versnummers op stukjes papier en doe ze in een doos of zak: 5, 7, 8, 11, 17, 22, 23, 24-25, 29, 30, 32-34. (Gebruik voor kleine kinderen platen van de verhalen waarnaar verwezen wordt in Hebreëen 11). Laat de kinderen in een kring zitten met hun Schriften open bij Hebreëen 11. Laat de doos of zak rondgaan terwijl de kinderen het liedje 'Geloof' zingen (Kinderliedjes, blz. 50). Laat ze af en toe ophouden met zingen en vraag het kind dat de doos of zak dan heeft om een stukje papier te pakken en het bewuste vers voor te lezen. Leg uit dat de mensen om wie het in deze verzen gaat hun geloof op Jezus Christus vestigden. □*

Activiteit 1: Het woord van God is als een zaadje

ACTIVITEIT 2: KIJK HOE HET ZAADJE GROEIT



Het woord van
God is als een
zaadje
(zie Alma 32:27-43.)

Zaal het:
Geloof.



Voed het:
Lees de Schriften.
Luister naar de profeten.
Onderhoud de geboden.



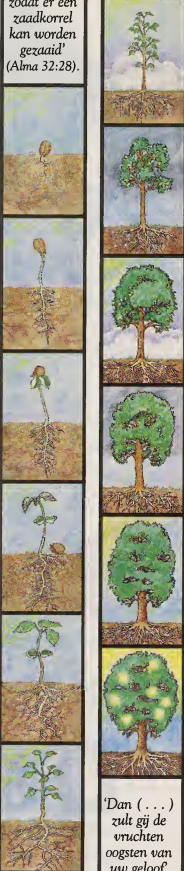
Verzorg het:
Bid.
**Luister en doe wat de Heilige
Geest je influistert.**



Dan zal het groeien.

'Doch indien gij het woord wilt
aankweken, ja, met uw geloof en
met grote naarstigheid en met
geduld de boom wilt aankweken
als hij begint te groeien, en naar
de vruchten er van uitzien, zal hij
wortel schieten en ziet, het zal een
boom zijn, die reikt tot in het
eeuwige leven'
(Alma 32:41).

**B Plak
aan A vast**



A

'Dan (. . .)
zult gij de
vruchten
oogsten van
uw geloof'
(Alma 32:43).



Knip de
onderbroken
lijnen door.



GELOOFFSPRONG



Linda Bjork (op een ware gebeurtenis gebaseerd)
ILLUSTRATOR: MARK ROBISON

Die andere was verder!' riep Roel terwijl hij met een stok een streep trok op de plek waar hij was neergekomen. Naast hun werd een nieuw huis gebouwd en de zesjarige Roel vond het heerlijk om in de berg zand te spelen. Zijn broer en hij vonden het vooral erg leuk om van zo'n berg af te springen om te zien wie het verst kon komen. Springen leek heel veel op vliegen en het was Roels liefste wens te kunnen vliegen. Niet gewoon in een vliegtuig zitten — dat had hij al vaak met zijn vader in een klein vierpersoonsvliegtuig gedaan. Nee, hij wilde vliegen als een vogel. Daar moest hij altijd aan denken.

Afgelopen zondag had zuster Jansen een les gegeven over geloof. Ze zei dat je, als je genoeg geloof had, alles kon — zelfs bergen verplaatsen! Roel wilde geen berg verplaatsen — hij wilde over een berg heen vliegen. Hij

geloofde dat zijn hemelse Vader hem dat net zo goed kon laten doen.

Roel had de rest van de les niet gehoord, want hij was over zijn eerste vlucht gaan dromen. Hij wist precies hoe het zou zijn. Hij zou van iets heel hoog afspringen en naar de aarde duiken. Net voordat hij de grond zou raken, zou hij zijn armen uitspreiden en boven de aarde verder zeilen, en steeds hoger gaan. Hij kon de wind in zijn haren al bijna voelen en de verbaasde blik van zijn broer zien op het moment dat hij moeiteloos over zijn hoofd vloog. Ja, het zou geweldig zijn!



vast en zeker al een stukje vliegen voordat ik de grond raak.

De volgende dag liet Roels vader hem wat nieuw materiaal voor een speeltuin zien. Onder andere het grootste klimrek dat Roel ooit gezien had. Hij grijnsde. Vandaag ging hij vliegen!

Terwijl zijn vader met iemand stond te praten, haalde Roel zijn speld uit zijn zak en stak die op zijn shirt. Daarna rende hij naar het klimrek. Hij klom helemaal naar de top — ongeveer vijf meter hoog — en schreeuwde: 'Kijk, pap!' Hij sprong, zonder angst. Maar in zijn sprong bleef zijn been achter een spijl hangen en hij stortte op de grond neer.

Roel had zijn been gebroken en hij zat vol met schrammen en blauwe plekken.

'Voel je je al wat beter!' vroeg papa, toen ze van het ziekenhuis naar huis reden.

'Pap,' huilde Roel, 'ik begrijp het niet. Mijn jeugdwerklerares zei dat ik alles kon, als ik genoeg geloof had.'

'Roel, je moet leren begrijpen wat geloof betekent. In de Schriften staat dat geloof op *waarheid* moet berusten. Als ik met mijn hele hart geloof dat de oceaan vol zit met spaghetti, is dat toch niet waar. Wij kunnen geloof in Jezus Christus hebben omdat Hij *echt* naar de aarde is gekomen en voor ons is gestorven, en omdat Hij *echt* van je houdt. Wij kunnen geloof in de Schriften hebben omdat de Heer de profeten *echt* heeft opgedragen te schrijven, zodat wij over Jezus Christus te weten konden komen. Jezus Christus en de Schriften zijn *waar*. Zie je het verschil?'

'Ik denk het wel.'

Papa ging verder: 'Er zijn ook ware natuurwetten, zoals de wet van de zwaartekracht. Ooit zul je kunnen vliegen, Roel, maar daarvoor moet je gebruik maken van de natuurwetten van deze aarde. Als je groot bent, kun je een vliegtuig leren besturen. En nu gaan we naar huis en laten je been beter worden.'

Nu is Roel groot, en hij vliegt hoog in de lucht — als piloot van een vliegtuig. □

'Roel,' riep mama vanaf hun huis.

'Ja, mama?'

antwoordde hij vanaf de zandberg. 'Oma is er en ze wil je graag even zien.'

Roel sprong nog één keer,

zette een streep op de plek waar hij was geland en rende naar hun huis. 'Hallo, oma. Heeft u een goede reis gehad?'

'O ja, heel leuk. Ik heb iets voor je meegebracht.' Ze hield een speldje in de vorm van een vleugel op, die ze op de terugreis in het vliegtuig had gekregen.

'Wow! Bedankt, oma!'

Hij had vleugels! Nu wist hij zeker dat hij kon vliegen. Hij speldde hem op zijn shirt en rende weer naar buiten, naar de zandberg.

En ja hoor, hij kon een beetje verder en een beetje hoger springen.

Maar het probleem, dacht hij, is dat deze berg te klein is. Als ik iets hogers kan vinden, kan ik

TITELKAARTEN

(Zie blz. 8-9 voor instructies.)	Jarom	Nahum
Abraham	Jeremia	Nehemia
Afdeling 1-138	Job	1 Nephi
Alma	Joël	2 Nephi
Amos	Johannes	3 Nephi
Daniël	1 Johannes	4 Nephi
Deuteronomium	2 Johannes	Numeri
Enos	3 Johannes	Obadja
Efeziërs	Jona	Officiële verklaring 1
Ester	Jozua	Officiële verklaring 2
Ether	Judas	Omni
Exodus	Klaagliederen	Openbaring
Ezechiël	Kolossenzen	1 Petrus
Ezra	1 Koningen	2 Petrus
Filemon	2 Koningen	Prediker
Filippenzen	1 Korintiërs	Psalmen
Galaten	2 Korintiërs	Richteren
Geloofsartikelen	1 Kronieken	Romeinen
Genesis	2 Kronieken	Ruth
Geschiedenis van Joseph Smith	Leviticus	1 Samuël
Habakuk	Lucas	2 Samuël
Haggai	Maleachi	Sefanja
Handelingen	Marcus	Spreuken
Hebreeën	Matteüs	1 Tessalonicenzen
Helaman	Matteüs naar Joseph Smith	2 Tessalonicenzen
Hooglied	Micha	1 Timoteüs
Hosea	Mormon	2 Timoteüs
Jesaja	Moroni	Titus
Jakob	Mozes	Woorden van Mormon
Jakobus	Mosiah	Zacharia

De Aäronische-priesterschapsquorums versterken

Van de Presiderende Bisschap en het algemeen jongemannenpresidium



FOTOGRAFIE: STRAATFOTOGRAFIE

Tijdens een toespraak waarin hij de herstelling van het priesterschap herdacht, heeft president Gordon B. Hinkley opgemerkt: 'De Here God van de hemelen heeft zijn priesterschap in quorums georganiseerd. Zij zijn superieur aan elke organisatie die de mens in het leven heeft geroepen. Zij komen voort uit het genie van God. Wij zijn dusdanig georganiseerd dat wij elkaar steunen, opbouwen en sterken om onze individuele capaciteiten kunnen vermenvuldigen in dienstbetoon aan andere mensen, en onze individuele kracht kunnen coördineren om het koninkrijk Gods voort te stuwen op aarde' (satelliet-haardvuuravond, 6 mei 1990).

De Aäronische-priesterschapsquorums verschaffen gelegenheden voor dienstbetoon, het ontwikkelen van eenheid en broederschap, en voor het ontvangen van onderricht in de leringen van het evangelie en de taken van de priesterschap.

De bisschap kan de Aäronische-priesterschapsquorums ertoe brengen deze doelen te halen door zich aan de volgende richtlijnen te houden:

- Werk nauw samen met de ouders van de jongemannen, en breng de ouders ertoe hun zoons te leren de geboden te gehoorzamen en hun priesterschap te respecteren.
- Roep voorbeeldige jongemannen als quorumpresident of -assistent.
- Woon regelmatig de vergaderingen van het quorumpresidium bij.
- Instrueer de quorumleiders in hun leiderstaken.
- Woon de zondagsbijeenkomsten bij en zorg ervoor dat de jongemannen daar doeltreffend worden voorbereid op dienstbetoon in de priesterschap, dat zij onderricht ontvangen omtrent hun priesterschapstaken (zoals het inzamen van vastengaven, de bediening van het avondmaal, en deelname aan het huisonderwijs),

dat er evangeliebeginselen onderrecht worden, dat er quorumzaken worden behandeld (zoals het organiseren van heractiveringsactiviteiten) en dat er aan de eenheid gewerkt wordt.

- Gebruik het onderricht in het quorum om de jongemannen te beginselen van de opdracht van de Aäronische priesterschap te laten begrijpen en toe te passen.

Elke jongeman zou trots moeten kunnen zeggen: 'Ik behoor tot een priesterschapsquorum'. Om dat te bereiken, moet de bisschap de quorumfunctionarissen bijstaan in hun taak om 'erop toe te zien dat [hun] quorum de kracht verschaft van de broederschap die elk lid nodig heeft. Zorg ervoor dat het quorum is wat de Heer wil dat het is: een groep mannen die elkaar steunen, die hun plicht kennen en deze uitvoeren, [en] die de Heer liefhebben en Hem navolgen' (satelliet-haardvuuravond, 6 mei 1990). ■

President Hinckley spreekt in Texas en Salt Lake City

In de maand september had president Hinckley een vraaggesprek van een uur in het programma *Larry King Live* van CNN, dat ook in Europa is uitgezonden. Hij bezocht ook de leden van de kerk in Houston (Texas) en sprak tijdens een conferentie voor burgemeesters van de Verenigde Staten in Salt Lake City.

Larry King Live

Op 8 september verscheen president Hinckley in het praatprogramma *Larry King Live* van CNN, dat over de gehele wereld wordt uitgezonden. Het interview duurde een uur, en president Hinckley beantwoordde vragen niet alleen van gastheer Larry King, maar ook van talloze telefoontjes waarbij onderwerpen als het woord van wijsheid, zendingswerk, de groei van de kerk, het Boek van Mormon en liefdadigheidswerk aan de orde kwamen.

'Wij nemen een duidelijk standpunt in', antwoordde president Hinckley toen hem gevraagd werd waarom men zich tot de kerk aange trokken voelt. 'Wij draaien er niet omheen. In deze wereld van verschuivende normen, van anders die niet houden, zijn mensen op zoek. Velen zoeken iets om zich aan vast te klampen, en anker om hun leven aan vast te leggen.' President Hinckley zei ook: 'Het is niet altijd gemakkelijk om lid van deze kerk te zijn. Er wordt veel van je geëist, maar het geeft ongelooflijk veel voldoening en heeft een geweldig effect op de mens.'

Over de Schriften zei president Hinckley: 'De Bijbel is een testament van de oude wereld. Het Boek van Mormon is een testament van de nieuwe wereld. Zij gaan hand in hand in hun getuigenis van de Heer Jezus Christus.' Hij legde uit hoe de wet van tiende de wereldwijde expansie van de kerk ondersteunt: 'De kerk groeit, en wij moeten voor onze leden zorgen. Wij zullen dit jaar 600 nieuwe gebouwen voltooiën of in-

wijden. Dat is een enorme onderneming.' Tevens zei hij: 'Het is mijn doel dat wij [de kerk] zo snel en degelijk mogelijk over de wereld doen verbreiden.'

Aan het eind van het gesprek werd president Hinckley gevraagd om zijn verantwoordelijkheid als president van de kerk te beschrijven. 'Het is mijn taak de leer te verkondigen,' zei hij. 'Het is mijn taak om een voorbeeld voor de mensen te zijn. Het is mijn taak om mijn stem ter verdediging van de waarheid te laten horen. Het is mijn taak om de waarden die in onze beschaving en maatschappij belangrijk zijn, te handhaven. Het is mijn taak om mensen te leiden.'

Houston (Texas)

Op zondag 20 september sprak president Hinckley zo'n 22.000 leden toe in het stadion Astrodome in Houston (Texas). Hij besprak allerlei evangelieonderwerpen, waarbij hij zich veelal tot de ouders en echtgenoten richtte: 'Geen enkele priesterschapsdrager in deze kerk die de neiging heeft om zijn vrouw of kinderen te mishandelen of misbruiken, verdient het om in dat priesterschap te functioneren, en daarbij is het recht om de tempel te betreden inbegrepen. En als er vrouwen zijn met die neiging, bedenk dan dat er geen plaats voor u is zolang u zich niet van zulk gedrag bekeert.'

Tijdens een receptie die aan de conferentie voorafging, maakte president Hinckley kennis met de bur-

gemeester van Houston, Lee Brown. Burgemeester Brown en andere functionarissen woonden de conferentie bij. Op de dag vóór de conferentie publiceerde de *Houston Chronicle* een positief artikel, getiteld 'Mormonen in opmars: nieuwe president bedreven in het werk met de media en het grote publiek.'

Conferentie voor burgemeesters in de Verenigde Staten

Op 25 september sprak president Hinckley ongeveer 100 burgemeesters en andere functionarissen uit steden in de Verenigde Staten toe. Zij waren voor een conferentie over gewelddadigheid van de jeugd bijeengekomen in het Joseph Smith Memorial Building in Salt Lake City.

'Ik wil tot u zeggen - u die mensen met veel invloed bent, die de steden van deze natie leidt - dat het veel minder kost om de scholen te verbeteren en de deugden van goed staatsburgerschap te leren, dan om nog meer dure gevangnissen te bouwen en te onderhouden om allen die de wet overtreden te herbergen', zei president Hinckley. 'Maar er is een andere instelling die nog veel belangrijker is dan de school. Dat is het gezin. Ik geloof dat geen enkele natie boven de kracht van haar gezinnen uit kan rijzen.'

Hij zei ook: 'Er is geen toereikende vervanging voor een man en vrouw, een vader en moeder die samenwerken om elkaar te versterken en hun kinderen de weg te wijzen voor de toekomst.' ■



Een groep jongemannen begroet president Hinckley bij zijn aankomst in de Astrodome.

Muren van auditorium in vergadercentrum bijna klaar

De muren van gewapend beton van het auditorium van het nieuwe vergadercentrum van de kerk dat juist ten noorden van Temple Square wordt gebouwd, zijn bijna klaar, en men is begonnen met het dak en het buitenwerk.

De bouw van het vergadercentrum dat gedurende algemene conferenties aan ongeveer 21.000 mensen een plaats zal verschaffen, is nu zo ver gevorderd dat de vorm van de muren goed herkenbaar is. Maar hoewel de contouren van het gebouw nu duidelijk zichtbaar zijn, moet men nog grotendeels raden naar het uiterlijk van de buitenmuren die het auditorium en de hal zullen omsluiten.

Men is op schema met de bouw van het auditorium, een theater, dat

kleiner is dan het auditorium, en een parkeerplaats om het doel – de algemene conferentie in het jaar 2000 – door president Hinckley tijdens de algemene conferentie in april 1996 aangekondigd, te bereiken. 'Het is een heel ingewikkeld bouwproject; daar worden alle medewerkers voortdurend mee geconfronteerd', zegt Thomas Hanson, de projectleider. 'Het heeft het aanzien van de structuur van een arena voor vele doeleinden, maar het is een huis van aanbidding met 21.000 zitplaatsen.' Binnen ziet men hoe gigantisch het auditorium is, een gebied groot genoeg om er een Boeing 747 neer te zetten.

'Vanwege de unieke afmetingen en doeleinden van het vergadercentrum, was er op de hele wereld geen

enkel vergelijkbaar gebouw te vinden dat de ontwerpers als model konden beschouwen', zegt hij. 'Maar', voegt hij eraan toe, 'iedereen die erbij betrokken is, verwacht dat het volledig aan zijn doel zal beantwoorden.' Behalve voor conferenties zal het centrum voor andere doeleinden worden gebruikt en krijgt het een toneel dat groot genoeg voor bijvoorbeeld grote historische schouwspelen zal zijn.

De constructie van het theater met 900 zitplaatsen en een ondergrondse parkeerplaats is ook in volle gang. Die parkeerplaats zal in 1.300 parkeerplaatsen voorzien. Het theater grenst aan de westkant van het auditorium.

Zoals president Hinckley tijdens de algemene conferentie in oktober 1998 al zei, is de hoofdbalk op zijn plaats, zodat men aan het dak kon beginnen. 'Onvoorziene omstandigheden daargelaten', zei president Hinckley, 'zal het gebouw klaar zijn voor de algemene conferentie in het jaar 2000. Het zal een geschenk voor de Meester zijn, wiens geboorte wij in die tijd gedenken.'

Er zijn momenteel ongeveer 600 arbeiders aan het werk. Op het hoogtepunt van de bouwactiviteiten zullen dat er uiteindelijk 900 worden. ■

Greg Hill

Naar een artikel in Church News, 19 september 1998.



President Hinckley zei tijdens de algemene conferentie van oktober 1998: 'Onvoorziene omstandigheden daargelaten zal het gebouw klaar zijn voor de algemene conferentie in het jaar 2000.'

Leden ring Rotterdam namens de kerk op Femina-beurs

Leden van de ring Rotterdam hebben een grote krachtsinspanning geleverd door het inrichten en bemensen van een stand op de familiebeurs de Femina. De PR-vertegenwoordigers hebben ontelbare telefoontjes gepleegd en brieven geschreven voor het zover was. De stand zag er prachtig uit met het materiaal dat de ring Den Haag ter beschikking had

gesteld: rode vloerbedekking, een tentoonstellingswand met prachtige posters, een glazen vitrinekast en een speelhuusje waar kinderen zakjes door de raampjes mochten gooien. De Femina-bezoekers kregen folders, een snoepje, een praatje en een boekenlegger aangeboden. Er zijn zo'n 80 tot 90 gesprekken per dag gevoerd, de stand is gefotogra-

feerd en op de Internet-site van de Femina verschenen, de leden zijn geïnterviewd door een grote ziekenhuisomroep en tot slot is de stand gefilmd door de Rijnmond-tv. Per weekend kwamen er zo'n 70.000 mensen op deze familiebeurs; de naam van de kerk is door zeer velen gezien. ■

Neeltje Ardon

Tempels: de stand van zaken

Meer nieuwe tempels aangekondigd

Het Eerste Presidium heeft de bouw van een aantal nieuwe tempels aangekondigd, merendeels kleine tempels. Naast de reeds eerder aangekondigde tempels komen er nog twee in Mexico: in Merida (Yucatan) en Villahermosa (Tabasco). Ook in Montevideo (Uruguay) zal een tempel worden gebouwd. Er komt een tempel bij Melbourne (Australië), en nog een kleine tempel in Brisbane, aan de Australische noord-oostkust. Verder is de bouw van nog negen kleine tempels in de Verenigde Staten bekendgemaakt: in Bismarck (North Dakota); Minneapolis/St. Paul (Minnesota); Detroit (Michigan); Spokane (Washington); Birmingham (Alabama); Columbia (South Carolina); Raleigh-Durham (North Carolina); Memphis (Tennessee); en Baton Rouge (Louisiana). Op 7 november jl. waren in totaal 98 tempels in gebruik, in aanbouw of aangekondigd.

Eerste spade gestoken voor nieuwe tempel in Ohio

De eerste tempel van de herstelling werd in 1836 in Kirtland (Ohio)

ingewijd. Ongeveer 162 jaar later, op 12 september 1998, is in diezelfde staat in de stad Columbus de eerste spade gestoken voor een tempel.

De ceremonie werd bijgewoond door ongeveer 3500 mensen. 'In de eerste tempel in Ohio herstelden Mozes, Elia en Elias de sleutels om zowel op aarde als in de hemel relaties te verzegelen', zegt ouderling John K. Carmack van de Zeventig, die momenteel de plaatselijke gebiedspresident is. 'Maar of een tempel nu in Kirtland staat, in Far West, Nauvoo of in het westen van de V.S., het is altijd een school waar wij worden weggeleid van wereldse aangelegenheden.'

Eerste spade gestoken voor tempel in Minnesota

Op 26 september 1998 werd in St. Paul de eerste spade gestoken voor de eerste tempel in Minnesota. De ceremonie werd door ongeveer 3500 mensen bijgewoond, waaronder de burgemeester en andere vertegenwoordigers van plaatselijke overheden en de gemeenschap. De tempel wordt gebouwd op het beboste perceel van het ringgebouw in St. Paul.

Zuster Vicki Reid, het regionale hoofd public relations, meldde dat de plaatselijke gemeenschap positief op de tempel reageerde. 'De krant heeft al drie artikelen aan de tempel gewijd', zegt ze.

Eerste spade gestoken voor tempel in Michigan

'Het lijkt net of dit stuk grond verstoep was, wachtend om ontdekt te worden', zei Thomas C. Bithell, president van de ring Bloomfield Hills (Michigan). Hij sprak tot de ruim duizend aanwezigen die op 10 oktober 1998 de ceremonie voor het steken van de eerste spade voor een tempel in Detroit bijwoonden. De tempel komt naast het plaatselijke ringgebouw, op grond die de kerk al sinds 1956 in eigendom heeft. In de loop der jaren is de grond van gras en bomen voorzien, en is het onkruidvrij gehouden. 'En nu komt er een van de eerste honderd tempels van deze bedeling', zegt president Bithell.

Hij merkte ook op dat de nabijgelegen weg van historisch belang is. Hij werd rond 1815 gebouwd door Stephen Mack, een oom van de profeet Joseph Smith. In 1831 arriveerden de eerste zendingen in dat gebied, onder wie Hyrum Smith.

Eerste spade gestoken voor tempel in Nova Scotia

Ongeveer 700 leden uit de Canadese kustprovincies waren op 12 oktober 1998 aanwezig bij het steken van de eerste spade voor een tempel in Halifax. Deze tempel wordt gebouwd naast het gebouw van de ring Dartmouth (Nova Scotia).

Tempelbezoek was voor de leden in dit deel van Canada altijd een hele onderneming, zegt president Stephen Maxwell van de ring Dartmouth. 'De rit van mijn huis naar de Washington-tempel of de Toronto-tempel duurt 24 uur', zegt hij. ■



Meer dan drieduizend mensen zijn bijeengekomen voor de ceremonie van het steken van de eerste spade voor de tempel in Minnesota.

FOTOGRAFIE: CHRISTINEN VAN DER BEEK/ANWB/ALPHEN/STRECHT

Ouderling Porter moedigt jonge volwassenen aan om het Boek van Mormon te bestuderen

Het Boek van Mormon leren kennen als het woord van God en 'onze wil ondergeschikt maken aan de beginselen die erin staan': dat zal de kerkleden een stap dichterbij brengen bij hun doel om een volk van waarheid, deugd, licht, wijsheid, barmhartigheid en gerechtigheid te worden. Aldus ouderling L. Aldin Porter tijdens een CES-haardvuuravond op Ricks College, waar 4400 jonge volwassenen bijeen waren gekomen. Hij zei dat jonge mensen door een studie van het Boek van Mormon eerder een man of vrouw van formaat worden.

De avond werd via het satellietstelsel van de kerk uitgezonden naar meer dan honderdduizend seminarie- en instituutcursisten die op meer dan 500 plaatsen bij elkaar waren gekomen.

Ouderling Porter wees erop dat het Boek van Mormon méér is dan een schriftuurlijke geschiedenis van inwoners van het oude Amerika: 'Het boek is onder andere gegeven "tot overtuiging van joden en andere volken dat Jezus de Christus is, de eeuwige God, die Zich aan alle naties openbaart."'

Ouderling Porter noemde de reactie van mensen op de boodschap van het Boek van Mormon een proef – een proef met eeuwige consequenties. 'Bij het lezen van het boek worden wij op de proef gesteld, en eens zullen we rekenschap afleggen van onze reactie erop.'

Hij zei dat dit een tijd is waarin veel wereldlijke leiders menen dat waarheid afhankelijk is van omstandigheden. Maar, vervolgde hij, 'sommige dingen zijn onder alle omstandigheden waar.' Het Boek van Mormon, legde hij uit, is een gids voor de mensen om de waarheden te vinden waarop men altijd met zekerheid kan vertrouwen.

'Dit boek staat vol met de macht en de wijsheid die van ons de man of

vrouw kunnen maken die we eigenlijk willen zijn', zei hij. 'We moeten ons leven niet slijten met een vals gevoel van veiligheid, een gevoel dat alles goed gaat in Zion. Er zijn tegenwoordig [in de wereld] zoveel mensen in vertrouwensposities die het kwaad goed noemen en het goede kwaad, dat wij gewoon een burcht van geloof moeten bouwen.'

Ouderling Porter vroeg de jonge volwassenen hoe zij twijfel konden overwinnen, omgaan met spot, hoogmoed van zich afzetten, en geheime verenigingen of seksuele onzedelijkheid vermijden. 'In het Boek van Mormon vinden we concrete instructies om al die moeilijkheden aan te pakken', zei hij. 'Bovendien vinden we er door de Heilige Geest de macht om onze ziel met zekerheid en kracht te vervullen, zodat we het kwaad in al zijn uiterst verleidelijke vormen kunnen weerstaan.'

'Behandelen we dit boek alsof het een gids voor ons is? Doorzoeken we de bladzijden in een poging om ons voor te bereiden op de moeilijkheden waarmee wij zowel individueel als gezamenlijk geconfronteerd zullen worden?'

Ouderling Porter zei de jonge volwassenen dat ze de woorden in het boek niet verstandelijk moesten verwerken, maar ze geestelijk moesten voelen. 'De geest van man en vrouw reageert op de Schriften als zij bidden, peinen en leven volgens de instructies die hierin staan', zei hij. 'Als je je op die manier in de Schriften verdiept, weerspiegelt je leven een verlangen (...) om te gehoorzamen. Bovendien zal de Heilige Geest weerklinken in jouw geest (...) en de waarheid zal deel van je diepste wezen gaan uitmaken.'

De boodschap in het Boek van Mormon lezen, die overpeinen en erover bidden, dat zal leiden tot het ontwikkelen van geloof, zei hij. 'We

moeten begrijpen dat het Boek van Mormon ofwel het woord van God is, of niet. Er zitten geen andere keuzes tussenin.'

Ouderling Porter vervolgde dat een sociale aanvaarding van het evangelie niet genoeg is. 'We houden van onze omgang met elkaar, van de jongerenprogramma's, van de scholen en instituten van de kerk, en van veel andere belangrijke onderdelen van onze cultuur. Maar ik wil je zeggen dat dit niet genoeg is', zei hij. 'Ons getuigenis moet diepgeworteld zijn; we moeten een goed fundament in het evangelie van Jezus Christus hebben, zoals we het in het Boek van Mormon vinden.'

Ouderling Porter zei dat de Heer iets met het Boek van Mormon heeft gedaan dat Hij met geen enkel ander boek heeft gedaan: 'Hij geeft er zijn getuigenis van.' Ouderling Porter haalde LV 17:6 aan: '(...) hij [Joseph Smith] heeft het boek vertaald, ja, dat gedeelte, dat Ik hem heb geboden, en het is waar, zo zeker als uw Heer en uw God leeft.'

'We moeten met het Boek van Mormon in de hand onderrichten, we moeten ervan getuigen, we moeten onderzoekers en minder-actieven ertoe brengen de inhoud te overpeinen en erover te bidden, en we moeten hen tot de Heer Jezus Christus en zijn enig ware kerk brengen.' Ouderling Porter beloofde de jonge volwassenen dat ze, als ze minstens twintig minuten per dag in het Boek van Mormon zouden lezen, grote vooruitgang zouden maken in hun streven om mannen en vrouwen 'van waarheid, deugd, licht, wijsheid, barmhartigheid en gerechtigheid te worden'. ■

Sara Jane Weaver

Artikel geplaatst met toestemming van Church News (zie editie van 19 september 1998).

Het verhaal achter 'Ik ben een kind van God'

Toen Naomi W. Randall 40 jaar geleden midden in de nacht wakker werd en een kinderliedje schreef, had ze nooit gedroomd dat dat liedje ooit door miljoenen mensen over de hele wereld in 90 talen gezongen zou worden. Ze had geen idee dat het iemand die inactief dreigde te worden vrede zou brengen of een kriegsgevangene in Vietnam zou troosten.

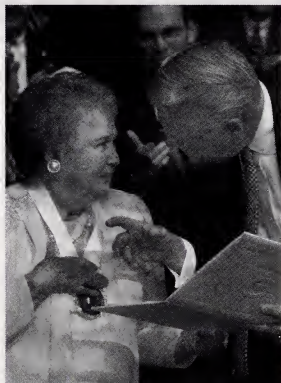
Ze wist niet dat jeugdwerkkinde- ren overall door haar woorden een basisbeginsel van het evangelie van Jezus Christus zouden leren: dat zij kinderen van God zijn.

In een gesprek met verslaggevers op de Brigham Young University op 13 oktober 1998, een paar weken na haar negentigste verjaardag, denkt zuster Randall terug aan de nacht waarin ze de woorden van 'Ik ben een kind van God' schreef. Voor dit werk en andere waardevolle bijdragen ontving zuster Randall een presidentiële eervolle vermelding van de Brigham Young University.

Zuster Randall was voorzitter van het comité dat de KGW-ring liet maken en was betrokken bij het schrijven van jeugdwerkhandlesboeken. Ze zegt dat het schrijven van de tekst van 'Ik ben een kind van God' gewoon tot haar roeping in het algemeen bestuur van het Jeugdwerk behoorde – een roeping die ze zeventwintig jaar heeft vervuld.

Ze denkt na over die ervaring in 1957 en legt uit dat ze die woorden schreef bij haar voorbereiding op een jeugdwerkconferentie in de tabernakel in Salt Lake City. Ze had de opdracht gekregen om een lied te schrijven dat paste bij het thema van die dag: 'Smeebkede van een kind'.

Die avond had zuster Randall in haar huis in Ogden (Utah) dat ze de juiste tekst voor het lied zou mogen vinden en ging vervolgens naar bed. Om ongeveer 2 uur 's nachts werd ze wakker en 'in de donkere stilte begonnen de woorden in mijn gedachten vorm aan te nemen.'



Naomi W. Randall, schrijfster van de tekst van 'Ik ben een kind van God' ontvangt een presidentiële eervolle vermelding van Merrill J. Bateman, president van de Brigham Young University.

Zonder aarzeling stond ze op. Het eerste couplet kwam, toen het tweede en toen het derde. Zuster Randall wist precies waar die woorden vandaan kwamen en 'ik ging direct op mijn knieën en zei: "Mijn Vader in de hemel, dank u wel."'

Diezelfde week stuurde ze de tekst naar Mildred Pettit in Pasadena (Californië), en die schreef de muziek.

'Ik ben erg dankbaar voor dat lied', zegt zuster Randall en vertelt in alle eenvoud dat ze nog steeds brieven ontvangt van mensen over de hele wereld die door het lied geroerd zijn. 'Ik vind dat ik gewoon een instrument ben geweest. De eer komt mij niet toe.'

Waar ze ook komt, zeggen mensen altijd iets over het lied – een van de eerste jeugdwerklieder die in het in het lofzangenboek van de kerk zijn opgenomen.

Enkele jaren nadat ze de tekst had geschreven, hoorde president Spencer W. Kimball, destijds lid van het Quorum der Twaalf Apostelen, de woorden en deed een suggestie: 'Verander de zin "leer mij al wat ik moet weten, dat ik tot Hem weder-

keer" in "leer mij al wat ik moet doen, dat ik tot Hem wederkeer."' 'Weten is niet genoeg', zegt zuster Randall en bevestigt de gedachte van de toekomstige president van de kerk. 'Wat wij doen maakt ons klaar om naar onze hemelse Vader terug te keren.'

Jaren later vertelde president Kimball nog een keer dat hij samen met haar 'Ik ben een kind van God' had geschreven. Hij zei: 'Zij heeft het grootste deel van de woorden geschreven, maar ik heb er eentje geschreven.'

Voordat president Merrill J. Bateman, hoofd van de BYU, de presidentiële eervolle vermelding tijdens een geestelijk programma aan de universiteit aan zuster Randall uitreikte, vroeg hij alle studenten die een KGW-ring hadden om even te gaan staan. Duizenden – verreweg de meerderheid van de aanwezigen ging staan.

Zuster Randall is nu 90 jaar oud; ze is enthousiast, draagt graag gedachten voor verslaggevers voor en lacht graag met haar kinderen en kleinkinderen. Vorig jaar schreef ze op verzoek van haar kleinzoon nog de tekst voor een lied 'Return with Honor', waarin ze de leden van de kerk aanmoedigt om zo te leven dat ze weer naar hun Vader in de hemel terug kunnen keren. Er wordt nu muziek bij de woorden gecomponeerd.

Ze geniet ook als ze kinderen 'Ik ben een kind van God' hoort zingen, in welke taal dan ook, en ze is blij dat haar woorden een belangrijke boodschap aan de leden van de kerk over de hele wereld konden overbrengen. Als een van de verslaggevers haar vraagt wat ze zou willen dat anderen van haar weten, aarzelt zuster Randall niet en zegt: 'Dat ik een kind van God ben.' ■

Sarah Jane Weaver

Ontleend aan Church News, 17 oktober 1998.



Extra ideeën voor de participatieperiode, februari 1999

1. Schrijf de letters die samen het woord *geloof* vormen op verschillende blaadjes. Schrijf op de achterkanten tekstverwijzingen die horen bij verhalen over de gevolgen van geloof in de Heiland. Mogelijke teksten zijn: Sadrach, Mesach en Abednego weigeren het gouden beeld van de koning te aanbidden en overleven de brandende oven (Daniël 3); Jezus geneest de dienstknecht van de Romeinse legerhoofdman (Matteüs 8:5-10, 13); Jezus brengt het dochtertje van Jairo weer tot leven (Marcus 5:21-24, 35-43); Jezus geneest een blinde (Marcus 10:46-52); Alma en Amulek laten de gevangensmuren instorten (Alma 14:18-28); Nephi en Lehi worden in de gevangenis door vuur omgeven (Helaman 5:20-23, 44-50); de broeder van Jared ziet de vinger van de Heer (Ether 3:1-16); Joseph Smith bidt in het heilige bos (Geschiedenis van Joseph Smith 1:11-17). Leg de letters door elkaar neer. Laat de kinderen per klas of individueel een letter uitkiezen, het Schriftgedeelte opzoeken en het verhaal aan de rest van het jeugdwerk vertellen. Hang de letters dan gaandeweg in de juiste volgorde op.

2. Bestudeer Johannes 10:1-18. Zeg tegen de kinderen dat ze ergens in het jeugdwerklokaal mogen gaan zitten, waar ze maar willen. Leg uit dat het lokaal een

schaapskudde voorstelt en dat hun leerkracht hun herder is. Als zij goed luisteren en de stem van hun herder volgen, zullen ze dit jaar veel leren. Laat iedere leerkracht al zijn leerlingen bij de naam noemen. Laat de kinderen hun herder dan volgen langs een pad vol met 'gevaaren' in de vorm van platen van bijvoorbeeld steile rotsen, stroomversnellingen, een woestijn, een ravijn, wilde dieren, een verkeerde route, giftige planten, enzovoorts. Bij ieder gevaar vraagt de leerkracht hun een gevaar in hun leven nu te noemen en te bespreken of bespreekt een gevaar dat u op de achterkant van de gevaarplaat hebt geschreven. Mogelijke gevaren zijn: oneerlijkheid, moeite met het woord van wijsheid, te weinig eerbied voor heilige zaken, gewelddadigheid, grove taal, problemen in de media, enzovoorts. Als iedereen het eindpunt bereikt heeft, bespreekt u Johannes 10:1-18.

3. Er zijn mensen geweest die hebben gehoord of gezien dat onze hemelse Vader getuigde van Jezus Christus als zijn geliefde Zoon. Laat de kinderen de eerste drie coupletten van 'Dit is mijn geliefde Zoon' (*Kinderliedjes*, 148) zingen. Hang na ieder couplet de woordstrook met de bijpassende tekstverwijzing op (zie hieronder); laat een kind de tekst voorlezen en laat een ander kind vertellen wat

hij/zij zich herinnert van het desbetreffende verhaal. Hang bovendien een bijpassende plaat op uit de mediatheek of van de *Evangelieplaten*. Tekst 1: Matteüs 3:16-17 (Jezus laat zich dopen); tekst 2: 3 Nephi 11:3-7 (de Heiland verschijnt aan de Nephieten); tekst 3: Geschiedenis van Joseph Smith 1:17 (het eerste visioen). Vraag de kinderen wie er behalve onze hemelse Vader nog meer getuigt dat Jezus de Christus is. Bespreek hun antwoorden, bijvoorbeeld Joseph Smith (Geschiedenis van Joseph Smith 1:17); de apostelen en vrienden van Jezus (Johannes 6:69; Matteüs 16:15-16); profeten in deze laatste dagen (Leer en Verbonden 76:22-24), ook president Gordon B. Hinckley; en Christus zelf (3 Nephi 11:9-10; Johannes 4:25-26). Bij het bespreken van deze antwoorden, kunt u vrijwilligers uitnodigen de bijpassende teksten op te zoeken en voor te lezen. Zing nu samen het vierde couplet van het liedje. Getuig tot de kinderen dat wij, als we de woorden van Christus dagelijks in de Schriften lezen, een groeiend getuigenis in ons hart zullen hebben dat Jezus Christus de Zoon van God is.

4. Zie voor meer ideeën de volgende artikelen in *De kinderster*, februari 1999: 'Mijn held', blz. 4-6; 'De voornemens van je hart', blz. 7; 'Geloofssprong', blz. 14-15. ■

In het zendingsveld

■ DUITSLAND

**Elizabeth Bakker /
Henriëtte van der Heijden**
Deutschland-Mission Düsseldorf,
Mörsebroicher Weg 184 a,
D-40470 Düsseldorf

■ ENGELAND

Jim Ruiter
England Birmingham Mission,
185 Penns Lane, Sutton Coldfield,
West Midlands, B76 1JU,
Engeland

**Henk Prins / Mark Stigter /
Dagmar Buysse**
England Leeds Mission,
Technocentre, Station Road,
Horforth, Leeds, Yorkshire,
LS18 5BJ, Engeland

**Sander Uyleman /
Daniel Woodman /
Jared van Hensen van Uningen**
England Manchester Mission,
Trafalgar House,
110 Manchester Road,
Altrincham, Cheshire, WA14 1NU,
Engeland

Marvin Bijkerk
England London South Mission,
482-484 London Road,
Mitcham, Surrey CR4 4ED, Engeland

**Arno Kruisman/Walter van der
Donk/Sven-Diaf Gout**
England Bristol Mission,
Southfield House,
2 Southfield Road,
Westbury-on-Trym, Bristol,
BS9 3BH Engeland

■ FRANKRIJK

Carolyn Lefrandt
Mission française de Paris,
23 Rue du Orze Novembre,
F-78110 Le Vesinet

■ GRIEKENLAND

**Luit de Jonge/
Hermen van Beek/
Aart Schutte/Bas Hofstee/
Jan Prins**
Zendingsgebied Athene,
Eleftheriolias 9, Kifissia 14563,
Athene, Griekenland

■ NEDERLAND

**Benjamin van Impelen/
Paul de Jong**
Zendingsgebied Amsterdam,
Noordse Bosje 16, 1211 BG Hilversum

■ SCHOTLAND

**Roeland Jansen/
Paddy Panhuizen**
Scotland Edinburgh Mission,
51 Spylaw Road,
Edinburgh EH 10 5BP, Schotland

■ VENEZUELA

Dennis Blanken
Zendingsgebied Caracas (Venezuela)

■ VERENIGDE STATEN

Dideriek Van Hijfte
Utah Salt Lake City Mission,
2102 South 1300 East, Suite 102,
Salt Lake City, Utah 84106, USA

**Talita van der Put/
Susan Reijnders**
Historic Temple Square Mission,
P.O. Box 112110,
Salt Lake City, UT 84147-2110, USA

Merinda Craet
Washington D.C. North Mission,
904 Wind River Lane 103,
No. Potomac, MD 20878, USA

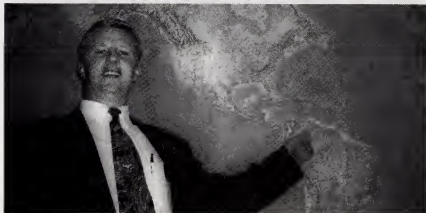
Debbie Reijnders
Washington Spokane Mission,
P.O. Box 14808,
Spokane, WA 99214-0808, USA

Henoch Beijterling
Pennsylvania Harrisburg Mission,
3903 Hartzdale Drive,
Suite 303, Camp Hill,
PA 17011-7829, USA

■ ZUID-AFRIKA

Angelo Leman
South Africa Cape Town Mission,
P.O. Box 217, Howard Place,
7450 Cape Town,
Republiek Zuid-Afrika

Nieuwe zendelingen



Naam:
Dennis Blanken
Unit:
Zwolle (ring Apeldoorn)
Aanvang zending:
26 augustus 1998

Zendingsgebied:
Caracas (Venezuela)
Opleidingsinstituut:
Provo (Utah)



Naam:
Dagmar Buysse
Unit:
St. Niklaas (ring Antwerpen)
Aanvang zending:
29 september 1998
Zendingsgebied:
Leeds (Engeland)



Naam:
Roeland C. Jansen
Unit:
Spijkenisse (ring Rotterdam)
Aanvang zending:
24 oktober 1998
Zendingsgebied:
Edinburgh (Schotland)
Opleidingsinstituut:
Preston (Engeland)



Naam:
Jim Ruiter
Unit:
Den Haag-Rijswijk
Aanvang zending:
27 oktober 1998
Zendingsgebied:
Birmingham (Engeland)
Opleidingsinstituut:
Preston (Engeland)



Naam:
Paddy Panhuizen
Unit:
Eindhoven (ring Antwerpen)
Aanvang zending:
27 oktober 1998
Zendingsgebied:
Edinburgh (Schotland)
Opleidingsinstituut:
Preston (Engeland)

Ga je op zending?

Stuur ons dan je naam, zendingsgebied, uit welke wijk of gemeente je komt, wanneer je zending begint, naar welk opleidingsinstituut je gaat – en vooral: een goede pasfoto! Het adres van de redactie staat voorin *De Ster*.

DE GAVE DIE ALLEEN HIJ KON GEVEN

Het zoenoffer van Jezus Christus is de allerbelangrijkste gebeurtenis in de wereldsgeschiedenis. De verzoening stelt allen die nu leven of geleefd hebben in staat om te herrijzen. Bovendien stelt het hen die de verordeningen ontvangen en ernaar streven de evangelielieverbonden na te leven in staat om de verhoging te ontvangen. President Brigham Young heeft ons geleerd 'dat Christus voor allen gestorven is. Hij heeft de volledige schuld betaald, of u die gave nu aanneemt of niet.' En verder dat 'allen die enige mate van heerlijkheid zullen verwerven in welk koninkrijk dan ook, dat alleen maar kunnen doordat Jezus die mogelijkheid gekocht heeft met zijn verzoening' (*Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* [1997], blz. 38).

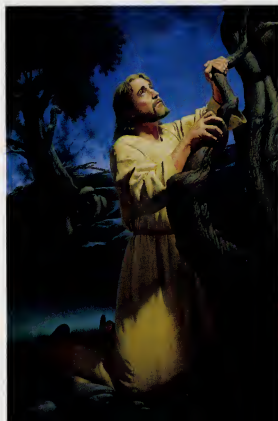
De verzoening maakt niet alleen de opstanding en het eeuwig leven mogelijk, maar brengt ons er ook toe om mededogend te worden, geduldig en vergevengezind — vooral als wij geconfronteerd worden met ontberingen. Zij die ernaar streven discipelen van de Heer te zijn, ontvangen die gaven.

VERGEVING

Een zuster wier echtgenoot bekende dat hij haar bedroog met een ander, bad om hulp zodat ze hem zou kunnen vergeven. Bovendien zocht ze steun in de Schriften en in tempelbezoek. 'Nu ik daarop terugkijk,' schrijft ze, 'besef ik dat ik op die lange gebedsmomenten een levengevende bron van troost van mijn hemelse Vader aanboorde. Ik had het gevoel dat Hij

mij er niet op aankeek dat ik nog niet tot vergeving had kunnen komen; ik had eerder het gevoel dat Hij samen met mij treurde wanneer ik huilde. Hij had mij lief. (. . .) Ik heb de verzoening altijd beschouwd als een manier om de bekering van de zondaar mogelijk te maken. Ik had niet beseft dat de verzoening het slachtoffer ook in staat stelt om in zijn of haar hart de zoete gemoedsrust van vergeving te ontvangen' (*My Journey to Forgiving*, *Ensign*, februari 1997, blz. 43).

Vergeven wij, dan leven wij naar het voorbeeld van onze hemelse Vader en zijn Zoon. Ouderling Richard G. Scott beschrijft het goddelijk voorbeeld dat wij moeten volgen: '(. . .) God [is] geen wraakzuchtige persoon [. . .] die ervan geniet hen te vervolgen die een misstap begaan. Hij is de absoluut volmaakte, medelevende, begrijpende, geduldige en vergevengezinde Vader. Hij is bereid te pleiten, te adviseren, te versterken, op te bouwen en aan te moedigen' (*De Ster*, juli 1995, blz. 69).



DE GAVE

Wij krijgen allen moeilijkheden en lijden te verduren vanwege onze eigen zonden of door de zonden van andere mensen. In moeilijke tijden hebben we er baat bij ons te concentreren op het allesovertreffende offer van de Heiland — de gave die alleen Hij kon geven. Een geliefde lofzang herinnert ons eraan dat wij Hem moeten gedenken:

*Als 'k denk aan zijn wonden voor
onze strafwaardigheid,
zal 'k ooit dan vergeten zijn groot'
offervaardigheid?
Nee, nee, 'k zal Hem prijzen,
zolang 'k hier op aarde leef,
totdat ik Hem eer in de hemelse
gaarde geef.
(“k Sta spraakloos”, lofzang 129.)*

Bisschop Henry B. Eyring, die nu lid is van het Quorum der Twaalf Apostelen, heeft gezegd: 'De verzoening die in ons werkt zal de liefde en de tederheid brengen die wij nodig hebben. En door aan Hem te denken en aan zijn gave, wat wij elke week beloven wanneer wij deelnemen aan het avondmaal, kunnen wij het licht van de hoop op ons gezicht brengen, wat zij die van ons houden zo nodig hebben.' ('Een sprankje geloof', *De Ster*, januari 1987, blz. 72). Wij gedenken de Heiland en zijn verzoening als wij een afgedwaald kind thuis verwelkomen, geduld hebben met een bejaarde ouder, bereidwillig aanvaarden dat anderen anders zijn dan wij, en leven met een hoop op het eeuwig leven. □



'DE LIEFDE VERGAAT NIMMERMEER'

Jeanie McAllister

De kamer van oma Emily in het verpleeghuis was versierd met vrolijke verjaardagswensen van Varena en andere familieleden. Maar oma zat daar maar doelloos voor zich uit te staren. Haar gerimpelde huid en ontbrekende tanden vertieden haar leeftijd.

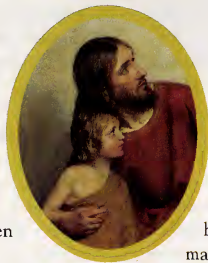
'Ik wist zelfs niet zeker of Varena's oma haar herkende', herinnert een vriend, Brian, zich. 'Maar mijn ongemakkelijke gevoel verdween al snel toen ik die schat van een engel bezig zag.' Varena gaf haar grootmoeder wat te drinken en borstelde haar warrige haar, terwijl ze op liefdevolle toon gezamenlijke herinneringen besprak. Ze begon haar oma's schouders te masseren en zong daarbij een slaapliedje dat ze als kind van haar geleerd had.

'Dit vindt oma het fijnste,' vertelt Varena, 'als ik zachtjes over haar voorhoofd aai.' Even later verscheen er op het gezicht van Varena's grootmoeder een glimlach van herkenning. Ze probeerde te praten en uiting te geven aan haar liefde. 'Ik herinner me dat ik, terwijl ik daar stond,' vertelt Brian, 'in zekere zin getuige was van de gave van genezing.'

DE LIEFDE VERGAAT NIMMERMEER

Ik verbaas me dat een eenvoudige daad van naastenliefde de macht heeft om het mensenhart te genezen. Hoe komt het dat een liefdevolle uitspraak of blik, of een

De reine liefde van Christus heeft de macht om het menselijk hart te genezen.



luisterend oor een leven kan veranderen? Waarom heeft liefde zoveel kracht?

Ik denk dat wij in ons voorsterfelijk bestaan de kracht en de taal van de liefde al kenden. Als we liefde ontvangen, herkennen we de gevoelens die we regelmatig bij onze hemelse Ouders hebben ervaren.

Paulus zegt in 1 Korintiërs 13:4-8 dat naastenliefde al het andere te boven gaat:

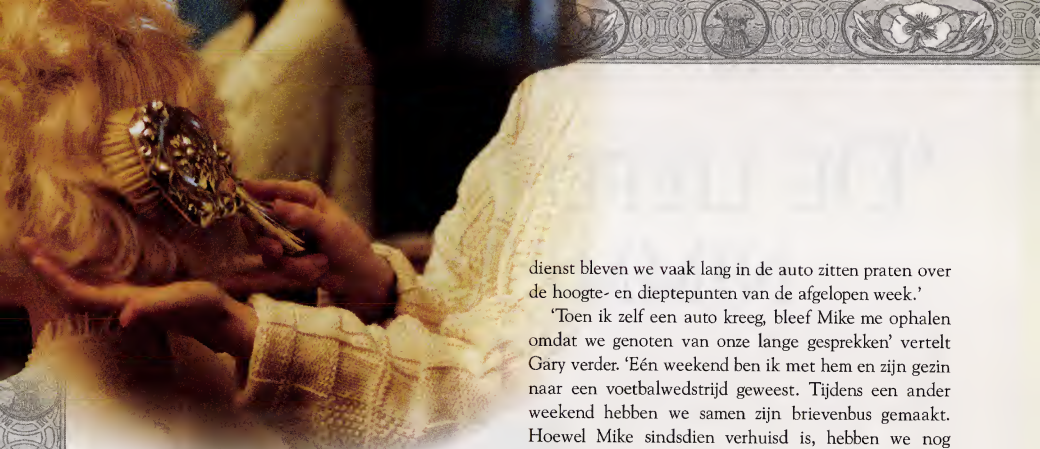
'De liefde is lankmoedig, de liefde is goedertieren, zij is niet afgunstig, de liefde praat niet, zij is niet opgeblazen, zij kwetst niemands gevoel, zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitterd, zij rekent het kwade niet toe.

'Zij is niet blijde over ongerechtigheid, maar zij is blijde met de waarheid.

'Alles bedekt zij, alles gelooft zij, alles hoopt zij, alles verdraagt zij.

'De liefde vergaat nimmermeer.'

De liefde geeft zin en inhoud aan onze gebeden (zie Alma 34:28); zij zorgt ervoor dat we vergeving van onze zonden kunnen ontvangen (zie Mosiah 4:26); zij vormt de basis van een celestiaal huwelijk (zie Efeziërs 5:25); zij is belangrijker dan geloof en hoop (zie 1 Korintiërs 13:13). Maar naastenliefde is niet slechts een bruikbaar evangeliebeginsel — het is het evangelie. Daarmee zijn de hele wet en de profeten verbonden (zie Matteüs 22:36-40); alleen daardoor kan de macht van het priesterschap worden gehandhaafd (zie LV 121:41-45); daardoor is de verzoening tot stand gebracht (zie Johannes 3:16). Zij duurt eeuwig en zal nooit vergaan (zie 1 Korintiërs 13:8).



Varena borstelde het haar van haar grootmoeder terwijl ze op liefdevolle toon gezamenlijke herinneringen besprak.

In die wetenschap heeft God ons een lichaam gegeven en een plek waar we ons kunnen oefenen in de reine liefde. Ons leven is een proeftijd waarin we leren hoe we celestiaal kunnen worden, een liefdevolle hemelse vader of moeder. Wanneer we klaar zijn met ons werk hier, zal een liefdevol karakter de belangrijkste eigenschap zijn die we meenemen. Moroni heeft uitgelegd: 'Daarom kunnen de mensen zonder reine liefde of naastenliefde niet die plaats beërven die Gij in de woningen uws Vaders hebt bereid' (Ether 12:34).

MIKE, MIJN HUISONDERWIJZER

Onze hemelse Vader heeft ons zijn kerk gegeven zodat we het evangelie kunnen verkondigen, de heiligen kunnen vervolmaken en de doden kunnen verlossen. Alle hulporganisaties en programma's zijn erop gericht om te steunen bij onze inspanningen om het evangelie na te leven en daardoor liefde en dienstbetoon te stimuleren.

Gary* — een alleenstaande jongeman — voelde zich niet thuis in zijn wijk die hoofdzakelijk uit gezinnen bestond. Hij was werkeloos en had geen auto toen Mike zijn huisonderwijzer werd. 'Nu ik terugkijk, kan ik me niet herinneren dat Mike me ooit een echte les heeft gegeven', vertelt Gary. 'In plaats daarvan haalde hij me elke zondag op, en omdat Mike in de hoge raad zat, nam hij me mee als hij ergens moest spreken. Hij had zes kinderen en niet veel tijd, maar wel altijd voor mij. Na de

dienst bleven we vaak lang in de auto zitten praten over de hoogte- en dieptepunten van de afgelopen week.'

'Toen ik zelf een auto kreeg, bleef Mike me ophalen omdat we genoten van onze lange gesprekken' vertelt Gary verder. 'Eén weekend ben ik met hem en zijn gezin naar een voetbalwedstrijd geweest. Tijdens een ander weekend hebben we samen zijn brievenbus gemaakt. Hoewel Mike sindsdien verhuisd is, hebben we nog steeds contact met elkaar. We zijn echt voor eeuwig vrienden.'

HEB ELKANDER LIEF


Om de reine liefde van Christus in praktijk te kunnen brengen, hoef je geen roeping in de kerk te hebben. Bij onze doop hebben we plichtig beloofd elkaars lasten te dragen en onze broeders en zusters te troosten (zie Mosiah 18:8-9). De naam van de Heiland op ons nemen, betekent dat we doen wat Hij heeft gedaan.

Scott* en Jeri* plukten de vruchten van een leven tussen heiligen die van ze hielden en ze troostten. Scott was al twaalf jaar geëxcommuniceerd toen hij met Jeri en hun vier kinderen naar een ander deel van het land verhuisde. Ze besloten 'voor de kinderen' naar de kerk te gaan. Scott hield steevast vol dat hij nooit meer lid zou worden, hoewel hij wist dat de kerk waar was.

Vanaf het moment dat ze aankwamen, werden ze hartelijk verwelkomd. Toen de leden hoorden dat Scott geëxcommuniceerd was, roddelden ze niet of verwachtten ze geen uitleg over zijn verleden. Niemand veroordeelde hem. 'Ze hielden van me zoals ik was', vertelt Scott. 'Na die eerste keer hebben we geen zondag meer overgeslagen.'

Ongeveer anderhalf jaar later heeft Scott zich weer laten dopen, en op den duur kreeg hij zijn priester-schapszegeningen terug. Een zoon en een dochter die geboren waren toen hij geen lid was, zijn in de tempel aan Scott en Jeri verzegeld. 'We zullen nooit vergeten hoe onze kinderen, in het wit gekleed, de verzegelkamer binnenkwamen', vertelt Jeri. 'Er moeten minstens zeventig leden van de kerk bij zijn geweest. Iedereen leek tot onze familie te behoren! Die mensen waren in goede en minder goede tijden van ons blijven houden en

* De namen zijn veranderd.



De gesprekken over het evangelie die Gary had met zijn huisonderwijzer terwijl die hem naar de kerkdiensten en andere activiteiten reed, waren het begin van een eeuwige vriendschap.

hadden ons getroost als we de moed verloren. Zonder onze vrienden hadden we het niet gered.'

DOOR NAASTENLIEFDE WORDEN WE EERDER EEN VOLK VAN ZION

Degene die destijds Scotts bisschop was, constateert: 'Omdat we wisten dat een liefdevolle wijk het beste klimaat is voor onze groei en ontwikkeling, hebben we ons als wijk ingespannen om "[onze] harten in eensgezindheid en liefde jegens elkander [aanee te smeden]" (Mosiah 18:21). Als bisschop heb ik gezien dat de Heer veel mensen zoals Scott naar onze wijk gestuurd heeft vanwege het klimaat dat daar heerste.'

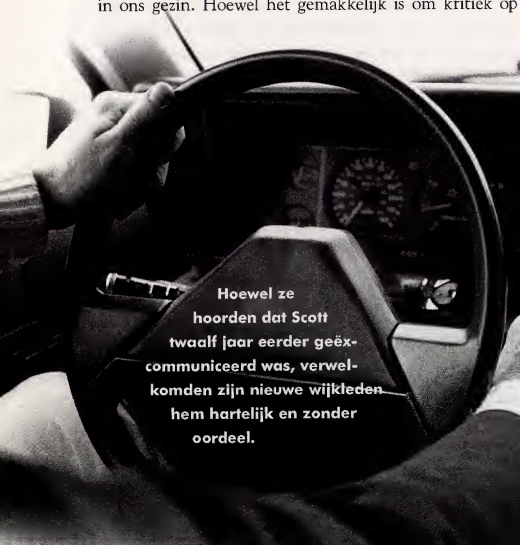
De eenheid waarover de bisschop spreekt, is ook een beschrijving van de stad van Henoeh: 'En de Heer noemde zijn volk Zion, want zij waren één van hart en één van geest' (Mozes 7:18). Als we ernaar streven van elkaar te houden zoals de Heer van ons houdt, worden we vervuld van naastenliefde en bereiden we ons voor om bij God te wonen in een celestiale staat.

NAASTENLIEFDE THUIS

Nergens behoren we meer naastenliefde te tonen dan in ons gezin. Hoewel het gemakkelijk is om kritiek op

onze huisgenoten tot gewoonte te maken, moeten we er moeite voor doen aan onbeduidende fouten voorbij te gaan en het goede in iedereen te zien. Wanneer we onvoorwaardelijk accepteren en liefhebben, 'en met het oog des geloofs' uitzien naar wat onze huisgenoten kunnen worden, kunnen we ze bewust maken van hun mogelijkheden.

President Joseph F. Smith heeft de volgende raad gegeven: 'Hoe eigenzinnig [kinderen] ook mogen zijn — wanneer u met hen spreekt, doe dat dan niet in toorn, of op een scherpe of veroordelende manier. Spreek tot hen op een vriendelijke toon; probeer hen tot inzicht te brengen, huil met hen als dat nodig is, en probeer hen ertoe te krijgen samen met u tranen te vergieten. Werk op hun gevoel, doe uw best hen vriendelijk jegens u te



Hoewel ze hoorden dat Scott twaalf jaar eerder geëxcommuniceerd was, verwelkomden zijn nieuwe wijkleden hem hartelijk en zonder oordeel.

stemmen. Sla niet en gebruik geen geweld, maar (. . .) benader hen op een verstandige manier door overreding en ongeveinsde liefde' (*Evangelieleer*, blz. 314).

'U zult bemerken dat de invloed waarvan de meeste kracht uitgaat op de geest van een kind om het ertoe te brengen om te leren, vooruitgang te maken, of iets te volbrengen, de invloed van de liefde is' (*Evangelieleer*, blz. 291).

Hoewel de Heer ons gebiedt onze kinderen te oefenen, geeft Hij dergelijke aanwijzingen niet ten aanzien van onze partner. Het misverstand zou kunnen ontstaan dat men, omdat man en vrouw aan elkaar verzegeld zijn en bij elkaar horen, over elkaar kan heersen. De Heer waarschuwt ons daarentegen dat zijn geest bedroefd is en zich terugtrekt als wij proberen te heersen over wie dan ook, openlijk of bedekt (zie LV 121:37).

'Niemand van waarde kan in bezit genomen worden' zegt de dichteres Sara Teasdale (*Mirror of the Heart* [1984], blz. 122). We moeten onthouden dat we onze vrienden, onze partner en zelfs onze kinderen niet bezitten. We kunnen alleen onze ziel 'in lijdzaamheid' bezitten (LV 101:38), en erkennen dat reine liefde geduldig en 'lankmoedig' is (1 Korintiërs 13:4).

Onze ziel in lijdzaamheid bezitten betekent dat we niet hoeven proberen onze lichamelijke of emotionele grenzen te overschrijden (zie Mosiah 4:47). Een christelijk leven houdt niet in dat we in ons eentje onze partner,

de wijk of de wereld moeten redden. Het houdt in dat we in de loop van ons leven onze broeders en zusters met liefde en aanmoediging kunnen bijstaan. Het houdt in dat we regelmatig iets aan onszelf moeten toevoegen om vollere en reinere vaten te worden waaruit anderen steun kunnen putten.

HET KLEINE EN EENVOUDIGE

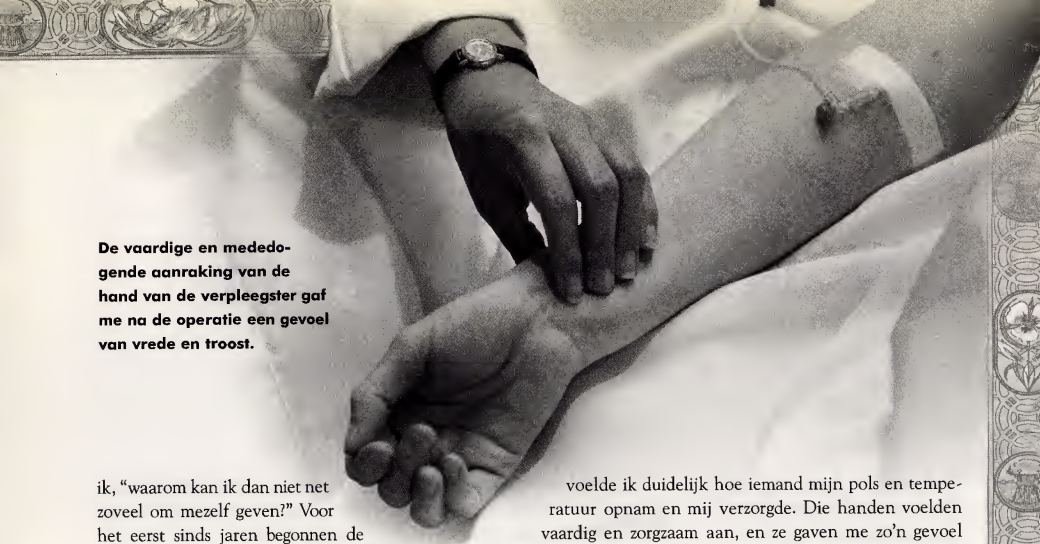
Als we ons naastenliefde eigen maken, zullen we echter meer mogelijkheden ontdekken om naastenliefde te oefenen, en kan het leven ons te zwaar gaan lijken. Wanneer we ons overbelast voelen, kunnen we steun putten uit de gedachte dat de reine liefde van Christus het beste in het kleine en eenvoudige tot uiting komt.

Door een kleine, zorgzame daad heeft Judy* in een moeilijke situatie iets geleerd. 'Het was misschien wel de pijnlijkste periode in mijn leven', herinnert ze zich. 'Mijn scheiding had een lange, bittere periode in beslag genomen, en ik miste mijn vier kinderen. Ik had een half jaar met dr. Susan Nelson gewerkt, een therapeut die me heeft laten inzien dat ik gedeeltelijk verantwoordelijk was voor wat er gebeurd was. Voor het eerst moest ik mijn zwakheden onder ogen zien die ik tot dan toe ontkend had. Het leek me allemaal teveel.

'Op een middag in het kantoor van dr. Nelson, toen ik het had over al het dierbare dat ik verloren had, zag ik tranen over haar wangen stromen. Dat verraste me. "Als een betaalde therapeut zoveel om me kan geven," dacht

De reine liefde van Christus komt het beste tot uiting in kleine en eenvoudige zaken.





De vaardige en mededogende aanraking van de hand van de verpleegster gaf me na de operatie een gevoel van vrede en troost.

ik, "waarom kan ik dan niet net zoveel om mezelf geven?" Voor het eerst sinds jaren begonnen de tranen over mijn wangen te rollen. Dat was het keerpunt. Op haar liefdevolle, zorgzame manier had dr. Nelson me eraan herinnerd dat ik een kind van God was. Toen kon ik mezelf voldoende op waarde schatten om het verleden te laten rusten en verder te leven.'

MIJN SCHAPEN KENNEN MIJN STEM

Eerst en vooral behoren we naastenliefde te beschouwen als een manier om een christelijk leven te leiden — hoe we over elkaar denken, hoe we met elkaar omgaan, hoe we dagelijks leven en liefhebben. Er ligt grote kracht in die reine liefde — de kracht om te weten en gekend te worden, ver verheven boven wat we kunnen zien.

Mormon vraagt ons dringend: 'Bidt tot de Vader met alle kracht van uw hart, dat gij met deze liefde moogt worden vervuld, die Hij op allen, die oprechte volgelingen zijn van zijn Zoon, Jezus Christus, heeft uitgestort, opdat gij de zonen van God moogt worden, en wij aan Hem gelijk zullen zijn, wanneer Hij zal verschijnen, want wij zullen Hem zien, zoals Hij is' (Moroni 7:48). Het voorkomen en de gelaatstrekken van de Heiland waarnemen is één kant van de zaak; iets heel anders zal het zijn als we zijn Geest herkennen. De enige manier waarop we de Heiland volkomen zullen herkennen is: worden zoals Hij is.

Wanneer ik aan dat beginsel denk, herinner ik me een liefdevol moment in mijn eigen leven. Op een dag in december moest ik onverwachts geopereerd worden. Toen ik in de verkoeverkamer langzaam bijkwam,

voelde ik duidelijk hoe iemand mijn pols en temperatuur opnam en mij verzorgde. Die handen voelden vaardig en zorgzaam aan, en ze gaven me zo'n gevoel van vrede en troost dat ik direct wist dat alles in orde was.

Ondanks mijn halfbewusteloze toestand maakte die gebeurtenis zo'n levendige indruk op mijn geest, dat ik, toen ik volledig bij bewustzijn was, me de aanraking van die handen herinnerde. Gedurende de week waarin ik in het ziekenhuis lag, ben ik door veel verpleegsters verzorgd, maar trof ik niet degene naar wie ik zocht.

Op de ochtend dat ik naar huis mocht, kwam een verpleegster de laatste controle uitvoeren. Onmiddellijk herkende ik haar aanraking. 'Ik heb u nog nooit gezien, maar u heeft me al eerder verzorgd, nietwaar?' zei ik.

'Inderdaad,' zei ze verrast, 'één keer maar. Vijf dagen geleden heb ik u in de verkoeverkamer verzorgd.' Hoewel dit jaren geleden gebeurd is, herinner ik me nog steeds hoe vriendelijk en liefdevol de aanraking van haar handen was.

Ik denk dat we door diezelfde geestelijke ervaring van reine liefde de Heiland bij zijn wederkomst zullen herkennen en dat Hij óns daardoor zal herkennen. De Heiland heeft gezegd:

'Ik ben de goede herder en Ik ken de mijne en de mijne kennen Mij, gelijk Mij de Vader kent en Ik de Vader ken, en Ik zet mijn leven in voor de schapen' (Johannes 10:14–15).

Mogen wij ons leven richten naar het voorbeeld van de goede herder, en zijn schapen voeden met naastenliefde zodat wij Hem werkelijk zullen kennen en Hij ons zal herkennen als een van de zijnen. □

Broden, vissen en mededogen

Met een drukke dag achter de rug had ik behoefte aan geruststelling door iemand die mijn problemen begreep. Door de Schriften vond ik hulp bij de Heiland.

Karen Rose Merkley

Net als de meeste moeders merk ik dat ik steeds m'n grenzen overschrijd om in de behoeften van mijn kinderen te voorzien. Het schenkt grenzeloze vreugde ze te zien opgroeien, maar hun behoefte aan liefde, genegenheid, spelletjes, verhalen, lessen, wasbeurten, voedsel en bemoediging is zo constant als het tikken van de klok. In mijn drukste momenten heb ik weinig tijd om tot bezinning te komen en vrede in mezelf te vinden.

Kort geleden, toen ik me volledig voelde opgeslokt doordat er voortdurend een beroep op me werd gedaan, zocht ik steun in het Nieuwe Testament, in het verhaal waarin Christus de vijfduizend te eten geeft. Onder het lezen begreep ik hoezeer die verzen verband hielden met het moederschap en vond ik de troost waaraan ik behoefte had.

Op een bepaald moment tijdens zijn onzelfzuchtige bediening hoorde de Heer op welke onmenselijke manier zijn dienstknecht Johannes de Doper om het leven was gebracht. Jezus vertrok kort daarna naar 'een eenzame plaats' (Matteüs 14:13). Maar in plaats van de afzondering waaraan Hij behoefte had, trof Hij er een menigte die zijn genezing en aandacht zocht.

Met ontferming bewogen stelde Jezus zijn moment van bezinning uit en kwam tegemoet aan hun behoeften. Hij genas niet alleen de zieken, maar Hij zorgde dat iedereen die daar was te eten kreeg. Toen daarna de menigte en zijn apostelen vertrokken waren, ging Jezus 'de berg op om in de eenzaamheid te bidden' (Matteüs 14:23).

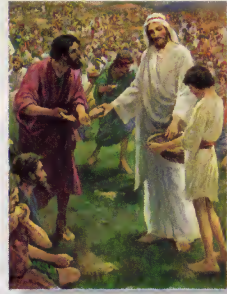
Terwijl ik die verzen las, voelde ik door de Geest hoe goed de Heiland begrijpt wat ik soms doormaak. Hij kent het gevoel omringd te zijn door mensen in nood, de hele dag en zelfs 's nachts te worden achtervolgd door mensen 'uit de steden' (Matteüs 14:13; zie ook Marcus 1:32-37). Hij heeft lichamelijke uitputting gevoeld tijdens zijn bediening. Ik weet daarom zeker dat de Heer zich kan verplaatsen in mijn veeleisende rol

als moeder, en dat Hij heel goed weet dat ik door de uitgestrekte armen van mijn kinderen en hun ogen vol tranen mijn momenten van bezinning vaak moet uitstellen.

Toen ik de weldadige invloed van die verzen onderging, bedacht ik hoe Jezus, ongeacht zijn vermoeidheid en het late uur, met liefde zorgde voor een maaltijd voor zijn volgelingen, waarbij Hij hun behoefte aan voeding voorrang gaf boven die van Hemzelf. Ik herinnerde me de keren dat ik, uitgeput door de zorg voor zieke kinderen en een druk huishouden, toch de keuken in schuifelde en liefdevol een maaltijd voor mijn echtgenoot bereidde. Ik werd plotseling vervuld met het gevoel dat de Heiland op de hoogte was van mijn eenvoudige maar soms toch onevenredig verdeelde uitingen van liefde, en dat Hij mijn pogingen goedkeurde.

En toen kwam in me op dat Jezus waarschijnlijk als laatste die eenzame plaats zou verlaten. Ik dacht: *Hij kent zelfs het gevoel wat je hebt als je als laatste de keuken uitkomt!*

Terugkijkend heb ik me afgevraagd waarnaar ik op zoek was toen ik met mijn Schriften op de bank neerplofte. Ik had niet zozeer



behoefte aan stoffelijke hulp, als wel aan de zekerheid dat de Heiland mijn moeilijkheden begrijpt. Door me in de Schriften te verdiepen, vond ik niet alleen grote vreugde in de empathie en liefde van de Heiland voor de menigte en dus ook voor mij, maar ook groeide mijn liefde voor Hem en mijn vermogen me in te leven in de offers die Hij gebracht heeft om anderen te kunnen helpen.

Mijn bezinningsmoment was eindelijk aangebroken, zoals voor Christus toen Hij 'de berg op [ging] om in de eenzaamheid te bidden. Bij het vallen van de avond was Hij daar alleen' (Matteüs 14:23). Ik had een andere instelling gekregen, zowel in mijn werk als moeder als in mijn verlangen om meer op mijn Heiland te gaan lijken. □

ZIJN LEVEN ALS VOORBEELD NEMEN

Ouderling Joseph B. Wirthlin

van het Quorum der Twaalf Apostelen

MICHAEL J. NELSON, JESUS KNIELT NIEER IN GLEDE EN OVERPUNZING

Het stemt me nederig de leiderskwaliteiten van de Heiland te bestuderen en dan anderen je gedachten erover kenbaar te maken. President Spencer W. Kimball heeft gezegd: 'Er kan veel meer gezegd worden over het opmerkelijke leiderschap van Jezus Christus dan in een enkel artikel of boek behandeld zou kunnen worden. (. . .) Alle louterende, volmaakte en prachtige kenmerken van volwassenheid, kracht en moed zijn in deze ene Persoon verenigd' ('Jesus: The Perfect Leader', *Ensign*, augustus 1979, blz. 5, 7).

EEN VOLMAAKT VOORBEELD

Sprekend tot 'allen, die verlangen dit werk voort te brengen en te vestigen' (LV 12:7) heeft de Heer gezegd: 'En niemand kan bij dit werk behulpzaam zijn, tenzij hij ootmoedig en vol liefde is, geloof, hoop en naastenliefde heeft, en matig is in alles, wat ook aan zijn zorgen zal worden toevertrouwd' (LV 12:8).

En in de openbaring over het priesterschap in afdeling 107 van de Leer en Verbonden doelt de Heer op de presiderende quorums van de kerk als hij een indrukwekkende, bijna overstelpende lijst geeft van kenmerken die elk lid van de kerk zeker zou moeten trachten te ontwikkelen: 'gerechtigheid, heiligheid, nederigheid des harten, zachtmoedigheid en lankmoedigheid en (. . .) geloof, deugd, kennis, matigheid,

geduld, godsvrucht, broederlijke liefde en naastenliefde.

'Want er is een belofte, dat, indien deze dingen in hen overvloedig zijn, zij in de kennis des Heren niet onvruchtbaar zullen zijn' (vss. 30–31).

Die kenmerken zijn ongetwijfeld allemaal eigenschappen van Christus, en het zou ons belangrijkste doel moeten zijn om op Hem te gaan lijken. De Heiland heeft ons aangespoord te streven naar volmaaktheid 'gelijk uw hemelse Vader volmaakt is' (Matteüs 5:48). Hoezeer we echter dat gebod ook willen gehoorzamen, begrijpen we ook dat het moeilijk is om in dit leven volmaakt te worden.

Daarom ben ik dankbaar voor de inzichten van ouderling Neal A. Maxwell van het Quorum der Twaalf Apostelen die geschreven heeft: 'In het Grieks waaruit het vertaald is, betekent de term *volmaakt* in Matteüs 5:48 (. . .) "volledig tot ontwikkeling gekomen", ons volledig potentieel "waargemaakt", en de weg "ten einde gebracht" die God voor ons heeft uitgestippeld. (. . .) Alle goddelijke eigenschappen die we door onze "ijver en gehoorzaamheid" hebben ontwikkeld, zullen werkelijk "in de opstanding (. . .) met ons verrijzen", waardoor we "in de toekomstige wereld zo veel verder vooruit [zullen] zijn" (LV 130:19)' (*Men and Women of Christ*, [1991], blz. 21–22).



Michael J. Moore
1979

'Ik ben het Licht, dat gij omhoog moet houden — wat gij Mij hebt zien doen. Gij ziet, dat Ik tot de Vader heb gebeden, en gij zijt er allen getuigen van geweest.'

Het is de moeite waard naar volmaaktheid te streven, zelfs als het in dit leven niet haalbaar is. Want in onze worsteling om de Heiland en zijn Vader gelijk te worden, worden we zelf vervolmaakt. Als we het voorbeeld van Christus volgen, zullen we beantwoorden aan de opdracht die ons in de Schriften gegeven wordt: 'Komt tot Christus, en wordt in Hem vervolmaakt' (Moroni 10:32).

'Ziet', zei de Heiland tegen de Nephieten, 'Ik ben het Licht; Ik heb u een voorbeeld gegeven' (3 Nephi 18:16). Hij heeft vaak tegen zijn discipelen gezegd: 'Komt achter Mij' (Matteüs 4:19). Zijn motto was meer 'doe wat Ik doe' dan 'doe wat Ik zeg'. Toen Hij nederig bij zijn apostelen geknield had en hun voeten had gewassen, zei Hij tegen hen: 'Ik heb u een voorbeeld gegeven, opdat ook gij doet, gelijk Ik u gedaan heb' (Johannes 13:15).

Natuurlijk had Jezus, in alles ons volmaakte voorbeeld, zijn eigen volmaakte voorbeeld. Zoals Hijzelf zei: 'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, de Zoon kan niets doen van Zichzelf, of Hij moet het de Vader zien doen; want wat deze doet, dat doet ook de Zoon evenzo' (Johannes 5:19).

Zo is het ook met de leden van de kerk in deze tijd. Uit onszelf zijn we niet in staat zijn werk te doen. Maar met de leiding van de Heilige Geest kunnen en behoren we te doen wat de Heer wil. Tijdens zijn leven op aarde heeft Hij ons op tenminste drie manieren laten zien hoe we elkaar de weg kunnen wijzen.

HET VOORBEELD VAN GEBED

Ten eerste begreep Jezus hoe belangrijk het gebed was, en dat heeft Hij ons ook geleerd. Maar Hij heeft er bovendien



DEE JACSON, CHRISTUS EN DE KINDEREN UIT HET BOEK VAN MORMON (DETAIL)

naar geleefd. Hij bad de Vader steeds om leiding en kracht, omdat het zijn grootste verlangen was de wil van zijn Vader te doen.

Er zijn talrijke schriftplaatsten aan te wijzen waar Jezus bidt. In Marcus staat dat Jezus altijd vroeg opstond en 'naar een eenzame plaats' ging om daar te bidden (Marcus 1:35). Ook in Lucas staat dat de Heiland zich terugtrok 'in de eenzame plaatsen om te bidden' (Lucas 5:16). Christus' verheerlijking vond plaats nadat Hij met drie van zijn discipelen 'de berg opging om te bidden' (Lucas 9:28; zie vss. 28–36). In de Schriften staat dat Hij voor Petrus bad (zie Lucas 22:32), voor zijn discipelen (zie Johannes 17:9), en, vlak voor zijn ontzagwekkende verzoening, voor zichzelf (zie Matteüs 26:39).

In 3 Nephi, een van de indrukwekkendste schriftuurlijke verhalen, lezen we hoe de herren Heer bij de Nephieten bad: 'En geen tong kan uiten, noch kan het door enig mens worden beschreven, noch kan het hart der mensen zulke grote en wonderbare dingen begrijpen, als wij Jezus zowel zagen als hoorden spreken; en niemand kan zich de vreugde indenken, die onze ziel vervulde, toen wij Hem voor ons tot de Vader hoorden bidden' (17:17).

Verderop in datzelfde verslag 'nam [Hij] hun kinderen één voor één, en zegende hen, en bad voor hen tot de Vader' (vs. 21), waarna een ongelooflijke geestelijke manifestatie plaatsvond, waarbij 'engelen als in vuur uit de hemel [nederdaalden]; en zij kwamen neder en omringden die kleinen, en zij waren met vuur omgeven; en de engelen dienden hen' (vs. 24).

Jezus heeft diverse malen voor de Nephieten gebeden, en Hij heeft ze geleerd hoe ze moesten bidden. Toen heeft Hij deze belangrijke uitspraak gedaan: 'Houdt daarom uw licht omhoog, opdat het de wereld beschijne. Ziet, Ik ben het Licht, dat gij omhoog moet houden — wat gij Mij hebt zien doen. Gij ziet, dat Ik tot de Vader heb gebeden, en gij zijt er allen getuigen van geweest' (3 Nephi 18:24).

Het is duidelijk wat we hiervan kunnen leren. We moeten veel bidden. Hoe belangrijk het gebed is, heeft de profet Nephi aan het einde van zijn bediening uitgelegd: 'Ik zeg u, dat gij steeds moet bidden en niet

versagen; dat gij niets voor de Here moet doen, tenzij gij in de eerste plaats de Vader in de naam van Christus vraagt, of Hij uw handeling voor uw welzijn wil zegenen, opdat uw handeling voor het heil van uw ziel moge zijn' (2 Nephi 32:9).

SCHRIFSTUDIE EN ONDERWIJS UIT DE SCHRIFTEN

Het tweede kenmerk van het voorbeeldige leiderschap van Jezus Christus is dat Hij de Schriften kende en begreep, en het volk eruit onderwees en inspireerde. Al vanaf zijn jeugd moet Hij er plezier in hebben gehad de woorden van de profeten in de heilige Schriften te bestuderen en te bespreken. Hij heeft vaak nadrukkelijk gezegd hoe belangrijk ze zijn.

'Gij onderzoekt de Schriften,' zei Hij tegen zijn volgelingen in Jeruzalem, 'want gij meent daarin eeuwig leven te hebben, en deze zijn het, welke van Mij getuigen' (Johannes 5:39). In Matteüs staat welk antwoord Jezus gaf toen de Sadduceeën probeerden de Heiland te vangen met een vraag over een moeilijk te begrijpen leerstelling: 'Gij dwaalt, want gij kent de Schriften niet noch de kracht Gods' (Matteüs 22:29).

Kennen wij de Schriften wel echt, en daardoor ook de macht van God? Of dwalen wij door vertrouwen te stellen in de wijsheid van mensen? Het is noodzakelijk dat we Christus' voorbeeld volgen en schriftstudie tot een wezenlijk deel van ons leven maken. Nephi heeft ons in wijsheid aangeraden: 'Verheugt u in Christus' woorden, want Christus' woorden zullen u alles zeggen, wat gij moet doen' (2 Nephi 32:3). Door die studie zullen we niet alleen geestelijk gesterkt worden en dichter tot de Heer kunnen naderen, maar we zullen daardoor anderen ook kunnen onderrichten zoals Jezus dat gedaan heeft: aan de hand van de Schriften.

Wij behoren in gedachte te houden dat de Heer de Schriften en het evangelie duidelijk en eenvoudig heeft uitgelegd. Als de intelligentste van alle kinderen van onze hemelse Vader zou Hij zeer zeker in staat geweest zijn om zijn volgelingen te overstellen met zijn geweldige kennis en inzicht. Daarmee zou Hij waarschijnlijk wel indruk gemaakt hebben, maar ik weet niet hoeveel Hij ze geleerd zou hebben. Dus in plaats daarvan sprak Hij tegen



‘(. . .) onderzoekt de Schriften, want gij meent daarin eeuwig leven te hebben, en deze zijn het, welke van Mij getuigen.’

ze op hun eigen ervaringsniveau. In plaats van abstracte begrippen gebruikte Hij alledaagse beelden — het lam en de herder, het vissersnet, het mosterdzaad, zout, kaarsen, meester en dienstknecht — om zijn standpunt duidelijk te maken.

Er bestaat geen twijfel over of Hij daarmee succes had. Denk maar aan Petrus, een eenvoudige visser toen Christus hem vroeg: ‘Komt achter Mij’ (Matteüs 4:19). Onder de goddelijke leiding van de Meesterleraar, ontwikkelde Petrus zich van een nederige volgeling en liefhebbende discipel met een zwak geloof tot de krachtige, leidinggevende apostel. Let eens op het geestelijk inzicht van deze grote leider. Hij heeft geschreven:

‘Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk (Gode) ten eigendom, om de grote daden te verkondigen van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht:

‘U, eens niet zijn volk, nu echter Gods volk, eens zonder ontferming, nu in zijn ontferming aangenomen’ (1 Petrus 2:9–10).

Heeft Petrus die kennis tot zich genomen terwijl hij netten boette of aan het vissen was? Ik denk van niet. Meer voor de hand ligt dat hij stap voor stap kennis heeft verworven door drie jaar met Christus op te trekken en naar Hem te luisteren terwijl Hij de Schriften aan zijn toehoorders uitlegde en in de jaren daarna toen de gestorven en herrezen Heiland hem inspireerde. Die inzichten heeft hij doorgegeven aan degenen die voor leiding van hem afhankelijk waren. Zo behoren ook wij te zorgen dat we aan anderen kunnen doorgeven welke schatten we vinden door onze studie van de Schriften en door het getuigenis van de Heilige Geest.

DE BELICHAMING VAN ELKE DEUGD

Een derde kenmerk van Christus ‘leiderschap heeft betrekking op gehoorzaamheid, naleving van de normen van het evangelie en rechtschapenheid. Jezus is het volmaakte voorbeeld van rechtschapenheid. Hij is de belichaming van elke deugd en goddelijke eigenschap waarnaar we maar kunnen streven. Ik zou een aantal van die prachtige karaktertrekken willen behandelen.

Eén daarvan is trouw, met name trouw aan God. Er heeft nooit twijfel bestaan aan de prioriteiten die Christus stelde. Hij heeft gezegd: ‘Ik zoek niet mijn wil, doch de wil van Hem, die Mij gezonden heeft’ (Johannes 5:30). Wij moeten leren Jezus en zijn prachtige voorbeeld te volgen, zoals hij zijn Vader in de hemel gevolgd heeft.

President Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft eens met een voorbeeld duidelijk gemaakt hoe belangrijk het is om trouw te blijven aan de Heiland en de aanwijzingen die Hij ons door de inspiratie van de Heilige Geest gegeven heeft. Aan de muur van president Monsons kantoor hangt een groot portret van de Heiland. President Monson kijkt, wanneer hij met een moeilijkheid geconfronteerd wordt, altijd naar dat portret en vraagt zich dan af: ‘Wat zou de Heiland doen?’

Nog een belangrijke leiderskwaliteit waarin Christus het voorbeeld heeft gegeven, is moed. Hoewel Hij altijd tactvol en vol mededogen was, heeft de Meester nooit geaarzeld om te zeggen of te doen wat gezegd of gedaan moest worden. Hij heeft de kooplieden die van de tempel een ‘rovershol’ maakten (Matteüs 21:13), krachtig aangepakt. Hij aarzeld nooit als hij voelde dat het nodig was om ongerechtigheid en schijnheiligheid aan de kaak te stellen.

En toen een afdeling soldaten en dienaars van de overpriesters Hem gevangen kwam nemen om Hem uiteindelijk ter dood te brengen, trad Hij ze moedig tegemoet en vroeg: ‘Wie zoekt gij?’ De mannen antwoordden dat ze Jezus van Nazaret zochten.

‘Ik ben het’, antwoordde Jezus met zoveel moed en kracht dat velen terugdeinsden en op de grond vielen.

Toen vroeg Jezus voor de tweede keer: ‘Wie zoekt gij?’ En toen ze zijn naam noemden, zei Hij: ‘Ik zeide u, dat Ik het ben. Indien gij dan Mij zoekt, laat dezen [zijn discipelen] heengaan’ (zie Johannes 18:1–8).

Zoveel moed heeft een leider die we overal en altijd zouden willen volgen.

Nog een kenmerk van de Heiland is zijn vermogen om te delegeren. Hij heeft zijn discipelen specifieke, belangrijke taken gegeven. We kennen allemaal wel voorbeelden van leiders die zo bekwaam wilden zijn dat ze alles zelf probeerden te doen, waardoor anderen bijna niet

konden groeien. Jezus had genoeg vertrouwen in zijn volgelingen om gedeelten van zijn werk aan anderen toe te vertrouwen — zelfs zijn eigen eer — waardoor zij konden groeien.

Het is veel moeilijker een kind te leren hoe het zijn best moet opmaken dan het zelf te doen. Maar als we het kind die gelegenheid niet geven, zal het nooit een bed leren opmaken. Zo wist Jezus dat het leven zinvol is en een doel heeft, en dat we op deze planeet geplaatst zijn om dat doel na te streven en te groeien. Tijdens zijn eeuwige bestaan heeft Hij groei mogelijk gemaakt door belangrijke taken aan anderen toe te vertrouwen, vanaf de oorlog in de hemel in het voorsterfelijk bestaan tot aan de bediening van de huidige leiders van zijn kerk.

Natuurlijk moet worden opgemerkt dat die groei het best verloopt als de taken duidelijk worden begrepen en de begrenzingen ervan duidelijk worden aangegeven. Wie een taak krijgt, staat het vrij daar invulling aan te geven en die uit te voeren, en is rekenschap verschuldigd aan degene die de taak gedelegeerd heeft. Rekenschap afleggen is een belangrijk onderdeel van het groeiproces van de betrokkenen. Wanneer daarvoor een persoonlijk gesprek plaatsvindt, kan dat een moment zijn van openhartig en opbouwend overleg, van hulp bieden en krijgen, van lof en liefdevolle berisping.

De Heiland spoort ons aan tot broederschap. Hij was geen leider die ver van de mensen af stond. Hij ging om met degenen aan wie Hij leiding gaf, en werkte met ze samen. Hij was niet bang voor hechte vriendschappen. Hij heeft vele uren met zijn discipelen doorgebracht, en Hij had een heel hechte band met ze. Jezus heeft gezegd:

‘Gij zijt mijn vrienden, indien gij doet, wat Ik u gebied.

‘Ik noem u niet meer slaven, want de slaaf weet niet, wat zijn heer doet; maar u heb Ik vrienden genoemd, omdat Ik alles, wat Ik van mijn Vader gehoord heb, u heb bekend gemaakt’ (Johannes 15:14-15).

Ook zijn dienstknechten in deze tijd heeft Hij zijn vrienden genoemd: ‘En verder zeg Ik u, mijn vrienden, want voortaan zal Ik u vrienden noemen: Het is dienstig, dat Ik u dit gebod geef, opdat gij wordt gelijk mijn vrienden in de dagen, toen Ik bij hen was en met hen rondtrok om het evangelie in mijn macht te prediken’ (LV 84:77).

De liefde van de Heiland is voor iedereen — wie zwak is en sterk, moedig en angstig, voor de zondaar en voor wie rechtschapen is. Omdat Jezus zijn volgelingen liefhad en omdat zij dat wisten, kon Hij open en eerlijk met ze spreken. Hij heeft Petrus soms op de vingers getikt omdat Hij van hem hield en hem wilde helpen volledig tot ontplooiing te komen. En omdat Petrus wist dat de Heer hem liefhad, accepteerde hij dat en kon hij erdoor groeien.

Wij behoren te bidden om de gave van liefde, zodat degenen met wie we samenwerken onze liefde voelen. Net zoals Christus' volgelingen door zijn liefde met elkaar verbonden waren, behoren leden van elke wijk en gemeente ‘in de liefde verenigd’ te zijn (Kolossenzen 2:2)

Jezus is deemoedig en nederig. Hij maakte zich niet druk om zijn eigen eer, maar ‘ere zij de Vader’ (LV 19:19). Hij eiste geen erkenning voor zichzelf. Hij heeft gezegd: ‘Ik ben van de hemel nedergedaald, niet om mijn wil te doen, maar de wil van Hem, die Mij gezonden heeft’ (Johannes 6:38).

Hoewel Hij vaak aan grote groepen mensen het evangelie verkondigde, vergat de Heiland nooit hoe belangrijk het was aandacht de schenken aan het individu. Dezelfde Christus die ‘ontelbare werelden’ geschapen heeft (Mozes 1:33) heeft ook tijd genomen om wat modder en speeksel te nemen om een blinde het gezichtsvermogen terug te geven (zie Johannes 9:6-7).

Ik ben geroeerd door het verhaal van de vrouw die door een menigte heidrong om bij Jezus te komen. Ze was al twaalf jaar ziek en had alles gedaan om beter te worden. Maar het werd er alleen maar slechter op.

Toen ze van Jezus hoorde, geloofde zij onmiddellijk in Hem. En hoewel ze dacht dat er geen mogelijkheid was om Hem te spreken te krijgen, voelde ze dat het voldoende zou zijn slechts zijn kleding aan te raken. Dat deed ze en was onmiddellijk genezen.

Het zou al een prachtig verhaal zijn als het daar afgelopen was. Maar wat er verder gebeurde vind ik nog veel mooier. Hoewel Hij door tientallen mensen omringd was die zich aan alle kanten tegen Hem opdrongen, voelde Jezus onmiddellijk dat iemand kracht aan Hem onttrokken had. Hij draaide zich om en vroeg: ‘Wie heeft mijn klederen aangeraakt?’ (Marcus 5:30).

'Ik zeide u, dat Ik het ben. Indien gij dan
Mij zoekt, laat dezen heengaan.'

Zijn discipelen waren waarschijnlijk stomverbaasd. Er krioelden tientallen mensen om Hem heen, en Jezus wilde weten wie Hem had aangeraakt. De vrouw kwam naar voren en vertelde wat er gebeurd was. Jezus antwoordde: 'Dochter, uw geloof heeft u behouden; ga heen in vrede en wees genezen van uw kwaal' (vs. 34; zie ook vss. 25–33).

Wat in dat verhaal zo'n indruk op mij maakt, is de manier waarop de Heer een mogelijkheid zag één persoon tot zegen te zijn ondanks het beroep dat de menigte op Hem deed. En dat doet me er weer aan denken hoe vaak wij ons in dergelijke situaties bevinden. Geven wij genoeg om elk van de kinderen van onze hemelse Vader dat we tijd vrijmaken voor de enkeling, ondanks de eisen die er aan ons worden gesteld?

De Heiland is onzelfzuchtig. Hij vond dat Hijzelf en zijn behoeften op de tweede plaats kwamen, en Hij

hielp anderen, onvermoeibaar, liefdevol en doeltreffend. Nephi heeft geschreven: 'Hij doet niets, of het moet voor het welzijn der wereld zijn; want Hij heeft de wereld lief, zo lief zelfs, dat Hij zijn eigen leven aflegt, opdat Hij alle mensen tot Zich moge trekken. Daarom verbiedt Hij niemand, deel te hebben aan zijn zaligheid' (2 Nephi 26:24).

Zoveel problemen zijn tegenwoordig het gevolg van zelfzucht. Zelfzuchtige mensen hebben alleen aandacht voor hun eigen behoeften en niet voor die van anderen. Om dat te verduidelijken, zei president Heber J. Grant vaak dat hij nooit iemand een taak op de schouders zou leggen die hij niet zelf wilde doen. Jezus is werkelijk een prachtig voorbeeld van die eigenschap. Hij bracht bereidwillig het allergrootste offer, zijn leven, voor het welzijn van de hele mensheid. 'Niemand heeft



TED HENNINGER: JUDEN VERBODT CHRISTUS

‘Niemand heeft grotere liefde,
dan dat hij zijn leven inzet voor zijn vrienden.’

grotere liefde, dan dat hij zijn leven inzet voor zijn vrienden’ (Johannes 15:13).

Hoewel niemand van ons ooit gevraagd zal worden net zo te lijden als Jezus Christus voor ons geleden heeft, zal wel van ons gevraagd worden op onze eigen manier te offeren. Maar het is echt geen offer om de Heer en onze broeders en zusters te dienen. Het is eerder een zegen en een voorrecht om het weinige wat we hebben in de vorm van tijd en talenten te offeren voor het werk van het koninkrijk. Als u het zo bekijkt, beseft u dat het de kunst is om te beseffen dat u, elke keer dat u probeert iets van uzelf te geven, er nog meer voor terugkrijgt.

Vóór alles is het leiderschap van de Heiland gebouwd op een fundament van liefde en dienstbaarheid. In zo goed als alles wat Hij gezegd of gedaan heeft, wordt dat duidelijk. Hij heeft gezegd:

‘De Zoon des mensen [is] niet gekomen om Zich te laten dienen, maar om te dienen’ (Matteüs 20:28).

‘Maar wie de grootste onder u is, zal uw dienaar zijn’ (Matteüs 23:11).

‘Al wie zichzelf zal verhogen, zal vernederd worden en al wie zichzelf zal vernederen, zal verhoogd worden’ (vs. 12).

Veel jaren geleden heb ik een belangrijke les in liefdevol dienstbetoon geleerd. Ik was op weg naar een bijeenkomst van de algemene conferentie toen iemand mijn arm vastpakte. Het was president David O. McKay, die ik had leren kennen door de contacten die mijn vader met hem had.

‘Kom maar met mij mee, Joseph’, zei president McKay. ‘We zullen een goed plaatsje voor je zoeken.’

Die paar momenten onderweg naar de conferentie leek president McKay zijn hele aandacht op mij te richten. Hij sprak met eerbied over zijn liefde voor de Heer en zijn liefde voor de leden van de kerk. Hij keek me recht in de ogen toen hij krachtig zijn getuigenis gaf.

‘Ik wil dat je weet, Joseph,’ zei hij, ‘dat de president van de kerk van de Heer echt openbaring ontvangt van Jezus Christus.’ Op dat moment fluisterde de Geest me in dat president David O. McKay me de waarheid vertelde. Dat getuigenis is me mijn hele leven bijgebleven en heeft me vervuld met eerbied en respect voor het ambt van onze president.

Het waren maar kleine dingen: dat president McKay me bij de naam noemde, met me meeliep naar de Tabernakel, een zitplaats voor me zocht en me zijn getuigenis gaf. Maar ik voelde zijn liefde en er werd iets aan me toegevoegd door zijn nederige daad van naastenliefde toen we die paar minuten samen waren. En ik denk dat ik daarna niet meer dezelfde was.

Wat zou het geweldig zijn als onze kleine daden van naastenliefde zoveel invloed zouden hebben op het leven van onze naasten! Ik geloof met mijn hele hart dat Hij ervoor zal zorgen dat we tegen onze taken zijn opgewassen als wij ons, naar het voorbeeld van de Heiland, de deugden van doeltreffend leiderschap eigen maken.

President Kimball heeft gezegd: ‘Het zal ons moeilijk vallen als leider invloed uit te oefenen als we niet erkennen dat Jezus Christus de volmaakte leider is en Hem het licht laten zijn waardoor wij de weg zien!’ (Ensign, augustus 1979, blz. 7.)

Laten we eraan denken vaak te bidden, ons te verheugen in Christus’ woorden, die eenvoudig en rechtstreeks aan anderen door te geven, en ons de volmaakte eigenschappen van de Heer Jezus Christus eigen te maken. Laten we trouw, moedig en nederig zijn. Laten we elkaar vormen door delegeren, de broederschap versterken en opbouwen, en bereidwillig offeren voor het koninkrijk. En laten we vol liefde en dienstbaarheid zijn ten opzichte van alle mensen.

In het eerste couplet van de prachtige, heilige lofzang ‘Heer, geef mij meer reinheid’ (lofzang 94) staan hoge idealen voor wie de Heiland willen volgen en anderen leiding willen geven:

*Heer, geef mij meer reinheid, meer kracht van omhoog,
meer losheid van ‘t aardse, meer klaarheid voor ‘t oog,
meer drang tot de waarheid, meer vrucht dan voorheen,
meer zien op mijn Heiland, op Jezus alleen.*

Als we een voorbeeld nemen aan het volmaakte leven van de Heiland en zijn goddelijke leiderskwaliteiten, zullen we geweldige resultaten boeken als ouder, in onze roeping in de kerk en in onze taak als discipel van de Heer Jezus Christus. □



Vrede uit de Schriften

Pamela Akinyi Obaro

Ik heb het mijn hele leven moeilijk gehad omdat ik zo verlegen en nerveus was. Mijn middelbare-schooljaren waren een beproeving omdat ik mondeling geen vragen durfde te beantwoorden. Sollicitatiegesprekken waren al niet gemakkelijker, en het was moeilijk om een baan te krijgen.

Toen ik eenmaal lid van de kerk was, bezocht ik de diensten soms niet uit angst dat men mij zou vragen het gebed uit te spreken. Ik voelde me schuldig dat ik een getuigenis had, maar het niet aan mijn broeders en zusters gaf; toch was ik te zenuwachtig om mijn mond open te doen. Op een keer werd mij 's zondags gevraagd om de daaropvolgende zondag een opbouwende gedachte te verzorgen. Na de diensten liep ik naar huis en overwoog ernstig om nooit meer terug te komen.

Die middag echter besloot ik een dutje te doen. Voordat ik in slaap viel, liep mijn zesjarige zoon, David, de slaapkamer binnen met een Parel van grote waarde in zijn handen. Hij had het boek open gedaan bij Mozes, hoofdstuk zes, en vroeg mij om hem voor te lezen. Met tegenzin zei ik dat ik moe was en deed snel het boek dicht. Hij smeekte: 'Alsjeblieft, mama, alleen dit stukje!' Hij deed het boek weer bij Mozes 6 open en wees vers 31 aan. Ik begon te lezen:

'En als Henoch deze woorden gehoord had, boog hij zich voor de Heer ter aarde, en sprak tot de Heer, zeggende: Waarom heb ik genade gevonden in Uw ogen, en ik slechts een jongen ben, en alle mensen mij haten?

'Open uw mond, en hij zal gevuld worden, en Ik zal u woorden te spreken geven.'



Want ik ben zwaar van tong; waarom ben ik uw dienstknecht?

'En de Heer zei tot Henoch: Ga heen en doe, gelijk Ik u geboden heb, en niemand zal u doorsteken. Open uw mond, en hij zal gevuld worden, en Ik zal u woorden te spreken geven, want alle vlees is in mijn handen, en Ik zal doen zo als het Mij goeddunkt' (Mozes 6:31-32).

Al voordat David me vroeg om die verzen uit te leggen, voelde ik me heel anders. Zo goed en eenvoudig mogelijk praatte ik met hem in Kiswahili, onze moedertaal, en legde uit dat de Heer beloofde dat Hij Henoeh zou helpen; de Heer zei dat Hij Henochs zwakte sterk zou maken (zie Ether 12:27). David glimlachte en zei dat ik wel weer verder mocht slapen.

Ik had geen slaap meer, maar dacht na over het feit dat ik een kind van God ben. Hij had een bedoeling met mij.

De volgende zondag was ik nerveus, maar bracht wel de opbouwende gedachte. Enige tijd later werd ik als leraar in de ZHV geroepen. Met behulp van de andere zusters en van mijn hemelse Vader kon ik lesgeven. Momenteel ben ik eerste raadgeefster in het ZHV-presidium van de gemeente Parklands in het district Nairobi (Kenia).

Het is verbazingwekkend hoe de Schriften ons leven kunnen verlichten, zowel geestelijk als stoffelijk. Ik vind nog steeds vreugde en vrede in het lezen van de Schriften. □

WORLD



FOTOGRAF: RONALD L. KNIGHTON

VAN JEUGDWERK

Brian Lewis

FOTOGRAF: STEVE BLUNDERSON; GEPOSEERD DOOR MODELLEN



TOT ZENDINGSWERK



In het jaar voordat ik op zending ging, nodigde de bisschop me in zijn kantoor en riep me als leerkracht voor de jeugdwerkkinderen van zeven jaar. Ik nam die roeping aan, blij dat ik mocht lesgeven. In die tijd kreeg ik ook een goede baan bij een plaatselijke supermarkt.

Niet lang nadat ik was aangenomen, zeiden de bedrijfsleider van de supermarkt en zijn assistent dat ik ook op zondag zou moeten werken. De bedrijfsleider zei: 'Ik ga mijn schema's niet aanpassen voor mormonen of voor wie dan ook.' Om mijn baan niet kwijt te raken, moest ik mijn roeping opgeven en het gebod van de Heer om de sabbat te heiligen, naast mijn neer leggen. Mijn baas wilde er verder niet over praten.

Ik besprak de situatie met mijn bisschop. Ik wist niet zeker of ik op zending zou gaan, maar als dat zo was, had ik een baan nodig om ervoor te sparen. Niettemin wilde ik ook de sabbat heiligen, de kerkdiensten bijwonen en lesgeven in het jeugdwerk. Na een lang gesprek met de bisschop besloot ik ontslag te nemen. Kort daarna vond ik een baan waarbij ik op zondag vrij was. Ik hield mijn roeping en gedurende de volgende zeven maanden hielp ik de kinderen bij hun voorbereiding op de doop.

Op zekere dag las ik wat in de zendelingenlessen en plotseling werd het me duidelijk waarom het zo belangrijk voor me was om les te geven in het jeugdwerk. De zendelingenlessen gingen over onze hemelse Vader, Jezus Christus, het Boek van Mormon, het eerste visioen, geloof, bekering en de gave van de Heilige Geest — dezelfde beginselen had ik in mijn jeugdwerkklas besproken. Ik besloot over een zending te bidden. Spoedig daarna werd ik als voltijdzending geroepen.

Sommigen zullen zich misschien afvragen waarom ik ontslag nam omdat er ook wel iemand anders in de jeugdwerkklas had kunnen lesgeven. Maar mijn baan eraan geven om de sabbat te heiligen en in het jeugdwerk les te geven was een goede voorbereiding op mijn zending en resulteerde in grote zegeningen. □

DE SABBAT HEILIGEN

FOTOGRAF: CRAIG DIAMOND

De Heer leerde de kerkleden meer dan 165 jaar geleden dat wij onszelf 'onbesmet van de wereld' kunnen bewaren door de sabbatdag te heiligen (zie Leer en Verbonden 59:9). Hoewel anderen misschien op ons letten als we de sabbat heiligen, mogen wij niet zelfingenomen zijn of ons boven anderen verheven voelen (zie Matteüs 6:1-6, 16-18). Wij moeten de sabbat gewoon heiligen omdat de Heer dat wil. Dan zullen we daardoor vreugd en kracht ontvangen.

DE HEER LEERT ONS IN LEER EN VERBONDEN 59:9-13 DAT DE ZONDAG EEN DAG IS OM:

- Te rusten.
- Te aanbidden.
- Onze geloften in gerechtigheid op te offeren.
- Onze zonden te belijden.
- Van het avondmaal te nemen.
- Ons voedsel met eenvoudigheid des harten te bereiden.
- Ons te vervolmaken.

PRESIDENT SPENCER W. KIMBALL HEEFT GEZEGD DAT DE SABBATDAG

DAARNAAST BENUT KAN

WORDEN OM:

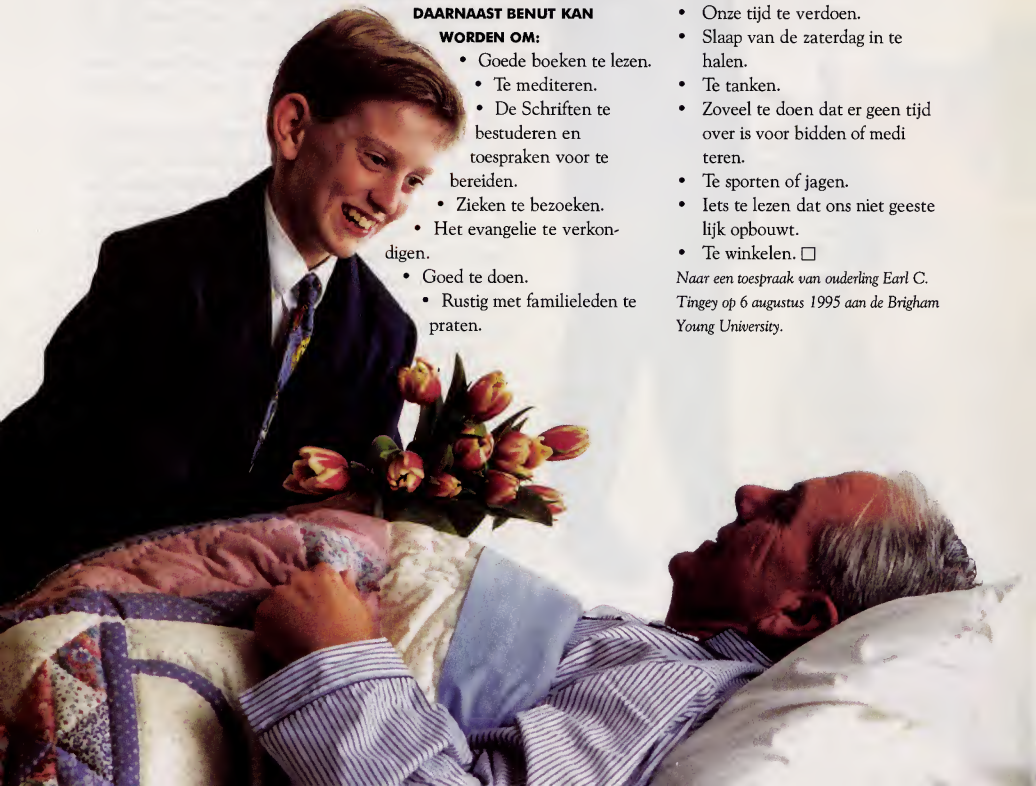
- Goede boeken te lezen.
- Te mediteren.
- De Schriften te bestuderen en toespraken voor te bereiden.
- Zieken te bezoeken.
- Het evangelie te verkondigen.
- Goed te doen.
- Rustig met familieleden te praten.

- Naar vergeving van onze zonden te streven.
- In ons dagboek te schrijven.
- Leden en niet-leden te steunen.
- Van opbouwende muziek te genieten.
- Uit te rusten.

PRESIDENT EZRA TAFT BENSON HEEFT GEZEGD DAT DE SABBAT ER NIET VOOR IS OM:

- Te tuinieren en huishoudelijk werk te doen.
- Uitstapjes te maken naar recreatiecentra of dergelijke.
- Onze tijd te verdoen.
- Slaap van de zaterdag in te halen.
- Te tanken.
- Zoveel te doen dat er geen tijd over is voor bidden of mediteren.
- Te sporten of jagen.
- Iets te lezen dat ons niet geestelijk opbouwt.
- Te winkelen. □

Naar een toespraak van ouderling Earl C. Tingey op 6 augustus 1995 aan de Brigham Young University.



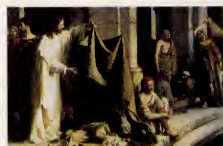


'En zie, Ik ben met
u al de dagen tot
aan de voleinding
der wereld'
(Matteüs 28:20).

Fotocompositie:
Charles Baird



‘De Zoon des Mensen [is] niet gekomen om Zich te laten dienen, maar om te dienen’ (Matteüs 20:28).



‘Maar wie de grootste onder u is, zal uw dienaar zijn’
(Matteüs 23:11).

.....
Zie ‘Geleid door zijn voorbeeldige leven’, blz. 34.

DUTCH



4 02999 82120 6